

בחסדי ולכבוד השם יתברך

ספר

שִׁמְעֵי יִשְׂרָאֵל

סוד התיקון האחרון, הגאולה השלמה
ומלחמת גוג ומגוג

חלק א

המדריך לשמחה, התחזקות
פרנסה, הצלחה, ובריאות
חיים טובים מאושרים וארוכים
וכל מה שצריכים

עם תיקונים ותפילות

יצא לאור פה בית שמש עיר התורה תובב"א
ימי השובבים – שבט תשע"ח

"ובאמת ספרי מוסר ומדות אינם צריכים לשום הסכמה." (ר' ישראל מאיר הכהן זלה"ה מראדין בעל "החפץ חיים", מתוך הסכמה לספר היקר אך אפים)

והנה כבר נאמר משם מרן ה'נודע ביהודה' כי ספרי מוסר בדרך אגדתא אין צריך הסכמה, כי משמים יסכימו לזאת. כי דרושי מוסר ותוכחה ליראת שמים כבר המה מוסכמים ומורשים משמים. (ר' מרדכי ליב ווינקלער זלה"ה אב"ד מאדא, אנגוואר, בעה"מ לבוש מרדכי)

יצא לאור בס"ד על ידי ישיבת "יש מה לעשות"
daatnanach@gmail.com

מצוה לפרסם ולהפיץ ולזכות הרבים

**כל המוצא קונטרס זה יכול לקחתו
(אלא אם כן שייך כבר למישהו, וכתוב עליו שם)**

להשיג, להפצה ולתרומות 0548520921

תוכן העניינים

1.....פתיחה

1.....לפי כל הסימנים הגאולה קרובה מאד

1.....חדשות טובות

1.....שיחת חינוך

1.....מצווה גדולה לומר כל יום

1.....קריאת שמע בזמנה

1.....אתה טוב!

2.....המעלה העליונה מן הכל

2.....הדרך לתשובה

2.....ה' אוהב אותך

3.....ה' אוהב אותך!

3.....תורת הרצון

4.....שמירת השבת

4.....דיבור של אמת

5.....מטרת הבריאה

7.....הסיבה לעצבות והדרך לשמחה

9. כמה שנרגיש טוב.....

9. פרק א - סוד מלחמת גוג ומגוג.....

12. פרק ב.....

14. פרק ג- המלחמה עם היצר הרע.....

19. להמליך את ה'.....

19. דביקות בה' גם כשנמצא בנסיון.....

21. פרק ד - והייתם קדושים לאלקיכם.....

הצדיק – מי ששומר ברית.....21.

22. כל תנועה חשובה.....

23. מהו בעצם איסור הוצאת שז"ל [שכבת זרע לבטלה?] איפה כתוב על החיוב לשמור?.....

25. פרק ה - עצות לשמירת הברית.....

30. פרק ו - עצות והדרכות לשמירת עיניים.....

30. לא להקשיב לפתויים.....

30. מיהו יהודי כשר?.....

32. כמו אכילת חייר.....

32. איך זוכים לישועה?.....

33.....ה' אוהב אותנו והעיקר הוא הרצון

34.....רק 5 דקות

35.....מעשה במרן הרב עובדיה יוסף זיע"א

35.....סיפורי צדיקים על שמירת העינים

35....."ובכה כמה שעות"

מעשה בחכם מנחם מנשה "עדיף להפטר מהעולם ולא..". 35.....

35.....מה ה' מבקש ממך?

36.....פרק ז - איך לזכות לגאולה

36.....לקשור קשר חזק עם ה'

37.....געגועים גדולים לה' קודם ביאת המשיח

39.....השם מלא אהבה

40.....טעם החיים

43.....היום הגדול והנורא מתקרב

43.....הסכסוך עם הערבים

44.....הכתובת לכל ישועה

45.....הגיע זמן גאולתכם

47.....איך זוכים לשמירה משמיים

47.....ולמה יש את כל הצרות?.....

51.....הסתכלת היום על השמים???

52.....סיפורי צדיקים.....

52.....נס גדול בזכות שמירת עיניים.....

52.....ואהבת את ה' אלקיך.....

53....."לא תקם ולא תטר את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני ה'.....

54.....לימוד הזוהר הקדוש.....

55.....ודברת בם.....

55.....שמירת הלשון.....

62.....יסורין של יראה.....

62.....עצה נגד מחשבות רעות.....

.65.....תיקון מח המתורגם ותפילות.....

הקדמה

וכן שמירת הלשון והכשרות באמת כי צריך לקדש את הפה והלב בכדי שיהיה ראוי לדבר בו עם בורא עולם!!!

כי הנה המאכלות האסורות באכילה מטמטמים את הלב והשכל והנשמה ופוגמים באמונה, ואיך יצפה להאמין בה' ואמונה שלמה אם הוא אוכל מאכלות אסורות? אז בא נתחיל לשמור על הפה והעינים באמת, כדי שנהיה קדושים אליו יתברך, וישכון בתוכנו, ויהיה לנו קשר איתו יתברך.

ונלמד את תורת ה' תורת אלקים חיים, תנ"ך ומשנה וגמרא והלכה וזוהר וכל התורה, לקבוע עיתים לתורה כל יום, חוק ולא יעבור קצת מהכל. ונקיים כל המצוות. ונאהב ונרחם ונגמול חסד לכל יהודי כגופנו ונפשנו ולא נפגע בו בשום צורה.

מצווה גדולה לומר כל יום

קריאת שמע בזמנה

ועכשיו הגיע הזמן לקבל עול מלכות שמים, עול מלכותו של מי שברא ויצר אותך, לקבל את ריבונותו הבלתי מעורערת של מי שאמר והיה העולם, ולהודותו להכיר בזה שה' אלקינו ה' אחד, אז צריך להקפיד לומר בכל יום קריאת שמע, שמע ישראל בכוונה עצומה ובזמנה, ולמסור נפשו על קידוש ה' בצירוף חיי, בביטול המוחלט, ביטול כל הרצונות וכל המחשבות, כל ה"אני" שלך למלך העולם. תבחר עכשיו ללחוץ על "ניתוק" מהעולם "והתחברות" למלך העולם!

ולכן דע - ה' יתברך קורא לך ואומר: בא בני, תדבר איתי, זו שיחה ממתינה, שיחת חינוך:

אתה טוב!

אתה טוב אתה יקר אתה הבן של המלך, נשמה יהודית עם לב טהור.

בתוכך יש צדיק מלא באור (ליקוטי מוהר"ן ח"א לד).

- אני רואה ויודע כל מה שעובר עליך.

אני אתך לצדך פה בכל הניסיונות.

ואם תבוא אלי תספר לי מה שבלבך קורה, או-אז תרגיש שאינך שייך לבריאה - אתה שייך לבורא...

הנקודה היקרה שלך עוד תתגלה,

והאור שלך את העולם עוד ימלא,

ופעם ביום תבוא לפגוש אותי חוץ ליישוב,

פתיחה

לפי כל הסימנים הגאולה קרובה מאד

ברוך השם שאנו עומדים כעת בסופה של הגלות הארוכה, ובקרוב נזכה לבנין בית המקדש השלישי, קיבוץ גליות, ומלחמת גוג ומגוג, יש כבר סימנים, בהרבה מקומות בעולם רואים את הכוכב הידוע שכתוב עליו בזוהר הקדוש (שמות ז', תרומה קע"ב): בלק ריב, ואתחנן רסט, וראה תיקוני זוהר לח עם ביאור הגר"א דרך כוכב מיעקב ועוד).

ואז יהיו ימים של אמת, שלום, ושמחה, כמזמן שלמה המלך ע"ה (ומקובל שהמשיח, הוא שלמה המלך, הגר"א) השקר יעלם, והאמת תתגלה במלא יופיה והדרה. כדי להיות חלק מהאמת הזאת - עלינו להיות מחבורים לאמת, אבל מהי ומיהו האמת???

חדשות טובות

אחי אהובי, בן של מלך! שים לב! והרי החדשות: יש בורא עולם אחד, אלהי האמת, והוא האמת, שברא העולם כולו, הכל על מנת שיהיה לך טוב! אולי התעלמת ממנו או שכחת. דע, הוא קיים! אשריך! ה' אוהב אותך! אם תזכה - תוכל גם לראות אותו מחיך אליך! (כתובות קיא רמז בעיניך דבסיים מחמרא ואחוי לי שיניך דבסיים מחלבא) תשכח מכל הצרות, תן חייוך, תהיה בשמחה! הכל מאת ה' ולטובה, הוא יגאל אותך!

שיחת חינוך

ה' מחכה לך! תתחבר ותתקשר אליו, 5 דקות התבודדות בכל יום!

דבר עם ה' - שיחת חינוך! זה מה שיש בעולם באמת - הקשר עם ה'! ה' איתך חזק ואמץ! ועיקר ההתקרבות לה' יתברך הוא על ידי עצימת העינים, ולהתבודד מכל העולם לזמן מה [שעה התבודדות] (מסילת ישרים פרק טו, ובכל ליקוטי מוהר"ן), לעצום את העינים ולחשוב על ה', על התכלית, שהוא הטוב והאושר האמיתי, ואז תזכה לראות ולהרגיש את ה' בלבך, מאיר אור מתוק נעים וגדול אור האמת!

ובכל יום אומרים פעמיים - "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם", כי אמונה ואהבת ה' אמיתית נקנת רק בשמירת העינים! ולכן צריך להתחיל לשמור עינים!

בנוי מאותיות **לב דר**, שה' ידור אצלך בלב. וגם אם אין לב, אין חשק אין רצון, אין כח, אין מח, "לא בא לי, לא רוצה", אבל יש את הפה, להגיד לה' ולבטא בפיו איך אתה מרגיש, תספר לה' הכל, הוא איתך הוא אוהב אותך, הוא מחכה לך, אין לך מושג כמה ה' מתגעגע אליך, בן של מלך, תתחיל לרצות, לרצות את הטוב, לחפש את הטוב ואת האמת, כי בעצם מה אנחנו מחפשים? את ה'! "ישמח לב מבקשי ה'!"

הקב"ה רחום וחנון

אמרו בזוהר הקדוש (ויקרא סט): רבי יהודה פתח, (תהלים קל) שיר המעלות ממעמקים קראתיך ה'. שנינו, בשעה שברא הקדוש ברוך הוא את העולם, רצה לברא אדם. נמלך בתורה. אמרה לפניו: תרצה לברא האדם הזה?! עתיד הוא לחטא לפניך ועתיד הוא להרגיז לפניך. אם תעשה לו כמעשיו, הרי העולם לא יוכל לעמד לפניך, כל שכן אותו האיש. אמר לה: וכי לחנם נקראתי (שמות לד) אל רחום וחנון ארך אפים?

וטרם שברא הקדוש ברוך הוא את העולם, ברא תשובה. אמר לה לתשובה: אני רוצה לברא אדם בעולם, על מנת ששקששו בו לך מחטאיהם, שתהיי עתידה לעזוב את חטאיהם ולכפר עליהם. ובכל שעה ושעה התשובה זמינה לאנשים, וכשאנשים שבים מחטאיהם, התשובה הזו שבה לקדוש ברוך הוא, והוא מכפר על הכל, והדינים נכנעים, וכלם מתבשמים, ואדם נטהר מחטאו.

מתי נטהר אדם מחטאו? בשעה שנגנס לתשובה הזו פראוי. רבי יצחק אמר, ששב לפני המלך העליון ומתפלל תפלה מעמק הלב. זהו שכתוב ממעמקים קראתיך ה' עכ"ל.

והנה ידוע שהקב"ה ברא את עולמו בכדי שתתגלה רחמנותו, ושיקרא רחום וחנון (עץ חיים, ליקו"מ) אז זה שיש מציאות של אפשרות לחטוא והקב"ה מרחם וסולח העוון בזה מתגלת רחמנותו יתברך, ומה גם שבזה שעל ידי תשובה מאהבה מהפך עוונות לזכויות, ומתגלה שאין עוד מלבדו, ועל ידי התפלה מעומק הלב נטהר האדם כנ"ל.

כי כמו שלך חשוב להרגיש קרוב – גם לי זה חשוב... כי אתה טוב אתה יקר וכו' (פזמון, חובר על ידי הרב גיא צבי מינץ שליט"א).

המעלה העליונה מן הכל

צא אל השדה כי עיקר ישוב הדעת נקנת רק על ידי ההתבודדות¹, ורק על ידי ההתבודדות בשדה בין העשבים והאילנות - האדם זוכה לגאולה פרטית וגאולה כללית, כי השדה היא האמא, ושם נמצאת הנחמה כאיש אשר אימו תנחמנו וכאיל תערוג על אפיקי מים. וזוהי האומנות של בעל התפילה.

וזהו דרך השם הדרך הכבושה לרבים כי רבינו הוא בעל השדה ובין האילנות דייקא לחסות בצל השכינה.

הדרך לתשובה

כי אנשים מחפשים כל מיני דרכים לחזור ולהחזיר בתשובה אבל הדרך שרבינו גילה והכי פשוטה זה לצאת לשדה ומי שטועם את הטעם של ההתבודדות, המתיקות של קרבת השם כבר לא יכול לסבול את העולם, כי זה התרופה האמיתית לכל המחלות להתרפות משירת העשבים.

ה' אוהב אותך

תדע לך אחי האהוב, שה' יתברך איתך לכל אורך הדרך. הוא אוהב אותך באמת, הוא ברא אותך, ויודע מה טוב בשבילך, אל תתיאש! אין שום יאוש בעולם כלל, אתה יהודי! אתה יודע מה זה יהודי? יהודי הוא נשמה מנשימת ה' יתברך, הנשמה היא סוד החיים, כי "ויפח באפיו נשמת חיים", מאן דנפח מדיליה נפח (מי שנופח משלו הוא נופח), אז אתה כביכול מהפנימיות של ה', האבא האוהב שלך, אבינו שבשמים ובארץ, והוא שמח בך בכל תנועה ותנועה שאתה עושה לכבודו יתברך.

ה' רוצה את הלב שלך, וזה העיקר, "תנה בני לבך לוי" (משלי), וגם כשאדם אין לו כלום וכלים, הרי יש לו לב והוא יכול לדבר, לדבר

¹ ורבינו ז"ל אמר שכשיבוא המשיח – אלו שהיו עושים התבודדות יהיו מישובים בדעתם כמו אחרי שינה (שיחות הר"ן).

והקב"ה מבקש ומתחנן אלינו: "שובו בנים שובבים, שובו אלי ואשובה אליכם". כל התורה, כל הנביאים כל הפוסקים הכל זה רצון ה'. אז אם אנחנו רוצים שיתקבלו תפלתנו, אזי אנחנו גם כן צריכים לעשות את רצון ה' ולרצות את ה' יתברך, כמאמר חז"ל: עשה רצה רצונך כרצונו, בטל רצונך מפני רצונו, כשאדם מתגבר על רצונו, ומתגבר עליו, ומשעבד את רצונו כלפי רצון יוצרו – אזי גם ה' יתברך מבטל את רצונו ואת גזרותיו, ומבטל מעליו דינים וצרות ח"ו.

וכמו שנאמר במדרש תהילים: כשברא הקב"ה העולם, עמד באבן שתיה והתפלל: יהי רצון שישראל יעשו רצוני, ולא אחריב את בית המקדש, ובברכות שם: יהי רצון מלפני שיכבשו רחמי את כעסי (הצמצום), ויגולו רחמי על מדותי, ואתנהג עם בני במדת רחמים, (קו הרחמים של אור אין סוף), ואכנס להם לפני משורת הדין.

עיקר הדיבור נברא לתפלה, זו עבודה שבלב, והתורה נקראת לב מלך, ל"ב נתיבות חכמה בשביל זה נברא הדיבור, ולכן מספר השינים ל"ב לרמז כנ"ל. (ר' יוסף קוטנפלד זצ"ל בתי הנפש). ועכשיו העולם מתקיים ומתחדש בכל רגע – גם כן בזכות התורה והתפלה של ישראל, רואים מכאן גודל מעלת התורה ותפלה.

גוג ומגוג הוא שקשה לומר שמע ישראל

'שמעתי בשם אדמו"ר [בעל החידושי] הרי"ם זצלה"ה מגור שמלחמת גוג ומגוג היא שמאד מאד יהיה קשה לאיש [הישראלי] לצמצם מחשבתו לאמור שמע ישראל (שם משמואל ויגש). ולהל"ל יובן בפשיטות שכל כך תהיה התפשטות כח הטומאה בעולם, עד שקשה יהיה על איש למשול ברוחו ולהיות לבו ברשותו, ולא על צמצום המחשבה במעט המילין האלה כוונתו רק בכלל הענין'. (שם משמואל פרשת יתרו).

על כן העצה היא להקפיד לומר קריאת שמע בזמנה, ובכוונה ובאהבה ויראה. בקדושה ובטהרה.

והדרך לזה הוא לישון מוקדם, כי על זה נאמר: "יתגבר כארי לעמוד בבוקר" היינו שיתגבר לישון מוקדם, כדי שיוכל לעמוד בבוקר, וגם טוב לבהירות המחשבה ולבריאות, ותיקון חצות ונץ וכו' (בעלי המוסר).

ה' אוהב אותך!

הבורא יתברך הוא מקור כל האהבה והטוב, והוא מלא אהבה, ואוהב את עמו ישראל ובחרם באהבה.

ה' אוהב כל יהודי באשר הוא, ואנחנו גם כן צריכים להתחזק בזה, ובזה תבוא הגאולה. הזוהר הקדוש אומר בענין זה (זוהר חלק ב דף ה): "אמר רבי יהודה: "אילו היו יודעים בני האדם את גודל האהבה שאוהב הקדוש ברוך הוא לישראל – היו שואגים ככפירים לרדוף אחרי". במציאות, לא זו בלבד שאיננו רודפים אחרי ה', אלא אף נמלטים מפניו. כל זאת מסיבת הדמיון המר שבוראנו הוא כצר וכאויב לנו חילה.

אך כל זה הוא הדמיון, שהוא היצר הרע, וכך גם פיתה הנחש את חוה שכביכול הקב"ה שונא אותם (עיין רש"י בראשית, ג), אך האמת לא כן, ה' אוהב כל יהודי, כל יהודי הוא בן של מלך, וכל יהודיה היא בת המלך.

יהודי, ה' ישמח אותך ותזכה לאור פנימי ומקיף וגאולה פרטית וכללית, ושמחת לב וישועה לגמרי, ה' איתך, ושומע וסובל את סבלך ואת מצוקתך, קרא אליו, התחבר אליו, הוא בכל מקום, שתרגיש את אור האהבה שבדעת של ה' אליך ושלך אל ה', ותעבדהו באמת.

תורת הרצון

רבינו האר"י ז"ל פתח (עץ חיים): 'כשעלה ברצונו יתברך שמו לברוא את העולם כדי להטיב לברואיו' עכ"ל אז הכל התחיל מהרצון, ואז הקב"ה ברא התורה והתפלל את התורה, כי כביכול הקב"ה גם מתפלל יהי רצון כמו שאמרנו חז"ל: (ברכות ז). מנין שהקב"ה מתפלל יהי רצון שיכבשו רחמי את כעסי וכו' כי העולם נברא בפועל על ידי התורה ובכח על ידי התפלה (ליקוטי מוהר"ן ח"א ה, וכן בכמה מקומות בליקו"מ), וזהו "ויאמר אלקים יהי וכו'", וכן שצפה הקב"ה במעשיהם הטובים ותפלתם של ישראל שיעשו אחר הבריאה, - קיבל תענוג מזה כביכול, ובכח ועל ידי זה נברא העולם (נובלות חכמה, ליקוטי מוהר"ן צז, אור תורה ועוד), אז הכל עניין הרצון, התורה היא רצון ה' יתברך, אנחנו מתפללים כל פעם "יהי רצון", וכל התורה היא בעצם תפלת ה', שאומר לאדם: "יהי רצון שתעשה רצוני, ותזכה לכל טוב, וכן להיפך שלא תענש ח"ו".

שהתורה אומרת "אין עוד מלבדו" (דברים ד,לה) כלומר אין שם מצוי אמת מלבדו כמותו. (רמב"ם פ"א מהלכות יסודי התורה) וכמו שאמרו בזהר הקדוש (ברע"מ בא מב:) שהש"ת ברא את העולם "בגין דישתמודעון ליה" - בכדי שיכירו אותו בריותיו.

ומה יכירו וידעו? ידעו שה' אחד ושמו אחד, ואין עוד מלבדו, והיא ההטבה הגדולה ביותר שקיימת במציאות, לדבוק באורו וזיו כבודו ועוצם ידידות ועריבות ונועם שכנת שעשועי הוד עוזו.

אמת ראשי תיבות : **א** = איפה אני בעולם?
מ = מה אני עושה? **ת** = תכלית, מה התכלית? התכלית הוא המעשה. ואי אפשר להגיע לאמת רק על ידי שלום, ובדרך כלל אמת זה בלי פשרות, אבל צריך אמת, אבל שלום גם כן כנ"ל, שלום הוא חיבור ואיחוד, ואמת הוא גם כן כנ"ל חיבור של חסד ודין והכל **אחד**, שהוא ראשי תיבות **אמת חסד דין**, וזה סוד "הויה אחד ושמו אחד".

וכל זה נוצר רק מהבריאה כי קודם הבריאה לא היה מקום, כי הכל היה מלא אור אין סוף ב"ה, המעשה? לא היה, כי הכל היה מעל השכל מעל הדיבור ומעל המחשבה גם כן. והתכלית היה גם כן, כי התכלית שהכל יחזור להיות אור אין סוף כבתחילה, אבל יש תכלית של אחר הבריאה שהוא "אשר ברא אלקים **לעשות**" - פה בעולם העשיה הגשמי הזה, שכלול מכל העולמות, ודווקא בן האדם הזה שהוא גם כן כלול מכולם כנ"ל, אמנם התכלית שתחזור הנשמה עם הגוף ותזכך אותו, עד שיהפך לנשמה ואז יתענג על ה' לנצח נצחים, והעניין שנהיה אחד עם ה', ונכלל באור אין סוף כנ"ל.

והיינו, התכלית מכל העולם הזה, זה פשוט לעבוד את ה', ולא תהיה לו כוונה אחרת בכל דבר שעושה אלא רק להתקרב לה' יתברך ולעשות רצונו ולדבק בו באמת, כי לא באנו לעולם הזה בשביל כל התאוות והשטויות והדמיונות והכסף וכו' רק לעבוד את ה' ולעשות רצונו בשמחה אהבה ויראה גדולה. וכעת התגבר השקר מאד והאמת נסתתרה, ולא חשוב, ואף נלחמים נגדה. אבל אפילו בהסתרה שבתוך ההסתרה ה' מולבש שם (ליקו"מ נז) והשקר נהפך לקשר עם ה', שקר ראשי תיבות: **שכינה קדושה רחמים**.

אז הקרח מתחיל להנמס, פשוט צריך לשבור את מחיצת הקרח שעל על הלב ובין ישראל, וישראל לאביהם שבשמים. מאמינים בך, אוהבים אותך, ככה פשוט.

שמעתי מצדיק נסתר שליט"א: עניין גדול ומסוגל לשבור הקליפות והיצר הרע לומר במשך היום שלוש פעמים פרשת קריאת שמע (רצוי עם תפילין), ולקבל עליו מסירות נפש בציור חי של ד' מיתות בית דין, ואהבת ה', בנוסף לקריאת שמע ערב ובוקר בזמנה.

שמירת השבת

עיקר קדושתו של איש הישראלי הוא שמירת השבת, עיקר הקשר עם ה' הוא שמירת השבת, "ושמרו בני ישראל את השבת, לעשות את השבת לדורתם ברית עולם, ביני ובין ישראל אות היא לעולם", "זכור ושמור את יום השבת לקדשו", בזכות שמירת השבת נגאלין! יש שכר עצום לשומרי שבת, ויש עונש נורא למחללי השבת.

וצריך להקפיד ולזהר מאד בכיבוד הורים והוא תיקון גדול לפגם הברית.

דיבור של אמת

דברי חיזוק מהרה"ח רבי נתנאל לוי קינשטיין שליט"א ראש ישיבת "יש מה לעשות" עם הסופות

דוד המלך ע"ה אומר "בנאות דשא ירביצני" (תהלים כג), מה זה דשא? **דשא** הוא ראשי תיבות **דיבור של אמת**, רבינו ז"ל אומר שהמשכיל יש לו להתפלל כל ימיו שיזכה פעם אחת לפחות לדבר דיבור של אמת לפני ה' כראוי (ליקוטי מוהר"ן קיב).

עכשיו צריך לדעת מהי האמת? ומהו דיבור של אמת?

אמת זה בורא עולם, הקב"ה הוא אמת, וכך היה קודם הבריאה היה הכל רק ה' ואמת, ואחר כך כשברא העולם נברא השקר (ליקוטי מוהר"ן ח"א נא).

שאלה: לשם מה ברא השם יתברך את העולם?

תשובה: בשביל שבני אדם ידעו את האמת. ומהי האמת? הש"ת הוא האמת כמו שנאמר "וה' אלקים אמת" (ירמיהו י) הוא לבדו האמת, ואין לאחר אמת כאמיתו. והוא

מטרת הבריאה

נראה שקודם הבריאה היה בדעת עליון ב"ה לברוא מלאכי השרת שישרתו אותו בכל העולמות, ולא יהיה מצב של רשעים, ואז באה מדת הדין ואמרה היאך אתה עושה כדבר הזה, לא יאות לך למעבד הכי, כי אם יהיו כל העולם צדיקים לא ניכר מעשיהם של צדיקים, אלא ראה הקב"ה שצדיקים מועטין הם עמד ושתלן בכל דור ודור. וזהו הצמצום הקדוש, כי קודם הבריאה היה הכל אור אין סוף, ואם אין סוף אז למה איפה ניכר שיש השם אלא צריך כביכול שיהיה מקום חסר מהשם כביכול ח"ו, ואז גם כן לברוא את מדת הדין כי קודם הכל היה חסד ורחמים עליונים של אור אין סוף ואין חקר, ואף שלגבי האור אין סוף הכל כלא חשיב גם עכשיו, בכל זאת יש חסרון כביכול ויש כביכול מקום לחשוב שיש חלל ריק ח"ו, וזה הנסיון.

כי קודם הבריאה היה אור הקב"ה אין סוף, וצמצום הקב"ה את אורו כי לא היה יכל העולם להכיל האור, וכיסה אותו בכמה לבושים.

בעולם הזה צריך להיות בצמצום ולכסות את האור, כמו שמכסים את העור, להכין כלים, כלים גדולים, ללמוד התורה הקדושה, ספרי רבינו, זוהר משניות, גמרא, הלכה וכו'.

כי צריך האדם להיות איש של אמת, איש של משפט, והיינו הדינן ההלכות, ולכן חייב כל אדם שיהיה לו סדר קבוע בשולחן ערוך, ולא לזוז מפסקת ההלכה מהשולחן הערוך, כי כך הוא נהיה בן אדם, זה הצמצום והכלים שלו, בלא זה הוא יכול לעבור על התורה, ולעשות "תיקונים" ח"ו, וזה לא מה שה' יתברך רוצה.

הנשמה לפני שירדה לעולם היתה מתענגת בתענוגים, בהכירה את בוראה ויודעת אותו יתברך, והוכרחה לירד במקום המרוחק ממנו כביכול, כדי להשיג את האור דרך כלים וצמצומים, ומזה דוקא נתגדל כבודו יתברך למעלה ולמטה, 'ובזה הכבוד עצמו יהיה עונג הנשמה' (הלשם זיע"א).

המשיח עכשיו גם בצמצום הוא מתחבא, מתבודד ביער, והוא בהסתרה שבתוך ההסתרה, אנשים לא יכולים להכיל את האור של המשיח אור הגאולה, היהודי האמיתי

כי הקשר עם ה' הוא הדיבור של אמת (ליקו"מ קיב), לדבר עם ה' ממש בכל עת מפנימיות לבבו, ואיך מרגיש וחושב ומה המצב שלו בעולם שנה נפש, ושם דייקא ימצא את הקב"ה כי מלא כל הארץ כבודו, ואזי נתמלא יראה ואהבה לכבוד השי"ת כי כוסף כל כך לחתור ולהגיע ולמצוא את האמת הזה, הבורא ברוך הוא.

אפילו אם אינו יכול לומר כי אם המילים "רבונו של עולם" לבד, ואפילו אם אינו יכול כי אם להתאנח ולומר "אבא!" – גם כן דבר גדול, וטוב שיתמיד בזה, ויראה נפלאות.

העיקר הוא האמת, האמת והאמונה, אבל אי אפשר אמונה בלי תקווה, קווי ותקוה הוא הקו אור אין סוף שהאיר הקב"ה לתוך החלל הפנוי שממנו צמצם אורו יתברך כביכול, כדי שבו יברא העולם, ובתחתית הקו נמצא משיח צדקנו ובראש הקו - משה רבינו (רבי מנחם מנדל משקלוב זיע"א), כי הצדיק הוא היסוד הראשון שממנו נברא העולם ועליו נאמר: "יהי אור" (זוהר הקדוש).

אז בהתעוררות הקווי והתקוה שלנו ממשיכים את הישועה מאין סוף ב"ה עד אלינו, משה רבינו כל כך קיווה לה' כל החיים שלו, "ויחל משה", חילוי ותקווה, "אתה החילות להראות את עבדך" וכו'.

ובגאולה – על כן (=70) נקווה לך, שזה מדבר על שבעים שנה אחרונות של חבלי משיח (זוהר הקדוש משפטים קיב?) שאפילו אין בידם רק קיווי לגאולה – בזכות זה יגאלו, ואם האדם קיווה לה' בעולם הזה אפשר אפילו להציל על ידי זה ממהם וכו' על ידי הקיווי (הרמח"ל זיע"א).

הקו הזה של הקווי הוא קו האמת, הקו של האלף בין שתי יודין של האלף בבחינת עליה וירידה, בקי ברצוא, בקי בשוב (ליקוטי מוה"ר"ן א, 1).

כי אור הלהביות של לב איש הישראלי בוער עד אין סוף וצריך לצמצם האור, בהדרגה ובמדה.

נשמתינו, מחמד לבנו בורא עולם, הלב בוער למלך! מתגעגע לאבא!

העולם הזה הוא פרוזודור בפני העולם הבא, עיקר החיים זה בעולם הבא, עולם שאנחנו לא מכירים, עולם מלא שמחה ועונג בה' יתברך צור העולמים, רבי נחמן ז"ל אמר שהאדם ידבק מחשבתו בעולם הבא. נראה שכוונתו שיהיה בשמחה תמיד כי שמחה היא עולם הבא, ויאמר על כל דבר הטוב והמיטיב, כי זהו בחינת עולם הבא, כי העולם הבא הוא הנשמה לעולם הזה.

כל העולם רודפים אחר השמחה והעונג כי זהו תכלית הבריאה, אבל התכלית זה להתענג על ה' דווקא, כי לא אומרים לך אל תשמח ואל תתענג, אבל תדאג שהשמחה והתענוג יהיו על ה', לברך ולהודות לה' על הכל. ואמרו חז"ל (מסכת ברכות) הנהיגו ברכותיו בעולם הזה כדי שתברכו לעתיד לבא, כי פה זה עולם המלכות, וכל השפע שיורד לעולם זה ממעשה ישראל בעולם הזה, ולעתיד האדם כשיעלה לעולמות העליונים הוא יראה מה פעל ועשה. ועולם הבא הוא בחינת תודה והודאה, שכל הזמן רק יודו לה' יתברך על כל החסדים והטובות. ושם באמת יקבל עונג ושמחה, וידע שכל מה שהיה פה היה כלום לעומת גן עדן ועולם הבא לנצח נצחים מדרגה לדרגה עד אין קץ, ברוך ה' לעולם מן העולם ועד העולם אמן ואמן.

הדעת האלהית של הנשמה הנצחית מכח האור האין סוף ב"ה השופע בה, ואז עולה להיכל האצילות והטוהר העליון האין סופי של הו"ה ב"ה, מכח עצמיות כוחו, ועליות העולמות תלויה בכח הנצח של האין, לגמרי לעלות להכלל ביש האמת, שהוא מחויב המציאות, בחכמה רבה אמנותך.

דברי דעת מכח האין סוף ב"ה השופע בנשמת האדם, לעלות מדרגה לדרגה עד עילת העילות שהוא הכח העליון המלך הטוב והמיטיב, לעלות בדרכי האמת ויראת השמחה. שלמות החסרונות באה מכח האמונה במציאות האין סופית של ישות עליונה טהורה וקדושה מעל הדעת.

צריך להיות היום בצמצום להיות "כאילו" כמו כולם, לא לעשות עבירות ח"ו, אבל לשחק אותה ככה כמו כולם, להיות שחקן טוב ב"סרט" של הקב"ה, במעשיות של הקב"ה, כי כל העולם הוא סיפור של הקב"ה, לעשות את התפקיד שלך, לעשות שלום עם כולם, להיות בשמחה, בקי בשוב. שמחה צריכה להגיע מנקודה פנימית ברוך שלא עשני גוי, העולם לא מבינים את השטותא.

רצוא זה לרוץ לרוץ, בבחינת העולם הבא, מעל הזמן והמקום, בקי בשוב - זה העולם הזה, לעבוד להיות עם סדר יום לישון מוקדם לקום מוקדם, לעשות אפילו קצת כל יום. לעבוד עם תורת "היום" אין לי אלא את היום הזה וזהו. קצת ללמוד קצת לעבוד, לקנות, לנקות, לסדר, לכבס, לבשל וכו' ולכוין שכל מעשיו יהיו לשם שמים (ש"ע או"ח סימן רל"א). אנשים חושבים על האתמול ועל המחר אבל לא על היום. לעשות תשובה כל הזמן, תשובה על התשובה, לשוב לה' יתברך בכל עת, ולא לעזוב אותו, בקי בשוב.

התשובה זה רק עם האמת, אי אפשר לשוב בתשובה רק עם אמת, וצריך לשוב לאמת של ה', לנצחיות, לדעת של התרופות של רבי נחמן, כי עזה כמות אהבה, זהו עזות דקדושה ובושה דקדושה, ונפלאות ה', כי עוד נראה את ה' בקרוב ממש בניסים ונפלאות כאלה יותר מציאת מצרים.

ונחזור לפסוק - "בנאות דשא ירביצני" **בנאות** זה **בן אות**, **בן** זה המלכות, והיינו לחבר את הזעיר אנפין שהוא האמת, והמלכות באות - שהוא יסוד, אות ברית קודש. ירביצני, "כרע רבץ כארץ", בגבורה, זאת אומרת לדבר דיבור של אמת בכל כחו, **כארי** אותיות **אריך** היינו אריך אנפין, בסבלנות, כי הכלל בחיים הוא סבלנות, והרבה. ועל ידי זה לייחד קודשא בריך הוא ושכינתיה.

נחת רוח, כל מצוה עושה נחת רוח לה' יתברך, שמחכה אלינו שנעבוד אותו, כל יהודי חשוב וכל מעשה חשוב, כל דבר שבקדושה מתקן בעולמות, מעלה ניצוצות, שמח את ה', אבינו, מלכנו האהוב, שורש

רבי נחמן זיע"א אמר שלימוד התלמוד (גמרא) גדול מאד נגד הקליפה הידועה שמחטיאה לפגם הברית שהוא גימטריא כמו שמה, אבל כשאינו לומד כראוי (כמו לשם גאוה או לקנטר וכדומה) אז דווקא מגביר כח קליפה זו ח"ו.

ואז יקבל אור מחלק התורה שמשורש נשמתו, ואז טוב לו בנשמה ברוך ה', ולא ימשוך אותו התאוה והאהבה הנפולה.

כמובן שאחר כך כשהוא עוזב את הלימוד הוא בסכנה כל הזמן, אבל האור הזה שנשאר אצלו שומר עליו.

הדבר השלישי שצריך לעבוד עליו במקביל: הרי אחרי שאדם זכה קצת להתרוממות הלב וזכה סוף סוף קצת לקבל אור מהתורה שהוא קשור אליה הוא קצת מרוצה, טוב לו בנשמה ברוך השם.

הוא צריך לדאוג מאד לא לאכזב את השי"ת ולהכניס לעצמו ללב ולראש: 'ריבוננו של עולם, אני לא רוצה לטנף את עצמי, אני לא רוצה לאכזב אותך'. לא משום שאני מפחד רק מהגהינום, שזה נקרא יראת העונש, אלא אני מפחד לאכזב אותך, אתה הקב"ה אתה יודע את מחשבותי, אתה יודע מה שקורה לי, אני אוהב אותך ואני לא רוצה אחרי שעליתי, ליפול שוב. לא רוצה ליפול כי אתה סומך עלי. אני רוצה להיות נאמן לך' זה בחינת משה רבנו שהיה עבד נאמן. מה זה עבד נאמן, זה עבד שלא פוגם באדונו.

הוא ייתן את נפשו ולא יפגום באדונו. עניין פגם הברית זו האכזבה הגדולה ביותר שהשי"ת יכול להתאכזב כביכול מבן אדם, זה שהוא עולה ואחר כך הוא נופל שוב. על האדם להיות ירא מאד לא לעשות דבר שחלילה וחס יאכזב את השי"ת, עליו לעשות דברים כדי לשמח אותו. זה בחינת אברהם אבינו שעבד את ה' במסירות ובאהבה כדי לשמח אותו.

כל מה שעשה עשה בשביל לשמח את ה'. איזה דבר יפה, כמה טוב לחיות ככה, החיים הופכים להיות גן-עדן עלי אדמות.

כשאדם שמור בבריתו, כשאדם שומר ברית יש לו גן-עדן פה. כל רגע ורגע בחיים שלו מקודש, הוא עושה נחת רוח לה' ית' ומתקדם בכל העניינים.

בית המקדש של אש יורד מן השמיים, והנה הדעת הוא בית המקדש, וזה עליית העולמות לכיסופים וגעגועים לבית המקדש.

אמת זה חסידות לכבד את ה', יראת שמים אמיתית, להיות בורח מן העבירה כמו מן האש! ויראת הרוממות.

הסיבה לעצבות והדרך לשמחה

כתב בספר "תיקון ושליטה במחשבה וברגש" להצדיק רבי פנחס דניאל הכהן רחלין, כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א ואלו דבריו:

העצבות והדכאון באים מחמת חסרון, מחמת נפילה, מחמת חסרון האור, כגון על ידי פגם הברית ח"ו או מאכלות אסורות ושאר עבירות וכדומה.

ולכן יש שלוש שלבים לנצח היצר הרע בעניין פגם הברית והתאוה הידועה:

דבר ראשון יראת ה', ולרגוז על היצר הרע ולהתגבר עליו בכח גדול כשמסיתו לחטוא בענייני מחשבה והסתכלות וכל שכן לפגום בברית בפועל ממש.

דבר שני: לעסוק בתורה, ובמיוחד לעסוק בחלק התורה ששייך לנשמתו ומרגיש חיבור ומשיכה אליו, היינו שיהיה חלק בתורה מה שאוהב ומעניין אותו ויש לו הנאה מזה, כל אחד יש לו משהו אחר, יש מי שמעניין אותו גמרא ופלפולים יש זוהר וקבלה, יש חסידות יש הלכה, ולכן יעסוק בעיקר בחלק התורה שמחיה אותו, וזה יהיה תחליף לתענוג הגשמי הזמני, שלרע אחד יש לו הנאה ואחר כך יהיה לו סבל נורא בעולם הזה והבא, ויסורים עצבות ודכאון וחוסר הצלחה ומזל וכו' ויכניס בלימוד תורתו שמחה גדולה ואהבת ה', ויסיח דעתו מהמחשבה וכו'.

לכן מיד כשמגיע לו הרהור ותאוה וכדומה יחשוב מיד בתורה, או/ו יפתח ספר לימוד גמרא או משנה או זוהר או אפילו תהילים וכדומה, ויסיח דעתו מהמחשבה הרעה ולא יסתכל אחריה אם היא רודפת אחריו כי אז היא מתגברת יותר כידוע, אלא יסלק דעתו ממנה לגמרי ויעסוק בתורה ותפלה.

וחשוב לגרוס בכל יום י"ח פרקי משניות, לימוד הזוהר גדול מאד לשבר הקליפות ולצחצח ולטהר הנשמה, וילמד לפחות 5 דקות או דף (ואם יכול חצי שעה) בכל יום.

גדולה באמונה וגילוי פנים, מעוררת את שורש נשמתו, וזוכה לכל הטובות שבעולם. כל זה מהתבוננות רק על שם הו"ה, זה הכל.

אפילו אם אדם נמצא באיזו דרגה שתהיה, איפה שהוא נמצא שיתבונן בשם ש-ד-י זה מביא לו יראה, זה מביא לו שמירה, ש'ומר ד'לתות י'שראל. כשאדם חלילה מתחילה איזו תאוה או איזו מחשבה או איזה הרהור, יצייר מיד על המקום הזה שזה תופס אותו, ש-ד-י בדמיון שלו וידחוף את זה חזק בפנים, יסלק את היצר מעליו.

זה: "בתחבולות עשה לך מלחמה". אנחנו חייבים שתהיינה לנו תחבולות לכל העניינים האלה. חייבים! על זה נבחן האדם, האם הוא סלק את המחשבה שלו או לא סלק. האם הוא ראה חלילה איזו תמונה וישר הוציא את העיניים או שהמשיך להסתכל אלפית השניה הזו - זה ההבדל בין גאולה לגלות הנשמה.

המהפך בין צדיק לבין רשע, קורה באלפית השניה ר"ל, שם המלחמה, שם צריך למסור את נפשו!

כמובן שיש עוד הרבה עצות שמובאות בספרי החסידות, כמו לטבול במקוה. צריך לטבול במקוה ומי שיכול לטבול 310 פעם, זה דבר חשוב וגם במקוה צריך צניעות. לצערנו בדור שלנו צריך צניעות וזהירות בכל מקום. על זה צריך אדם לתת את הדעת.

כתוב בספרים שכל התאוה הזו היא ענין של כלי חסד שבורים. כמו שאמרנו אהבות נפולות. ע"י זה שאדם דואג לכלל הוא מתקן את זה. ואם הוא אוסף צדקה למטרות של קדושה ואפילו אם הוא מקבל על זה בושות וביזיונות, זה עוד יותר טוב. אם הוא מזיע, זיעה של מצווה, כל הדברים האלה מתקנים את גנם הברית.

קריאת שמע שעל המיטה לפני השינה צריך לכוון בה שיהיה תיקון לפגם הברית בכל הדורות ובכל הגלגולים. הן שאנחנו פגמנו, הן שגרמנו לאחרים לפגום.

עכשיו עניין מאד חשוב: האדם אסור לו להקרין פריצות לא גבר ולא אשה. צריך

אם היום אנשים לא זוכים לרוח הקודש, אם אנשים לא זוכים להתעלות מעל טבעם, אם אנשים לא זוכים לדבקות בה', זה בגלל פגם הברית. משום שלא עובדים על זה כנדרש. צריך לעבוד על זה.

אלו הם שלושת הקווים המקבילים שמוליכים אל על.

עכשיו, בזמן שאדם מתחיל להרגיש חלילה שהוא נחלש. או היצר מתחיל לפתות אותו חלילה, או משהו כזה, צריך להתבונן על השם ש-ד-י.

אנחנו חייבים להשתמש באותיות שמות הקודש כי זה מקשר אותנו ישר עם ה' יתברך וזה מוריד לנו ישר את השפע ואת הכוח להלחם. זה מכניס אור ויש ענין שאם אדם מצליח לחשוב על עניין שהוא בקדושה, הוא מסלק מחשבה שאינה בקדושה. מעט מהאור דוחה הרבה מהחושך.

צריכים להיות רגילים ל-"שיוויי ה' לנגדי תמיד". הו"ה, ש-ד-י, אלו שני השמות המנימליים שאדם צריך לעסוק בהם ככל שהוא יכול, וזה יטהר אותו.

אולי אנשים לא יודעים מזה, הם לא כל כך מודעים לעניין הזה. אבל ככה זה עובד. זה לא חשוב אם האדם מבין כיצד זה עובד או אינו מבין כיצד זה עובד, אם זה נראה לו או לא נראה לו.

שאלו פעם מה זה ייחודים? ייחודים זה רק לקדושי עליון! קודם כל זה לא ייחודים! זה רק התבוננות בשני שמות פשוטים. אבל גם ייחודים, יש ייחודים בשער הייחודים של האר"י ז"ל נגד כל הפגמים. למי הוא נתן את זה? לאנשים שלא פגמו או לאנשים שפגמו? למי נותנים תרופה? לאדם בריא או לאדם חולה? ברור שזה לאנשים החולים. אז זה לא אומר שצריך ללכת עכשיו ישר לספר "שער הגלגולים" ולהתחיל לייחד ייחודים. במיוחד כשאדם לא מוכן ולא מתאים וכו'.

אבל התבוננות בשם הו"ה, מטהרת את האדם ומקשרת אותו עם הש"ת ומזככת אותו, משמחת אותו מביאה לו ענווה, ענווה

כמה שנרגיש טוב

אנחנו כעת עומדים על סף עולם הנצחיות, של הטוב המושלם ללא שום רע, של רוחניות שמעל ומעבר החלומות הכי דמיוניים שלנו, של כזו קירבה אל מקורנו האהוב שמעולם לא חשבנו שהיא קיימת. אנחנו נהיה מסוגלים להרגיש את נוכחות ה', ובדרך מסוימת לראות את נוכחות ה', אבל לא בעיני הבשר שלנו.

אני יכול להמשיך הלאה והלאה לתאר את איך שזה יהיה לאחר שנגיע אל הגאולה השלימה, בעזרת ה'. אבל לא קיימים מספיק מילות-תואר בשום שפה שהיא שתוכל לתאר את זה [הַדְּרָא דְלֹא אֶפְשֵׁר לְמַפְרֵט בְּשִׁפּוֹתָא, וְלֹא אֶשְׁתַּמֵּעַ וְחִמִּי נְבִיאָן חֲזוֹתָא...], מתוך פיוט 'אקדמות'.

אפילו אם אצרף את כל השפות שבעולם ואת כל מילות התואר שיש בכל שפה ושפה – לא אוכל לתאר באופן מלא מה אנחנו הולכים להרגיש, את הטוב שאנחנו עומדים להרגיש. אז עם ישראל, היו חזקים, ואל תפחדו. החופה הוקמה והחתן מחכה, מסדר הקדושין כבר על מקומו, והכלה עומדת להופיע...

פרק א - סוד מלחמת גוג ומגוג

לכל עם ישראל היקר הצדיק והקדוש! הרבה מאתנו מדברים על גוג ומגוג הקרובה מאד, אבל כמה אנחנו באמת מוכנים לזה? ידוע שלכל דבר בעולם יש שורש רוחני, וגם לכל המלחמות בעולם, ושם הוא מלחמת היצר, וכמו שמובא בשם הצדיקים שעיקר מלחמת גוג ומגוג היא מלחמה רוחנית, וכמו שמובא בשם הצדיק הקדוש רבי נחמן מברסלב זי"ע"א (וכן מובא באור יחזקאל לרבי יחזקאל לווינשטיין זי"ע"א), שעיקר המלחמה תהיה על האמונה, וגם במגילת סתרים שלו אין הזכרה של גוג ומגוג או מלחמה, אבל זה לא אומר שלא תהיה מלחמה גשמית גם כן, מלחמה קשה ואכזרית שתגבה נפשות רבות ח"ו, אז מה עושים כדי להנצל? מתכוננים! וב"ה פה אשתדל להסביר את המלחמה הגשמית והרוחנית של גוג ומגוג, המלחמה עם הסטרא אחרא והמדות הרעות, וב"ה נכתב כבר ספר שלם על זה עם מקורות, ופה יש תמצות וקיצור של זה.

אז, מלחמת גוג ומגוג, היא מלחמה שתתרחש

להיזהר מצחוק וקלות ראש. לפעמים נפוץ הדבר הזה. אשה צריכה להיות צנועה שלא יהיו לה שום הקרנות שמושכות. להשתדל שלא! הדבר הזה צריך תיקון גדול. לא בגדים מושכים, לא צבעוני מדי, לא דברים כאלה שיכולים חלילה לגרום הרהורים. אחד שעושה דבר כזה מחטיא את הרבים. יכולה האשה להיות לבושה לפי ההלכה, אבל זה רעשני או מושך תשומת לב או כל מיני דברים, לכן צריך זהירות, בדיבור עם אנשים יש להשתדל לא להסתכל בעיניים, לא לצחוק, לא להרבות במחמאות במיוחד אנשים שעובדים יחד. קורים הרבה אסונות בעיניי זהה. צריך להיזהר זהירות גדולה. גבר אסור שתהיה לו קביעות עם נשים. אסור שתהיה קביעות, אסור שיהיו חברים יותר מידי. גם זוגות חברים, שנפגשים יחד בשבתות ובחגים, ונמצאים יותר מדי ביחד צריכים זהירות, יצר הרע אורב. וגם אם אדם חייב לעבוד או אשתו חייבת לעבוד, יעשה הכל בצניעות. לא להקרין שום חביבות, שום חברות, שום נחמדות. עדיף כמה שיותר קרירות.

יש אנשים שנראה להם כל זה כדבר מותר, ושזה לא נורא, אך זה לא כך, על עניין זה עומד עם ישראל.

אנחנו באנו לתקן את פגם האדם הראשון ושם הייתה הבעיה של העניין הזה של הנחש, של הפיתוי, של התאוה, חוסר התאפקות, חוסר גבולות, חוסר צניעות, חוסר נאמנות של חווה. זה התיקון שלנו. עכ"ד כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א וספריו הקדושים מומלצים מאד ללמוד ולקיים.

ועוד עצה – לקנוס עצמו לתת סכום נכבד לצדקה בכל פעם שנוגע בברית, או שמתעורר אצלו איזה חשק לתאוה וחטא ח"ו או שכבר חטא ונפל בפגם הברית והסתכלות ח"ו ויועיל בעז"ה, והעיקר שלא יאמר: "טוב אחטא ואתן לצדקה ועכשיו מותר לי", אלא כל העניין הוא גדר ותיקון. וכן נכון כל פעם שנפל ופגם במשך היום ולא מצוי אצל מקווה או שנסגר וכדומה יזהר ליטול ידיו 40 פעם כמו שתיקן האריז"ל על פי כוונת שם הוי"ה במילוי יודין כידוע ליודעי חן ויבקש מצדיק שיראה לו איך לעשות ולכוון.

כולם יודעים שאנו נמצאים בתקופת אחרית הימים, ובעולם מדברים על מלחמת עולם השלישית. חז"ל מספרים לנו על שנה שמלך המשיח נגלה בו, כל אומת העולם מתגרות זו בזו... מלך פרס (אירן) מתגרה במלך ערבי וחוזר מלך פרס ומחריב את כל העולם (ילקוט שמעוני) וזה כבר מתחיל לקרות.

מהי בעצם מלחמת העולם השלישית? למה צריך שתהיה מלחמה שלישית? התשובה היא: בנבואות כתוב שתהיה בגאולה, מלחמה הנקראת, מלחמת גוג ומגוג, ובמדרש (תהילים) כתוב ש- 3 פעמים יעלו גוג ומגוג להלחם על ישראל. וכן מרן החפץ חיים זיע"א ניבא את מלחמת העולם הראשונה והשנייה, ואמר שתהיה מלחמה שלישית, שהקודמות יהיו משחק ילדים לעומתה. ומקובל בשמו שהמלחמה השלישית תערך 70 שנה אחר מלחמת העולם השנייה.

חז"ל מגלים לנו שלפני מלחמת גוג ומגוג, האומות ילחמו אלו באלו, אדום ילחמו בישמעאל וכו' וזו תהיה המלחמה השלישית שהיא הפתיח לגוג ומגוג, ומי שישרוד יבוא עם צבא 70 אומות להלחם על ה' ועל משיחו, ולכבוש את ארץ ישראל וירושלים. כמה חיילים יהיו בגוג ומגוג? "קהל גדול וחיל רב". בגמרא מתואר מערך המלחמה בסדר גודל אדיר של חיל בן שני מיליארד וחצי בני אדם, החשים להלחם על ארץ ישראל (סנהדרין צ"ה). חיל בגודל דומה מנה צבא אשור של סנחריב שעלה להלחם על ארץ ישראל. ראשי הגייסות לבדם מנו 185 אלף מפקדים. הסיפור המופלא שאירע באותו לילה מופיע בתנ"ך שלוש פעמים בהרחבה (במלכים ב' פרקים י"ח, י"ט, בישיעה פרקים ל"ו, ל"ז ובדברי הימים ב' פרק ל"ב). לדברי הגמרא, הוא עשוי לחזור במלחמת גוג. תראו לעצמכם שני מיליארד וחצי חיילים באים ומקיפים את ארץ ישראל, ונכנסים ממש עד ירושלים (כמובאר בנבואות, ראה יחזקאל לח, זכריה יז), כל צבא 70 אומות יעלו למלחמה ירושלים "ואספתי את כל הגויים לירושלים למלחמה" (שם), הם יבואו גם עם טילים, מטוסים, ספינות מלחמה, טנקים, ופצצות אטום...כן! פצצות אטום...

יש נבואה שחייבת להתקיים, והיא ששני

באחרית הימים, בה גוג, מלכה של מגוג ילחם יחד עם אומות העולם בבני ישראל על ארץ הקודש והעיר ירושלים, במלחמה זו יהרגו רבים מבני ישראל, אך לבסוף ה' יכניע את צבאו של גוג, ובכך יתגלה שמו בעולם.

משה רבינו אומר: כי ידעתי, אחרי מותי כי- השחת תשחיתון, וסרתם מן-הדרך, אשר ציויתי אתכם; וקראת אתכם הרעה, באחרית הימים - כי-תעשו את-הרע בעיני ה', להכעיסו במעשה ידיכם. (סוף פרשת וילך דברים לא כט) ה'רעה ב'אחרית ה'ימים - ראשי תיבות עולה בגימטריא גוג. (בעל הטורים).

האם ידעו הרבנים שתהיה שואה, והאם הזהירו את העם שתהיה שואה?

בשנת תרע"ז- ע"ט (1917 - 1919) צפה הגאון הקדוש רבי יהודה לייב אשלג זיע"א בעל הסולם, את השואה הנוראה, והזהיר ליהודים ללמוד זוהר הקדוש לבטל הגזירה, אך לא נענו לתחנוניו. בשנת תרע"ט אמר שכבר שנגזרה גזירה, ונשאר לנו רק לעלות לארץ ישראל. בשנת תר"פ -א (1920- 21) יצאו גדולי ישראל בקריאה לעשות אלף סיומים של הזוהר הקדוש, במטרה לזרז את הגאולה, ולהביאה ברחמים. בשנת תש"ג כאשר קרב הצבא הנאצי לארץ ישראל, במטרה לכבוש אותה, כאמור החלק השני של מלחמת גוג ומגוג, אמר: שכשיצא הכרך הראשון של ספר הזוהר עם פירוש הסולם, ינחל הצורך מפלה, ואכן כך היה.

מסופר בשם מרן הרב שך זצ"ל שאמר: למה ניצלו עדות המזרח מהשואה, בגלל שהיו לומדים בכל יום זוהר הקדוש בבית הכנסת. גם לפני השואה, היו שאמרו אסור להפחיד, לא יקרה כלום, אנחנו בסדר, אבל באה השואה הנוראה שגבתה את חייהם של מיליוני יהודים. עכשיו ההיסטוריה חוזרת על עצמה, בתקופה הקרובה, נהיה עדים למלחמה קשה ונוראה, שכמוה לא היתה ולא תהיה. וגם מרן הרב שך זצ"ל אמר לפני מלחמת המפרץ שהשואה היתה עונש על כל העבירות, ואנחנו עומדים בפני שואה נוספת אם ח"ו לא נעשה תשובה, ומי שלא מאמין בזה הוא אפיקורס עד כאן דברי קודשו.

שלא כמו הרבנים של עכשיו שאומרים שלא יקרה כלום, רק משיח צריך להגיע וזהו.

אשר ה' קורא, כי הם יקראוהו באמת והוא יקרא אותם **עבדי ואוהבי**, עכ"ל.

ובזוהר (שמות דף ז) כתוב באותו הזמן (של ביאת המשיח) יחשך העולם 15 - יום, ורבים מישראל (שלא ראויים לגאולה) ימותו בימי חושך אלו, ח"ו.

מה שנאמר: **"הוא יקרא בשמי"** וכן "כל אשר יקרא בשם ה' ימלט", הכוונה בפשטות היא הצעקה והתפילה לה', ולצעוק שמע ישראל! אמנם הפירוש הפנימי הוא הלימוד בספר הזוהר הקדוש, שהוא שם ה', כידוע שהתורה כולה שמותיו של הקב"ה, וכדמיוחד ספר הזוהר, וכן כתוב בהגהות הרמ"ז: "כל הקרוא בספר הזוהר אפילו בקריאה בעלמא - הריהו כהוגה ומפרש את השם שיש בידו לעשות ניסים ונפלאות מעל הטבע ממש". כי השמע ישראל והתפלה מתקבלים על ידי לימוד הזוהר הקדוש (תיקון מ"ג) וכן נאמר לרבי שמעון: **בשביל שעתידים ישראל לטעום מעץ החיים, שהוא החיבור שלך, ספר הזוהר, יצאו בו מהגלות ברחמים.**

בסוף דניאל מובא: ובעת ההיא יעמד מיכאל השר הגדול העמד על-בני עמך והייתה עת צרה אֲשֶׁר לֹא-נְהִיְתָה מֵהַיּוֹת גּוֹי עַד הַעֵת הַהִיא, ובעת ההיא ימלט עמך כל-הנמצא פתוב בספר... והמשכילים יזהרו כזהר הרקיע ומצדיקי הרבים כפוכבים לעולם ועד, (דניאל יב). וכתב במצודת דוד—**יעמוד מיכאל, לבקש רחמים על ישראל, העומד, הרגיל לעמוד תמיד ללמד סניגוריא על ישראל, והיתה, אז תהיה עת צרה על ישראל אשר לא נהיתה עליהם מעת היתה לגוי עד העת ההיא, כי הקרן הזעירה שהיא ממלכות ישמעאל יצר להם מאד כמו שכתוב (דניאל פרק ז' כה), ולקדישי עליונים יבלאו וכו' (לעיל ו) ובעת ההיא, כאשר יצר להם מאד, ימלט עמך, ורק כל הנמצא כתוב בספר ימלט, רצה לומר הם הצדיקים ויראי ה' שנאמר בהם, "ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי ה'" וגו' (מלאכי ג).**

קבלה מן הנביאים: "מלחמה הנוראה שבעולם, שלא היתה כמותה, תהיה ממש לפני שערי ירושלים - לא ישארו רק קדושים!"

ואין זה פרוש מסברא, רק קבלה מקבלת אצלם מן הנביאים, שהמלחמה הנוראה ביותר שהיתה בעולם תהיה ממש לפני שערי

שליש עולם יחרב בגאולה, במלחמת עולם השלישית, כאשר נאמר בספר זכריה (ג, ח-ט): **"והיה בכל הארץ נאם ה', פי שנים בה יקרתו יגיעו [שני חלקים מהאנושות ימותו], והשלישית יתגר בה [והחלק השלישי ישאר]. והבאתי את השלישית באש, ויצרפתים כצורף את הכסף ונחנתים כבחן את הזהב, הביאור - אביא עליהם צרות לכלות מהם הפושעים והמורדים - ואשאיר רק הצדיקים הגמורים [רד"ק, מלבין] מבאר הרד"ק והבאתי וגו' - אף את השלישית אביא באש ואצרפה להסיר מהם הסיג כמו שמצרפין את הכסף ר"ל אביא עליהם צרות לכלות מהם הפושעים והמורדים. מבאר המלבי"ם והבאתי - וגם את השלישית שיתרו אביא באש - היסורים לצרפו מן הסיגים, וצרפתים - להסיר הסיגים, ומוסיף ובחנתים - שאחר הצירוף יבחון אותם שנית אם נצרפו כראוי, כמו שבוחנים את הזהב - שהוא יותך ויוצרף יותר מן הכסף עד שישאר זהב נקי, ר"ל שלא אשאיר רק הצדיקים הגמורים. "הוא יקרא בשמי ואני אענה אותו. [גם החלק השלישי שיישאר - יבדוק ה' את חוזק אמונתם, ורק אלו שיעמדו בניסיונות יישארו] אמרתי עמי הוא, והוא יאמר ה' אלהי".**

לכאורה הסוף רוד ומלבב. נכון, אבל כל נשכח את המבואר בפסוקי הנביאים באופן מפורש, שרק הצדיקים השומרים תורה ומצוות יזכו לשרוד במלחמת גוג ומגוג:

נאמר בספר דניאל (יב, א): **"והייתה עת צרה אשר לא נהיתה מהיות גוי עד העת ההיא, ובעת ההיא ימלט עמך כל הנמצא פתוב בספר [הצדיקים ויראי ה', מצודת דוד]"**.

ואף הנביא יואל התנבא (יואל ג, ה): **"והיה כל אשר יקרא בשם ה' ימלט [ינצל], פי בהר ציון ובירושלם תהיה פליטה פאשר אמר ה', ובשרידיים [בצדיקים] אשר ה' קרא, מכאן מובן שיהיו רק שרידים שישארו. ומבאר הרד"ק: היה כל אשר יקרא: כי אז במלחמת גוג ומגוג תהיה צרה גדולה לישראל זמן מועט, כמו שאמר על אותו הזמן: חבי כמעט רגע עד יעבור זעם, ואז יפלו רבים מישראל והקדושים ויראי האל באמת ימלטו. כמו שאמר בנבואת ישעיה: והיה הנשאר בציון והנותר בירושלם קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלם..** וכן אמר. כל אשר יקרא בשם ה', והוא שיקראוהו באמת, כמו שאמר: קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת והם שרידים

בתורת משה רבנו מה שצריך להיות לפני ביאת המשיח, נתנו לנו אליהו הנביא משה רבנו ורבי שמעון בר יוחאי והרמח"ל והגר"א ע"ה עצה מה לעשות להינצל מכל אלו הצרות הגדולות שצריך להתקיים ולהינצל ממלחמת גוג ומגוג רק דבר קטן תעשה תשובה ותשמור על קדושה, תלמד דקה שתיים ושלש זוהר דקות ביום כמו שפסק מרן ראש הישיבה הגר"א'ל שטיינמן זיע"א ולהבחיל"ח מרן שר התורה רבי חיים קנייבסקי שליטא זוהר הקדוש בכל יום, וכך תנצל בוודאי [כן הם הבטיחו – ומי שמאמין להם ועושים מה שאמרו הם ינצלו בוודאי] מכל אלו הצרות העתידים לבוא, כמו שמשה רבנו מבטיח בספר הזוהר נגאל ברחמים.

פרק ב

ועכשיו להסביר מה זה לא ישארו רק קדושים, קדוש זה מי ששומר על כשרות וקדושת האכילה, קדוש זה שומר הברית העיניים והמחשבה, קדוש זה צניעות וטהרה, קדוש זה שומר לשון בכל האיברים צריכים להיות קדושים, ולעשותם משכן לשכינה. אומרים בתפלה – בקרב קדושים תתהלל, רק אם הקרבים – המעים – קדושים אז יכולה לשרות בו השכינה, "בקרבך קדוש" דרשו חז"ל: מי שקדוש שרוי בתוך מעיו.

קיצור סוד מלחמת גוג ומגוג –

על פי הצדיקים וספר רזא דתיקונא בתראה
דע, כי יעקר מלחמת גוג ומגוג אדום וישמעאל וכו' - הוא בפנימיות האדם. כלומר בין היצר טוב- (בחינת משיח בן יוסף ומשיח בן דוד) שלו לבין היצר הרע (ארמילוס, גוג ומגוג, ד' מלכיות, אדום וישמעאל, סמאל ונוקביה, הנחש, הערב רב, עמלק, ע' אומות) המלחמה היא נגד העבירות והתאוות והמידות הרעות שמייצגות האומות האלו וראשי האומות. כי בעצם המשיח הוא אדם הראשון. והאומות הם הנחש. ועכשיו המשיח צריך לרוצץ את מוחו של הנחש. על ידי שיבחר בעץ החיים - תורה ובפרט חכמת הקבלה והזוהר הקדוש (בקדושה וטהרה) ולא בעץ הדעת - מקור התאוות והחכמות החיצוניות, והכפירה. ואכל וחי לעולם! ויזהר מאד ממאכלות אסורות. שהוא חטא אכילת פרי עץ הדעת. ובזה יזכה לחיים באמת וטהרה. הגיע הזמן לעסוק בחכמה

ירושלים, בה יתקבצו כל האמות שבעולם אחד מהן לא נעדר, בצד אחד כל האמות המחזיקות דת נוצרית, ובצד אחד כל האמות שאינן מאמינות בדת זו, ומקבל שמות שרי הצבא מכל צד ואיזו אמה הנוצחת. ועל מלחמה זו נבא בלעם באומרו "אוי מי יחיה משומו אל", שיבואו האמות ששבשם שם אל, וברוך הטבע אין מנוס לחיים, ולא ישארו שם רק קדושים כמלאכים, ועל זה נאמר (ישעיה ד', ג) "הנותר בציון והנשאיר בירושלים קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלים", ומי יערב לנפשו להיות מקדושים אלו שישארו בחיים. (אבות על בנים" בהקדמה).

ועכשיו מה עלינו לעשות בכדי להנצל ולשרוד? לעשות תשובה שלמה וללמוד זוהר הקדוש! מרן החפץ חיים זצ"ל היה אומר לבחורים ללמוד זוהר הקדוש, ולסיים הזוהר על הפרשה (ספר הצדיק רבי שלמה) ואמר: "ספר הזוהר ישמור אתכם בחיים" (מפי תלמידו). והתלמיד הזקן הזה בארצות הברית תלמיד החפץ חיים במושב זקנים וביקש תשובה על שעשה חתונה ונתן בשר, ואחר כך נודע הסיפור במאנסי איך שאחד שקראו לו צדיק, והאכיל נבילות וטרפיות וידוע הסיפור, והתלמיד של החפץ חיים לא נגע בבשר כל ימיו בארצות הברית בגלל שהחפץ חיים הזהיר מאוד וכתוב בספרו נדחי ישראל שאין כמעט בשר כשר בעולם בגלל השחיטה והניקור.

אבל עכשיו היה חתונה של נין ושילם החתונה ונודע הדבר וכולם הכשירו את הכלים, ואני נכשלתי לתת בשר טריפה לכל האורחים בהחתונה, ואני מבקש תשובה על זה! ובגלל החפץ חיים הזה בספרו נדחי ישראל ודבר בעתו, נלחם האדמו"ר מהאלמין שליט"א כל ימי חיו על הכשרות אחר שראה מה הולך בעולם, והדפיס לפני כחמישים שנה לערך 10 ספרים מהחפץ חיים עשרות אלפים על טהרת המשפחה ואהבת ישראל ונדחי ישראל, ועל גילוח הזקן ועוד.

הזוהר הקדוש נקרא תיבת נח (זוהר בהעלותך) שאליו נכנס לתפוס מחסה בימים הקשים שלפנינו, עליו נאמר: "כל הבן הילוד – היאורה תשליכהו" היאורה מלשון אור, אור בגימטריא רז, רזי התורה (תיקוני זוהר, תיקון כא). כן כן הכל מה שכתוב בספרים אין מצב שלא יתקיים – אבל אחר כל מה שכתוב

סיד הבשר. הבשר הטמא והטרף שנכנס לפה... ועל ידי זה מתגברים ח"ו אדום וישמעאל - והדרך להנצל מהם - להזהר בשמירת כשרות הבשר!!!

חלב - ישמעאל דם - אדום

אמר רבינו האר"י הקדוש זיע"א בספר לקוטי תורה - פרשת ויקרא - "כל חלב וכל דם לא תאכלו - ובחינת יניקת ישמעאל מאברהם מזרוע ימין דז"א מסיומו והוא בחינת חלב הטמא דנוגה.

ויניקת עשו מיצחק זרוע שמאלי דז"א בסיומו בחינת דם טמא בסוד הוא אדום ומאכלו אדום ולבושו אדום וכל ענינו דם לכן נאסר חלב ודם אבל בהקרב לגבוה יוכלל נוגה בקדושה ולא ינקו משם והבן. על"כ ומובא עניין זה גם בספר תקט"ו תפילות לרמח"ל.

רואים מכאן שישמעאל הוא בחינת חלב ואדום בחינת - דם. והתגברותם עלינו כשאיננו נזהרים באכילת חלב ודם. ועל כן להנצל מהם צריכים להיות מאד זהירים שלא לאכול חלב ודם.

ולכן עדיף מאד לא לאכול כלל בשר בהמה.

(פלא יועץ ערך בשר, טרף, שוחט)

ובשם הגאון הרידב"ז נאמר שלא יהיה בהמה כשרה עד ביאת המשיח.

ואי אפשר להשיג בשר בהמה כשר עד ביאת משיח צדקנו. (הרידב"ז כ"ק האדמו"ר מקאשוי זצ"ל בספר מאורע תשמ"ג).

הכתוב מגדיר ומדגיש את את גוג ומגוג כאוכלי בשר טרף בפרק אחרון של ישעיה טו כי-הנה ה' באש יבוא, וכסופה מרכבותיו- להשיב בחמה אפו, וגערתי בלהבי-אש. טז כי באש ה' נשפט, ובחרבו את-כל-בשר, ורבו, חללי ה' (אדום וישמעאל) יז המתקדשים והמטיהרים אל-הגנות, אחר אחת בתוון, אוכלי בשר החזיר, והשקץ והעכבר- יחדיו יסופו, נאום-ה'. (אדום וישמעאל) יח ואנוכי, מעשיהם ומחשבותיהם--באה, לקבץ את-כל-הגויים והלשונות; ובאו, וראו את- כבודי. יט ושמתי בהם אות, ושילחתי מהם פליטים אל-הגויים תרשיש פול ולוד מושכי קשת--תנובל ויוון (גוג ומגוג).

ורד"ק פירש- (עיי"ש ברד"ק שהביא מקבילות כמה פעמים ממלחמת גוג ומגוג שבנבואת יחזקאל). השקץ והעכבר -אלו הפרסיים שהם

האלוקית האמיתית לכבוד הקב"ה ושכינתו!

כ"ק הרבי מליובאוויטש זיע"א (תורת מנחם) מבאר כי מלחמת גוג ומגוג בעבודת האדם - ענינה הוא המלחמה עם שבעת המדות הרעות, כפי שכל אחת מעשר (שבעים אומות), כלומר בכל הפרטים שבמידה רעה זו. (היינו במידות חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד, יסוד, מלכות). הרבי אף מדגיש, כי ענין זה הוא בכחו של כל אחד ואחד מישראל, ואדרבה, על ידי זה שכל אחד ישראל פועל ענין זה בעצמו - הנה "על ידי זה, פועל גם את נצחון המלחמה בכל שבעים האומות במלחמת גוג ומגוג כפשוטה". עוד מבאר הרבי, כי זהו הטעם שהודיעו לנו אודות מלחמת גוג ומגוג שתהיה עם כל האומות יחד ושאר פרטי עניני המלחמה כו' - כדי שנדע מהי העבודה המוטלת עלינו וע"י נצחון המלחמה בעבודה הרוחנית נפעל גם נצחון המלחמה כפשוטה, בגאולה העתידה והשלימה (ככל עניני הגאולה שתלויים "במעשינו ועבודתנו כל זמן משך הגלות") עכ"ל.

יסוד הענין וסוד הדבר הוא על דרך שאמרו ז"ל (ברכות לג.) כל מי שיש בו דעה כאלו נבנה בית המקדש בימיו, דהיינו שכל נפש מישראל יש בכחו לבנות המקדש בפנימיות עם מדת ימיו, הגם שבפועל הוא נמנע מהכלל, עם כל זאת ברוחניות יש מציאות בנין בית המקדש בכל נפשות ישראל בפרט, וממילא גם התיקונים מחבלו של משיח ומלחמות גוג ומגוג - ישנם גם כן ברוחניות בכל פרט נפש (רבי צדוק הכהן מלובלין זיע"א, פרי צדיק, שמיני אות ט). כלומר שמלחמת גוג ומגוג היא מלחמה תמידית שהיא מלחמת היצר, וכפי התגברות האדם במלחמת היצר, כן הוא הנצוח לעתיד לבא במלחמת גוג ומגוג האדם - עולם קטן, והשורש הרוחני לכל.

סוד מלחמת גוג ומגוג - ואיך להנצל

ידוע שהמלחמה האחרונה שתהיה בקרוב - תהיה בין אדום לישמעאל. (אברבנאל, מלבי"ם ועוד).

תיבות אדר"ם ישמעאל"ל הן גימטריא תק"ב [502] בש"ר הוא גם כן גימטריא תק"ב [502] (קב הישר) לא הם הבעיה! הבעיה היא צרת

פרק ג- המלחמה עם היצר הרע

"כי תצא למלחמה על אויבך", פירש רש"י ז"ל במלחמת הרשות הכתוב מדבר, ויש לפרש בס"ד, שהמלחמה כאן היא בדברי הרשות, כי הנה ידוע שיש ג' חלקים, יש מצוה היתרושרות ואיסור, אז בכל העניינים יש להלחם עם היצר שיהיה על פי רצונו יתברך שמו לעד, ובמיוחד בענייני הרשות שעל זה יש את המלחמה, כמו אכילה ושתייה ודיבור ומשא ומתן וכו' שבהכל יש ניצוצות קדושה, שצריך להעלותן, כי תצא למלחמה ראשי תיבות **כתל**, ששם שורה השכינה וזה בכתל שהוא ראשי תיבות כעפר לכל תהיה, כי אין השכינה שורה אלא מתוך ענוה. וזה סופי תיבות **איה** כי תמיד צריך לדרוש ולבקש איה מקום כבודו, בכל מחשבה דיבור ומעשה, ולא לעשות לכבוד עצמו כלל וגאווה ח"ו כמו שאמר רבינו ז"ל שעיקר היהדות הוא תמימות ופשיטות ולראות בכל דבר אם יש בו כבוד ה' – יעשהו אם לאו - לא יעשהו, וזהו "ונתנו ה' אלקיך בידך ושבת שבי" את השבי ששבתה הסטרא אחרא שהוא ניצוצות הקדושה כידוע.

ובמיוחד בענייני אכילה ושתייה כי כידוע מהזהר הקדוש (פרשת עקב רעב). שאומר ששעת אכילה הוא שעת מלחמה, תצא הוא ראשי תיבות **תאוה צורך ציוי איסור**, כי שלושת הכללים האלו כלולים במילת תצא.

הצער שיש לנפש בקבר ועל שום מה

ועוד כי **תצא** בגימטריא **בשר חי** עם הכולל, כי אמר רבי יצחק קשה רימה (התולעת בקבר) למת כמחט בבשר החי (ברכות יח:) הדקירה שהאדם ידקר והצער שירגיש מהתולעים בקבר הוא כמו הכאב והצער שיש לאדם חי ממחט, וזה לא קל ופשוט בכלל, כי כידוע יש אלפי תולעים ולחשב כל רגע שנדקרים ולהכפיל את זה באלפים, זה צער איום ונורא שהנפש ששוכנת בקבר מרגישה, וכל זה על שלא נזהר בכשרות וגם אכל בימות החול לתאבון ותאוה ולא לשום מצוה וקדושה ולשם שמים כמו שכתוב בספרים הקדושים.

אבל יש עצה לזה לאכול שאריות משבת קודש, ולזהר בקדושת האכילה והכשרות. ולכן טוב ללמוד בספר שולחן הטהור לרבי אהרן ראטה זיע"א לדעת מה זה בכלל קדושת אכילה, וכן לברך בכוונה אמיתית על

אוכלים השקף והעכבר. יחדיו יספו - **במלחמת גוג ומגוג** כי המלכות אלה הגוברות בעולם הזה, והיא מלכות רביעית במראות דניאל ושתייה למלכות אחת לפי שלא שלטה אחת לבדה בעולם, והמפרשים הפסוק על ישראל אינו נכון, כי **אינו עניין הפרשה אלא על העתיד בימי גוג ומגוג** ואין עתה בישראל אוכלי בשר החזיר ועובדי אשרה. עכ"ל

זה היה בזמן הרד"ק, בדורנו אני לא יודע אם אפשר לומר זאת. (ולב יודע מרת הנפש)

"אוכלי העכבר" - צריך ביאור על מי נאמר, הנה באינדונזיה, תילאנד, בכמה מקומות באפריקה, נוהגים לאכול עכברים ואף מאמינים שזה נותן להם כח וויטמינים.

וכתב רבינו בחיי ז"ל: המתקדשים אלו אדום שרגילין לנענע אצבעותיהם, והמטהרים אלו ישמעאלים שדרךן לרחוץ ידיהן ורגליהם וכל גופן תמיד, ולא לבם שהוא העיקר. אחר אחד בתוך - ירמוז לשתי וערב של אדום, או ירמוז ליום אידם, אלו ביום ששי ואלו ביום א', ומניחים אותנו בתווך. **אוכלי בשר החזיר - אלו אדום, והשקף והעכבר אלו ישמעאל** וכבר ידוע כי אף על פי שאנו מפוזרין ומשועבדים ברשותם, עיקר גלותנו לאדום... (כד הקמח גאולה א, עיין שם עוד ותראה פלאות).

בעז"ה זה מסתדר מצויין - כי ידוע שלפני גוג ומגוג תהיה מלחמה עצומה בין אדום(אמריקה אירופה וכו') וישמעאל (ידוע) - והנביא ישעיה מגלה מסקנה - **יחדו יסופו נאום ה'!**

לעתיד לבא הקב"ה מוציא כרוז כל מי שעסק בתורה יבא ויטול שכרו, ואף הכותים אומרים תן לנו שכרנו, שאף אנו עשינו מצות, אמר הקב"ה כל מי שלא אכל בשר חזיר ושקצים ורמשים יבא ויטול שכרו, באותה שעה הן נוטלין איפופסין שלהן, שנאמר אוכלי בשר החזיר והשקף והעכבר יחדו יסופו נאם ה'. (ילקוט שמעוני, ויקרא פרק יא, תקלו). **רואים משם שההקפדה על כשרות הוא לעיכובא, ועל כן לא יכולים לקבל שכר, אף אם עוסק בתורה ומקיים מצוות!**

זה ידוע שבזמנינו, השחיטה היא תעשייתית, והכל עניין של כסף, ומתירים פגימות ולא מטריפים את הבשר אחרי הפגימה, ועוד ועוד וכך יוצא שרוב הבשר בעולם הוא נבילות וטריפות! כמו שפסק מרן שר התורה הגר"ח קניבסקי שליט"א ואמר לא לאכול בשר רק משחיטה קטנה חבורה, ואם קנה מהשחיטה הרגילה צריך להגעיל את הכלים. ואם אין שחיטה חבורה כשרה לא לאכול שום בשר גם הילדים!

וכן מעורר כ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א ועוד.

**כאשר תשמעו בקו המידע 033081718
שלוחה 02/03 או 077-261-9957,
חייג עכשיו ותשרוד את -גוג ומגוג!**

בעבר כל עיר של 50-20 תושבים היה להם שוחט, היה לו מספיק זמן לבדוק הסכין ולהשחזו וכו', לבדוק את העוף [ורובם היו מכשירים את העוף לבד, והיום שוחט אחד שוחט כמו 1000 שוחטים ביחד ביום אחד, מה זה אומר לנו שאותו הבעל דבר שעובד על השוחט להתיר פגימות, לא צריך לעבוד קשה שרק בבן אדם אחד שוחט את כל העיר. הג' רגלים שהס"מ יושב עליהם, אחד מהם הוא השוחטים.

היום אין את המציאות לבדוק בכלל סכין, ואם כן בודק אין לו בין כך הרגשה, עד ששוחט אחד סיפר שעובד בבית שאן ששם שוחטים 200.000 עופות ליום 26 מיליון לשנה ואף פעם לא הטריפו עוף אחד בגלל הסכין שהיה פגום, זאת אומרת שמחקו מהתורה כל ענין של פגימה, וכן כל ההתחרות של המחירים בין אחד לשני הוא שיהיה הכל כשר, זאת אומרת כל הטריפות מאכילים אותנו, שאם יעשה טריפות זה יעלה את המחיר, ורק השגחות שיש להם שם לוקחים הרבה כסף אבל לא מטריפים כי הכסף צריך להיכנס בתוך הכיס של הסוחרים והמכשירים, וכו' וכו' כאש תשמעו בדרשות ותראו בחוברת "הגיע הזמן להתעורר". אז צריך לזהר לא לאכול שום בשר בהמה כלל, ובשר עוף – לאכול רק משחיטה פרטית וקטנה, וגם היא צריכה שתהיה מוסמכת וכשרה.

אם אנחנו רוצים להיות שייכים להקב"ה חייבים לשמור על הכשרות בדקדוק!

כל דבר, שעל ידי זה ינצל מרימה ותולעה (ספרים הקדושים).

אשת ראשי תיבות אד' שפתי תפתח והיא "אשת חיל אשה יראת ה' היא תתהלל", שהיא התפלה, שעל ידי התפלה מבררין הניצוצות הקדושה ואשת בגימטריא שבת עם הכולל, שבשבת כל העולמות מתעלן, ואכילת ותענוג שבת כולו קודש כולו אלקות, אשת יפת תואר זה הנשמה הבת מלך.

יש שם הוי"ה בכל דבר, השם יתברך מהווה הכל, פועל הכל, הוא המציאות היחידה והאמיתית שקיימת, והוא נמצא בכל מקום. לפני האכילה: לקשר נשמתי לרבונו של עולם, ולבקש שאתקשר ויושפע אור לנשמתי על ידי זו האכילה.

יתד שהכל תלוי בו - קדושת האכילה. באם האכילה בקדושה - אזי מסייע לשאר עבודת הקודש ואם ח"ו לאו - אזי מגשמו ומביאו לשאר תאוות גשמיות. וכל מה שהאדם מתקדש מלמטה - מקדשין אותו הרבה מלמעלה. והבן. "קדושים תהיו, כי קדוש אני". על כן לא לשמוע לכל מיני פתווי יצר הרע, שהוא מוריד לשאלו תחתיות. ושומע לי ישכון בטח ושאנן מפחד רעה. שהנה הנני רואה שעמוד הקודשה הוא מתיקוני העולם הזה השפל, ועל כן לא לשמוע לכל עמלק הרשע ימ"ש שמקרר מעבודה קדושה זו, אדרבה להוסיף כח ואומץ, ואלהי יבא בעזרי, ויושיעני מן כל תאוות וכיסופים של העולם הזה, נצח!

אמר הקב"ה: "ואנשי קודש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשליכון אותו" (שמות כב), וביאר רש"י ז"ל: "אם אתם קדושים ופרושים משיקוצי נבלות וטרפות, הרי אתם שלי, ואם לאו, אינכם שלי".

ורבי אליעזר פאפו זצ"ל (בפלא יועץ בג' מקומות, בערך בשר, טרף ושוחט עיין שם) הזהיר כי אכילת בשר היא סכנה עצומה, וטוב שלא לאכול בשר בהמה כלל, וכן כתב רבי אהרן ראטה זיע"א בספר שולחן הטהור, והרידב"ז זיע"א אמר שלא תהיה בהמה כשרה עד ביאת המשיח, וכן האדמו"ר מקאשוי זיע"א אמר שלא לאכול בשר בהמה עד ביאת המשיח (ספר מארוע תשמ"ג).

טהורה לך, בין נשחט רובו של קנה, לנשחט חציו. וכמה בין רובו לחציו? מלא השערה, עד כאן לשונם. ואמרו לשון זה בסיוס מאמרם: וכמה בין רובו וכו', להראות כמה נפלא כח המצוה, שחוט השערה מבדיל בין טומאה לטהרה ממש.

אם היו מציעים לך ספק רעל, האם היית אוכל בלי חששות?

והנה מי שיש לו מוח בקדקדו, יחשוב איסורי המאכל כמאכלים הארסיים או כמאכל שנתערב בו איזה דבר ארסי. כי הנה אם דבר זה יארע, היקל אדם על עצמו לאכול ממנו אם ישאר לו בו איזה בית מיחוש, ואפילו חששא קטנה? ודאי שלא יקל. ואם יקל, לא יהיה נחשב אלא לשוטה גמור אף איסור המאכל כבר בארנו, שהוא ארס ממש ללב ולנפש. אם כן מי איפוא יהיה המיקל במקום חששא של איסור אם בעל שכל הוא. ועל דבר זה נאמר (משלי כג, ב) ושמת סכין בלועיך אם בעל נפש אתה. עכ"ל

עוד התעוררו נא בעניין אכילת בשר ועוף ממיני שחיתות המצויים בשוק, כי רובו ככולו ספק טרף, והנפש מטמטמת ומתבהמת באכילת בשר נבילות וטריפות, ומתדבקים באדם רוחות רשעים ר"ל, ודמו נעכר ומתגברת נפש הבהמית שבאדם להחטיאו בתאוות זנות, במחלוקות ושנאת חינם!

עכשיו אני רוצה לשאול שאלה גדולה אם כל כך מפחדים מהסרטן של הסיגריה – אז על הבשר בהמה, משרד הבריאות בארצות הברית ובכל העולם כותבים 94% אחוז מחלת הסרטן בא מבשר בהמה, אז למה אתם לא מפחדים מהסכנה הגדולה והנוראה של 94% אחוז שמתים מזה מאות אלפים בגלל הסרטן, ונשאלת השאלה למה גדולי ישראל לא מעוררים על זה ואיך נותנים הכשר על זה, זה סכנה נוראה הכי בעולם, 94% מתים מזה!!!

הלימוד זכות על גדולי ישראל שהם לא יודעים את המסמכים והמציאות על זה, הם בתוך המסכתות ולא יודעים. היה סיפור עם רבינו הגר"א זיע"א שמובא בספר לחם שערים שיצא בוויילנא, שבא מנקר ואמר שכל ווילנא אוכלים חלב כל השנים! והגר"א שאל אותו איך יכול להיות יש לנו 300

אז צריך להתפלל הרבה להשם יתברך שניצל ממאכלות אסורות בתכלית, בשלמות, ועל ידי זה נזכה לכל טוב בעולם הזה ובבא! רבינו הקדוש ז"ל אמר (ליקו"מ ח"א, לז) כשישראל שומרים עצמם מטרפה עלי ידי זה יש להם פרנסה.

כמה צריך להזהר בכשרות

וכתב במסילת ישרים (פרק יא) הנה הוא איסור המאכלות, בין בענין הטריפות עצמם, בין בענין תערובותיהן, בין בענין בשר בחלב או חלב ודם וענין בישולי גויים, וענין געולי גויים, יין נסכם וסתם יינם. כל אלה הנקיות בהם צריך דקדוק גדול וצריך חיזוק, כי יש תאות הלב המתאוה במאכלים הטובים וחסרון הכיס באיסורי התערובות וכיוצא בזה. ופרטיהם רבים ככל דיניהם הידועים והמבוארים בספרי הפוסקים. והמקיל בהם במקום שאמרו להחמיר, אינו אלא משחית לנפשו. וכך אמרו בספרא (שמיני יב, ג) לא תטמאו בהם ונטמאתם במ (ויקרא יא, מג), אם מטמאים אתם במ, סופכם לטמא במ, והיינו, כי המאכלות האסורות מכניסים טומאה בלבו ובנפשו של אדם עד שקדושתו של המקום ברוך הוא מסתלקת ומתרחקת ממנו.

המאכלות אסורות מטמאים ממש את האדם ומסתלקות ממנו הדעת והשכל ונשאר בהי"ג

והוא מה שאמרו בש"ס גם כן (יומא לט, א) ונטמאתם במ (ויקרא יא, מג), אל תיקרי ונטמאתם, אלא ונטמתם, שהעבירה מטמטמת לבו של אדם, כי מסלקת ממנו הדיעה האמיתית ורוח השכל שהקדוש ברוך הוא נותן לחסידים, כמו שאמר הכתוב (משלי ג, ו) כי ה' יתן חכמה, והנה הוא נשאר בהי"ג וחומרי משוקע בגסות העולם הזה. והמאכלות האסורות יתירות בזה על כל האיסורים, כיוון שהם נכנסים בגופו של האדם ממש ונעשים בשר מבשרו, וכדי להודיענו שלא הבהמת הטמאות או השקצים בלבד הם הטמאים אלא גם הטריפות שבמין הכשר עצמו הם בכלל טומאה, אמר הכתוב (ויקרא יא, מז) להבדיל בין הטמא ובין הטהור, ובא הפירוש לרבותינו זכרונם לברכה (ספרא שמיני י, ז) אין צריך לומר בין חמור לפרה, למה נאמר בין הטמא ובין הטהור? בין טמאה לך ובין

מכל סוג ומכל הכשר ושחיטה, ראו כי בשר השיקוצים של כל ההכשרים, רובו ככולו טרף, אסור באכילה, מטמא את נפש האוכל, ומביאו לפגמים נוראים.

סוד מתגלה כי מחלת הסרטן הפוגעת באנשים ונשים יראי ה' ושומרי תורה ע"י גידולים קשים ונוראים, ח"ו תמשיך ותיפגע באנשים נשים אם לא יעשו תשובה, ראו כי גידולים סרטניים באים מגידולים שמגדל האדם את עצמו בגאווה ובהנאת עצמו באכילת בשר ועוף, ולא תועיל תורה ומצווה לכפר עוון ושוש גאווה, רק בתיקון פגם האכילה והלעיטה, בביעור הנגע הרע של אכילת בשרים ועופות.

חובת השעה לעורר ולהתעורר בענין אכילת בשר בהמות ועופות מכל סוגי ההכשרים, מוטלת החובה על כל אחד ואחת, איש ואשה זקן וקטן להימנע מאוד מאכילת בשר בהמה ועוף מסוגי השחיסות המצויות כיום, ומכל סוגי ההכשרים ללא יוצא מן הכלל, כי לא ימנע מכשולות נבילות וטריפות, וכפי שהעידו שוחטים יראי ה' שאחר שראו גודל המכשול, פשוו מתפקידם ולקחו על עצמם לעורר על נושא זה, ואל תאמר כי הנה אנשים גדולים וטובים ממני אוכלים בשר בהמה ועוף, כי מכשול גדול הוא בעם הקודש, וזה הגורם למחלת הסרטן המכה איש ואשה, כי מלבד איסור צער בעלי חיים הקיים היום ברוב בתי השחיטה בארץ, נכשלים בנבילות וטריפות, הן בצורת השחיטה התעשיתית, והן באופן גידול העופות, ועל כן יראה כל איש למנוע עצמו ובני ביתו מאכילת נבילות וטריפות, ובזכות זה ישמר מכל רע ובפרט מהמחלה הנוראה, וליבו יפתח להבין ולהעמיק בסודות התורה, כי האוכל נבילות וטריפות ליבו מיטמטם, ויאכל בשר דגים שבהם לא מצוי המכשולות שהזכרנו, והמזהיר והנזהר ירבה שלומים כמי נהר, וה' לא ימנע ה' טוב להולכים בתמים.

אכילת האיסור גם בשוגג הוא מטמטם ומטמא הנפש

כתב באור החיים הקדוש (פרשת שמיני ויקרא פרק יא) אומרו "ולא תטמאו" בהם אולי שיכוין לומר שצריכין ישראל להזהר לבל יכנסו לפיהם, אפילו בהיסח הדעת, כי ההפרש שבין השוגג למזיד במציאות זה,

יהודים שיודעים כל הש"ס בבלי ירושלמי ושולחן ערוך בעל פה? ענה לו המנקה המומחה: אם כך שיש לכם כאלה תלמידי חכמים? תן לי 10 תלמידי חכמים שיודעים ש"ס ואני אלמד אותם. ונתן לו 10 ואחד היה אח של הגרא, ואחרי כמה שבועות שישבו ביחד, הוציאו פסק שכל העיר אכלו חלב, והגרא ניצל כי אכל רק פרוסת לחם וכוס מים כל החיים, ובגלל זה קראו לו הגאון החסיד, איפה החסידים של היום??? שלא מדברים שיש בעיה עם השחיטה בדיקה והניקור ועוד כמו שמרן הרב עובדיה יוסף זי"ע"א צעק שאוכלים טריפות, וגם כן להבחל"ח הגאון הצדיק רב בני ברק הרב לאנדא שליט"א אמר בכנס שכל העולם אוכלים טריפות ככה זה הולך. ואני לא מדבר על הכשרות, זה לא העניין שלנו עכשיו, העניין שלנו הסכנה של מחלת הסרטן רח"ל, שהטוענים שהסיגריה הוא הגורם למחלת סרטן, אני מסכים איתם, ושלא יעשנו, ומי שכן מעשן יש לו על מי לסמוך, אבל עם הבשר? כל אחד יודע שיש 94% סרטן וזה הורג את כולם, אז איך הוא מסכן את כולם? ובהדסה אומר המנהל המחלקה שמחלת הסרטן זה מחלה של חרדים, האם זה לא חילול ה' שחילונו צריך להגיד על חרדים שהם חולי סרטן? מאיפה זה בא? והתגלה הסוד? יש שני דברים שגורמים מחלת הסרטן הפאה הנכרית של עבודה זרה, אגב ידוע שמרן שר התורה הגר"ח קניבסקי שליט"א אמר לא לאכול בשר רק משחיטה קטנה חבורה, ואם קנה מהשחיטה הרגילה צריך להגעיל את הכלים.

בואו נראה כמה אנשים יתחילו לצעוק שזה סכנה והורג את היהודים, שיש 94% אחוז של סרטן שבא מהבהמה כי זה כרת, ואפילו על הסיגריה, כי על הסיגריה אומר ר' משה פיינשטיין שזה רק מיעוט שאינו מצוי ולא שייך על זה לפני עוור, אבל על הבשר שכולנו יודעים שזה 94% סרטן אז מי שלא מגלה לרבים שאסור לאכול את זה מטעם חמירתא סכנתא מאיסורא, אז הוא מחוייב בתוכחה וערבות, כל ישראל ערבים זה לזה.

איש ואשה מזרע ישראל כי ירצו להינקות מגאווה ופגם הנחש והברית, יפישו עצמם בהפרשה גמורה מאכילת בשר בהמה ועוף

הגוף נבנה באסור, ושיברח מאה שערים של התר, כדי שלא יכנס באחד של אסור. ועל כגון זה אמרו (חולין מד, ב) איזהו תלמיד חכם, הרואה טרפה לעצמו, שאף על פי שהוא מקל לאחרים, יחמיר על עצמו לצאת ידי כל הדעות:

מנהג חסידים שלא אוכלים אלא רק בשר עוף

והנה בקשי יוכל להמצא בהמה, שתהא נקיה מכל דבר רע ושתהא כשרה אלבא דכלי עלמא, ומי יוכל לעמד על המשמר על זה, לכן הנאני מנהג חסידים ואנשי מעשה, שראיתי שלא היו אוכלים כי אם בשר עוף. אבל הדבר הקשה שצריך גם כן שיוכל לעשות גם את זאת שלא יסעד בבית אחר. אשרי אנוש יעשה זאת ויזהר בכל צד נדנדו אסור אכילה ושתייה, וזוכה לסיעתא דשמיא. ע"כ

ובערך שוחט כתב:

אכילת הבשר היא סכנה עצומה

ולפי גדל הזהירות שצריך ומעוט הישוב וההכנה שיש באיזה ערים, אמינא (אומר) דאכילת הבשר היא סכנה עצומה, והיא רעה גדולה אם נכשל באכילת אסור, שמתגדל הגוף באסור ונעשה גופו חתיכה דאסורא, ואיך יוכל להשיג ארחות חיים, סורו טמא קראו למו.

ואשרי מי שיוכל לעמד ולהזהר שלא לאכל בשר כלל, או לפחות שלא לאכל כי אם בשר עוף ואשרי מי שיוכל לעמד ולהזהר שלא לאכל בשר כלל, או לפחות שלא לאכל כי אם בשר עוף, שיוכל להזהר לשחטו בישוב הדעת, מה טוב חלקו ומה נעים גורלו, ובפרט בדור יתום זה שרבו השוחטים בכפרים אשר אין יראת השם נגד פניהם ולא דעת ולא תבונה בהם לידע הדינים על ברין, ואינם יודעים לגע בספרים, רק מעט שלמדו קצת דינים בעל פה. והקולר תלוי בצואר השוחטים והמורים שנותנים כתב סמיכה בידם בלי בדיקה יפה יפה אם הם בקיאים ואם קדמה להם יראת חטא. טוב לגבר עובר ארח אשר הוא ירא את השם, אם אינו יכול לבדק את השוחט ולא קים לה בגוה. ימשך ידו ולא יאכל משחיטתו, כי רבה המכשלה בשוחטים כאלו. וכבר צווחו עלה קמאי ובתראי ואין תקנה עד שיתקן עולם במלכות שד"י. עד כאן לשונו הטהורה.

כשווג כמזיד. כי התיעוב יעשה מעשהו בנפש אדם, אפילו בהיסח הדעת, אלא שישתנה הפגם במעשה מזיד תעשה נפשו שקץ, ובשווג תטמא נפשו ותטמטם, והוא אומר "ולא תטמאו ונטמתם במ."

וזה לשון הפלא יועץ (ערך בשר) ובלאו הכי יותר טוב אם הוא באפשר לו לאכל לעולם בשר עוף, כי הוא נצול ממכשולות הרבה, ומי שאפשר לו להיות מתחסד עם קונו, לא יאכל בשר כי אם משבת לשבת ובימים שאין אומרים בהם חתונות, שהרי כתב בספר חסד לאברהם וזה לשונו, דע, כי ענש חבט הקבר אינו בא אלא בשביל השמחה שאדם שמח בזמן שאינו ראוי, ואין שמחה אלא בבשר ויין, וכל הימים המתרים בנפילת אפים אינם ימי שמחה ולכן אסור בהם אכילת בשר ושתיית יין, אלא אם לקח בשר ויין לשם שבת או שהם מותר (שאריות) של שבת מתרים, אבל בלאו הכי אסורים ונענש עליהם בחבט הקבר, ע"כ.

ובערך טרף כתב : כמה גדולים דיני טרפות! אשרי איש ירא את ה', שיוכל לזהר שלא לאכל מבהמה שהורה בה חכם שהיא טרפה, אף על פי שרבא דרבא של הפוסקים מכשירים, למחש בעי. וזה החסידות שבעולם טפי (יותר) מכל מיני חסידות שבעולם כדכתיב (משלי כג ב) ושמת שכין בלעך אם בעל נפש אתה; כי מאד צריך לזהר מכל צד נדנדו אסור ולהחמיר בענין הנוגע באכילה ושתייה, כי כל עמל אדם לפיהו (קהלת ו ז), שאם יפגע באסור, נמצא הגוף גדל באסור ומשווי אנפשה חתיכה דאסורא, ורוח הטמאה היא שורה עליו, ואין דרך ומבוא לרוח קדשה שתשרה עליו, ומתוך כך מרעה אל רעה יוצא, ואינו יכול להבין ולהשכיל, לשמע ללמד וללמד ולכוון ליראה ולאהבה את ה' הנכבד ולשמח בעדן חדוה, שמחה של מצוה, ולהתעצב בעדן עציבותא כדת מה לעשות:

וכבר ספר הרב החסיד של"ה, שכשנפטר מרבו שלמדו חכמה, שאל ממנו, שילמדנו ארחות חיים, שיזכה בהם לחיי העולם הבא. ואמר לו, שיזהר בשלשה דברים, שיתקדש מאד בשעת תשמיש בקדשה ובטהרה ומחשבות טהורות, כדי שלא יהא יסוד הולך רעוע ונבנה באסור חס ושלום, שגורם לו שלא יוכל להשיג כל כך ארחות חיים, וכן שיזהר מאד באסור אכילה, כדי שלא יהא

תשובה, להפסיק עם הפאות הנכרות, והחצאיות הקצרות וכל הבגדים הלא צנועים, די, ה' והמשיח לא יכול לסבול את זה, תרימו עינים וידיים לשמים בתפילה לה' שירחם עלינו כי הסוף קרוב והנחש ממש משקר לנו כל הזמן. תבינו! אין עוד מלבדו, זהו.

צריך להתגבר מאד על הכעס, לבלתי לכעוס כלל, כי הכעס מזיק לגוף ונשמת האדם, ומעורר את הכעס למעלה, כי באתערותא דלתתא של הכעס שלו גורם אתערותא דלעילא של כעס וכאילו הבעיר את אש הגהנם (תיקוני זוהר תיקון מח).

דביקות בה' גם כשנמצא בנסיון

גם כשנמצא האדם במקום שיש ראיות אסורות כגון בדרך באוטובוס וכדומה, ואז הרי אסור ללמוד נגד זה, אבל במחשבה ובדעתו ולבבו, 'יהיה עם ה' אלקיו, באהבה עזה ואהבת עולם, ויראה עילאה, ושמחה רבה, ורצונות וכיסופים וגעגועים, שהנה יש בעל הבית לעולם והוא מחיה ומנהל ומשגיח ורואה הכל, והוא מקיף וסובב אותך, ואיתך בכל מקום, ואפילו אפשר לדבר איתו במחשבה, כמו שנאמר: "בינה הגיגי" וכך דרשו חז"ל במדרש שאפשר להתפלל גם במחשבה, וכן נאמר והגיון לבי, ויהיה דבוק בה' יתברך כל כך עד ש... ויצטער על זה שאינו יכול לעסוק בתורה ותפלה אבל ינסה לחשוב בדברי התורה הקדושה.

הרמב"ם (סוף הלכות תשובה) פוסק שהאדם צריך לאהוב את ה' יותר מכל הדברים שבעולם! [בכל לבבך ובכל נפשך].

יש בך כזו אהבה עליונה זכה וטהורה למלך, אב היקר. להתבונן בבריאה ולהודות ולשיר לה' על כל החסדים ולעורר לב העליון לרחם עלינו בפועל ממש, כי עזה כמוות אהבה, נחמו נחמו עמי, זהו הזמן תם, נגמר השכל הגלותי עכשיו עת ההתעוררות מהשינה.

רבנו של עולם אהבת חיי, אני מחכה לך, ומתגעגע אליך, אבי מלכי ואדוני, מלא רחמים מלא רצון, איך אוכל בכלל לשבחך, חזקני באמונה שלמה הושיעה את עבדך.

וזה לשון הגאון הקדוש רבי אהרן ראטה זצ"ל בספרו שולחן הטהור: "ואשרי לאלו היראי שמים שנוזהרים שאינם אוכלים רק בשר עוף, ומזה יוצא מהרבה חששים. ומי שרוצה לקדש עצמו לפני בוראו נתיצתי עם כמה שוחטים יראים, ואמרו לי לעצה טובה שלא **אאכול רק בשר עוף**, וזה עצה טובה לשמור נפשו מכמה מכשולים, כידוע ליודעים. וכל שכן בדורנו."

הסיבה לפגם הברית

ראו כי תחילת פגם הגאווה ופגם ברית קודש, בפגם האכילה, כי יאכל אדם להנאתו ולתאוותו בשר בהמה ועוף, אף כי הבשר כשר בחותמות ובהשגחות של בדצ"ם למינהם סופו לפגום בבריתו הן במזיד והן בשוגג. **אפס כי לא ימצא שומר ברית האוכל מבשר בהמה ועוף בהכשרים המצויים כיום, איש ואשה מזרע ישראל כי ירצו להינקות מגאווה ופגם הנחש והברית, יפרישו עצמם בהפרשה גמורה מאכילת בשר בהמה ועוף מכל סוג ומכל הכשר ושחיטה, ראו כי בשר השיקוצים של כל ההכשרים, רובו ככולו טרף, אסור באכילה, מטמא את נפש האוכל, ומביאו לפגמים נוראים.**

בא נתחיל למשך 40 יום ברציפות

להפסיק לאכול בשר טרף

עוד התעוררו נא בעניין אכילת בשר ועוף ממיני שחיתות המצויים בשוק, כי רובו ככולו ספק טרף, והנפש מטממת ומתבהמת באכילת בשר נבילות וטריפות, ומתדבקים באדם רוחות רשעים ר"ל, ודמו נעכר ומתגברת נפש הבהמית שבאדם להחטיאו בתאוות, במחלוקות ושנאת חינם.

בעזרת ה' וברוך שמו לעולמי עולמים, נתחיל למשך ארבעים יום ברציפות לא להכניס אל פיו בשר ועוף מכל שחיטה יקבל עזר וסיוע משמיא בכל עניין רוחני שיבקש.

להמליך את ה'

עיקר היהדות זה הקשר עם ה', קשר חי, ודביקות בה', כי זה הדבר הכי טוב בעולם, הוא המלך הוא הבורא והיוצר, נחמו נחמו עמי הגיע זמן גאולתכם, משיח פה וכבר מחכה לגאול אתכם, חבל עם ישראל על כל הסבל שנעבור אם לא נעשה תשובה, כן

גוג ומגוג – קליפת הכפירה

וגם קלפת גוג ומגוג הוא מינות.

הפריקת עול, העזות והחוצפה, עבודת ה' בחיצוניות וכו' (שם משמואל).

על ידי ניגון האמונה שיתנגן לעתיד כל החולים יתרפאו, ניגון התשובה, ניגון השמחה, שנזכה שכל החולים יתרפאו, ואמרו חז"ל לעתיד הכל מתרפאין חוץ מנחש ובעל לשון הרע, אז כדאי לנו לשמור על הלשון.

ידוע שהנחש הוא גוג והוא פתח בלשון הרע, וגוג ומגוג הוא כנגד מלכות דסטרא אחרא, ומלכות היא פה כידוע, אז כל פעם שאנחנו משתמשים בפה ולשון לא טוב - ועל אחת כמה וכמה כשאנחנו פוגעים בשני - זה ממש מלחמת גוג ומגוג, נראה שאם היתה אחת ואהבה אמיתית בין ישראל עם שמירת הלשון - אז זה ישנה מאד את המצב של גוג ומגוג והעולם בכלל, כי כל לשון הרע הוא טיל שעושה הרס בעולם כמו שכתוב רבינו החפץ חיים זיע"א בפתיחה בשם הזוהר, גם לשון הרע בצחוק זה אסור, ועל זה נאמר ה' ישחק למו... כי עיקר הזכיה לעולם הבא הוא בשמירת פיו וזה יותר מכל התורה ומכל המעשים - כי הפה הוא קודש קודשים (הגר"א באגרתו), רק לחשוב שהמלכות של ה' - השכינה היא בפה שלנו, ואם משתמשים בפה בדיבור אסור מכל סוג אז שמים את השכינה בגלות, ואז שואלים למה משיח (מלכות) לא בא. כדי שתתקבל תפלתנו צריך פה וטהור. לכן לזהר לא להוציא דבר מגונה מהפה.

אנחנו צריכים לעמוד ולצעוק, לצעוק שכולם ישמעו אותנו, שחייבים לחזור להקב"ה. ועוד מעט זה יהיה הרבה יותר קל, למה? כי העולם של עכשיו הוא במצב קשה, ובעוד כמה שבועות הוא יהיה במצב באמת קשה, כך שאנשים יותר ויותר יתחילו לראות את זה. ואז בעזרת ה' זה יהיה יותר ויותר קל. אני רק רוצה שוב לומר, ושלא נשכח, וזה צריכים לא לשכוח ולהגיד לכל היהודים: יהודי שהוא עם ה' - ינצל! אם היהודי אומר לה': "אני רוצה להיות עבד ה', אני רוצה לעשות את רצון ה' לא-משנה-מה, ולחיות רק בשביל זה" - הוא ינצל. אין ספק. הוא לא ימות בגלל מה שקורה בעולם. אבל צריכים לדעת איך לתת את כל הכוחות להקב"ה, כדי לבטל את ה'אגו' שלנו.

כי זהו עיקר קליפת גוג ומגוג זה לעומת זה. נגד משיח בן דוד כמו שנאמר: "יתיצבו מלכי ארץ על ה' ועל משיחו" וגו' והוא בחינת מינות. וכמו שממענו מרבינו עק' מאיזביצא זצלה"ה: שמזמן התגלות חסד הבעש"ט הקדוש בעולם זהו התנוצצות בחינת משיח. רק בכל דור ודור יש בקליפה זה לעומת זה מבחינת גוג ומגוג, ועל ידי זה נתרבה המינות בעולם. (רבי צדוק הכהן מלובלין, פרי צדיק ראש השנה)

גודל עניין קריאת שמע בכל יום

לכן קודם כל צריך האדם להרגיל עצמו להאמין בה' יתברך, לקבל עול מלכות שמים שחרית וערבית ותמיד בזמן דווקא, וזהו עניין 'קריאת שמע' בה אנחנו מכריזים בכל יום תמיד: "שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד", ה' הוא האלקים, זהו אין עוד מלבדו, הוא היה לבדו לפני בריאת העולם, והוא לבדו ברא את העולם, והוא אדון הכל היה הוה ויהיה, ואין אלוה אחר מלבדו! האלקים שלנו והוא אחד יחיד ומיוחד מכל הצדדים, ולקבל על עצמנו לעשות רק רצונו ולמסור נפשנו על יחוד שמו, ואם יבואו גויים וירצו להסירו מאמונה או לעבוד עבודה זרה, ימסור נפשנו על קידוש השם הגדול ולא יעזוב את אמונתו.

אם תבקשנה ככסף וכמטמונים תחפשנה - אז תבין יראת ה'", היינו "מבקשי ה'", "ומבקשי פניך סלה", "בקשתיו ולא מצאתיו", בבחינת איה מקום כבודו להעריצו, ואז אומרים: "שמע ישראל", היינו בקשה שה' אלוקינו, היינו מידת הרחמים והדין, יתגלה שהכל אחד, וזה בחינת גלגול אחדות הפשוט מתוך הפעולות המשתנות.

מלחמת גוג ומגוג היא מלחמה שמתגברת קליפת הגאווה על האדם, וצריך האדם להיות שפל ואין אצלו, ולשבר הגאווה (אמרי פנחס מקוריץ) בזה שהאדם הוא אפס ואין בעיניו זוכה למדת אין ויש לו כח להמשיך חסד על ישראל ומשול על האומות שלא יוכלו לגזור גזירות רעות ח"ו, גם יכול לפעול שינצלו ממלחמות גוג (אור לשמים). וכן מידתה

כי באותו יום כשיבא המשיח עם קיבוץ גליות לארץ ישראל, באותו יום ימצא בארץ ישראל שבעת אלפים מבני ישראל...

פרק ד - והייתם קדושים לאלקיכם

רבי נחמן מברסלב זי"ע אומר שלכל אומה יש תאוה ומידה רעה השייכת לה, אבל התאוה הידועה (תאוות ניאוף) היא התאוה שכלולה מכל שבעים אומות וקודם שהאדם זוכה לאיזה מדרגה בקדושה הוא חייב לעבור את הבירור והמלחמה בתאוה זו.

שמירת הברית ופגם הברית

ברוך הוא אלוקינו ה' אלקי ישראל שבראנו לכבודו ובחר בנו מכל העמים והבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת אמת וחיים שבה נצטוונו בתר"ג מצוותיו הקדושות.

והנה מכל אותם תר"ג מצוות שנצטוונו מאיתו יתברך, המצוה הראשונה שנצטוונו היא מצוות פריה ורביה. כמ"ש "ויברך אותם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשוה". זוהי מטרת כל הבריאה שיהיה העולם מיושב וזהו חפצו-רצונו יתברך כדכתיב "לא תהוה בראה לשבת יצרה" ובסיבתה מתקיימות כל המצוות בעולם ובייחוד בדורנו אנו דור עקבתא דמשיחא דור הגאולה שבו נאמר "אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף".

כאשר הקב"ה אמר לאברהם לימול את עצמו, הוא אמר לו: "וְהִקְמַתִּי אֶת בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינְךָ וּבֵין זַרְעֲךָ אַחֲרַיִךְ לְדֹרֹתֶם לְבְרִית עוֹלָם לְהִיֹּת לְךָ לְאֱלֹקִים וּלְזַרְעֲךָ אַחֲרַיִךְ" (בראשית יז, ט).

ברית מילה התקשרה תמיד עם המושג "ברית". למרות שהתורה משתמשת במילה ברית בהקשרים שונים, השימוש המוכר ביותר מתייחס לברית מילה. מה כל כך מיוחד בברית זו אשר הופך אותה לכריתת ברית בין בורא עולם לבין עם ישראל?

הצדיק – מי ששומר ברית

ישעיה הנביא (ס, כא) אומר: "ועמך כולם צדיקים". הזוהר הקדוש שואל – כיצד יתכן לומר שכל היהודים צדיקים, הרי אנו רואים שלא כולם אכן צדיקים? ועונה, שהם שייכים לחבורת הצדיקים משום שהם מלים את עצמם ואת ילדיהם.

עד שתהיה ההתפוצצות. משהו יקרה. וכל העולם יהיה בפחד. פחד עצום! פחד עצום! כי הם יתחילו לתפוס שהם הולכים למות, שרוב האנשים בעולם הולכים למות, ואז ישתגעו לא-סתם. רק הצדיקים, רק אלה שרוצים את הקב"ה, שיודעים שהוא הכל-יכול, שהוא ורק הוא יכול להציל אותם, לא בונקר ולא יותר מדי אוכל לשים בצד, אבל רק הוא, ואז – הדרך הטובה ביותר להינצל זה פשוט ללכת הביתה, לסגור את הדלת, ולהתפלל ולהתפלל ולהתפלל. לבקש מהקב"ה להראות לנו תמיד את האמת, ולסחוב אותנו לאמת. ושלא נתבלבל ונלך לשקר שנראה כל כך נעים, אבל באמת זה לא נעים, זה ממש סם-המות. נבקש ממנו להציל את הילדים שלנו, ואת כל המשפחות שלנו, את ההורים שלנו ואת הילדים שלנו, את הדודים והדודות ואת הסבא והסבתא, להציל את עם ישראל. והוא יציל אותנו. הוא ישמע, הוא יציל אותנו, ואין מה לדאוג. אז אין מה לדאוג, אני נמצא איפה שהרצון שלי נמצא, אם אני רוצה את ה', אז אני עם ה', וכאילו קיימתי את כל המצוות. כמובן שזה לא פוטר אותי, אבל עצם הרצון זה הכי חשוב. אז הקרח מתחיל להנמס, פשוט צריך לשבור את מחיצת הקרח שעל על הלב ובין ישראל וישראל לאביהם שבשמים.

כתוב בשמואל "וחושב מחשבות לבל ידח ממנו נידח", כן כל ישראל ישרדו לפי כמה גירסאות, אבל בסוף כל ישראל יעשו תשובה אמיתית, כי בימות המשיח כולם יהיו צדיקים, אי אפשר להחליט לא לעשות תשובה ואני אשרוד כי אני יהודי, בין כה וכה ה' ישחט את היצר הרע, וימול את ערלת הלב, אבל שחיטה ומילה זה כואב, כי שחיטה ומילה זה אותו דבר ה' ישחט את היצר הרע הפרטי של כל אחד, וימול את ערלת הלב, אז מי שכבר רצה לחזור בתשובה, ומי שהיה כבר בתהליך, אז יהיה לו הרבה יותר קל, והוא לא ירגיש את זה, כמו שחיטה שזה סכין חד מאד, והבהמה לא מרגישה בקושי את המיתה, אבל מילה זה כואב, והתינוק צורח, ובוכה, וזה השופר, השופר הוא הבכיה של ה' לאמר: "שובו בנים שובבים, שובו אלי ואשובה אליכם" איכה?? ובחסד לאברהם (מעין ג - נהר כב נהר כב - במעלת הדר בארץ ישראל בביאת המשיח): דע כי מסורת קבלה בידינו

הראשונה (על פי דיני התורה) נקראת "יחודא תתאה" שהיא בחינת "ברוך שם", "יהי שם השם מבורך". הדרך השנייה נקראת "יחודא עילאה" שהיא בחינת "שמע ישראל".

הקב"ה מצפה מכל יהודי להשיג ולהגיע לקדושתם וטהרתם של הצדיקים הגדולים. אך במקביל, עלינו להבין שדרגת טהרתנו אינה יכולה להישאר קבועה, אלא בורא עולם מצפה מאיתנו להמשיך ולהיטהר ולהעלות את עצמנו, בדיבורים ובמעשים.

כל תנועה חשובה

בליקוטי מוהר"ן (ח"ב תורה מ"ח) רבי נחמן כותב, שכל תנועה ותנועה שאדם מנתק את עצמו מעט מעט מגשמיותו ופונה להשם יתברך היא גדולה ויקרה מאוד מאוד, ואפילו נקודה קטנה מאוד, שהוא נעתק מן הגשמיות ופונה אל השם יתברך, הוא רץ בזה כמה וכמה אלפים ופרסאות בעולמות עליונים. רבי נחמן המשיל זאת למעשה שהיה בצדיק אחד, שפרח בעולמות עליונים מאוד, וכאשר חזר למקומו, כאן בעולם, הוא גילה שהוא נמצא בדיוק באותה נקודה בה התחיל.

מכיוון שדרגתנו הרוחנית אינה קבועה, בנוסף ליכולתנו להגביה ולרומם את עצמנו, אנו נמצאים, לא פעם, בסכנת נפילה. חשוב מאוד לדעת להתמודד עם האפשרות הזאת ולעשות כל מה שביכולתנו כדי לוודא שאם ניפול, לא נחצה את הגבולות אותם קבעה התורה. באותו זמן, כאשר אנו נופלים, אסור לנו לאבד לעולם את התקווה שנוכל אי פעם להרים עצמנו מעלה, לדרגות גבוהות יותר אפילו מהדרגה הרוחנית בה היינו קודם הנפילה. לעיתים, הצמצום בזמן כזה הינו הכנה לעלייה משמעותית, כפי שרבי נחמן ורבי נתן מזכירים לנו כל הזמן בכתביהם.

אם אדם לא הצליח לעצור את הנפילה שלו בזמן, וכתוצאה מכך עבר על איסורים ברורים, עליו להיות מוכן להתמודדות גם במצב כזה. בליקוטי מוהר"ן (ח"ב, תורה יב), רבי נחמן אומר לנו, שכאשר אדם נמצא בדרגות נמוכות מאוד, נמצא אי-שם במעמקים, בבוץ וברפש, יש לו למעשה הזדמנות מיוחדת מאוד להגיע דווקא משם לדרגות גבוהות מאוד של קדושה המסתתרות שם, אולם רק אם הוא נחוש בדעתו לחפש את השם יתברך.

בליקוטי מוהר"ן (תורה כג), רבי נחמן אומר שכל ישראל נקראים צדיקים על שם ה"ברית", ורבי נתן אומר, כפי ששמע מרבינו, שהכוונה היא משום שמלו עצמם.

אולם ברית זו, כריתת ברית בין העם היהודי לבוראו, אינה נגמרת רק במילה. באותו מקום בליקוטי מוהר"ן, רבי נחמן מוסיף ואומר שכל יהודי השומר את בריתו נחשב לצדיק ומתקרב לעוד יהודי, שלא נמצא באותה דרגה רוחנית, כאשר הוא שומר את בריתו. ברית מילה הינה הצעד הראשון המביאה יהודי לדרגת "צדיק", ובלעדי מצוה זו הוא לא יכול להתקשר אל הצדיקים האמיתיים. הוא חייב להמשיך לשמור ולקדש את אות הברית ולמנוע את עצמו משימוש לא הולם בחלק זה של גופו, שבזמן ברית המילה נועד לטהרה וקדושה.

בליקוטי מוהר"ן (ח"א תורה ב, ותורה ק"ל) רבי נחמן מצטט את הזוהר האומר, שיצר הרע ממקד את השפעתו בענייני התאוה הידועה. פעם סיפר משהו לרבי נחמן דברי שבח אודות צדיק מסוים. רבי נחמן השיב: "ואיך הוא בעניני התאוה הזאת?" החסיד השיב: "איך בכלל משהו יכול לדעת?" רבי נחמן השיב: "אבל זהו הדבר העיקרי. את כל שאר התאוות ניתן בקלות להכניע, אבל צדיק אמיתי נמדד בהכנעה וביכוך עצמו בתאוה הזאת." (חיי מוהר"ן).

בליקוטי הלכות (הלכות קידושין ג, ג, הלכות נחלות ג, ב) רבי נתן כותב שישנם אלפי ועשרות אלפי דרגות בקדושת הברית של כל אדם. ולמרות שכולם צריכים להתפלל ולשאוף ולחנור אל השלמות, הדרגה הראשונה היא קיום כל מצוות התורה (בכתב ובעל פה) הנוגעות בענייני מוסר, כלומר בענייני שמירת הברית.

ה"מסילת ישרים" כותב (פרק יח) שהחסידות היא שמירת וקיום המצוות מעבר למה שכל יהודי מחויב בהן, אולם "חסיד" שאוהב את בוראו ירצה להרחיב התחייבות זו בכל דרך שתגרום נחת רוח להשם.

רבי נחמן (ילקוטי מוהר"ן ח"א, יא) מצביע על כך שישנן שתי דרכים לשמירת הברית: יש מי ששומר את בריתו על פי התורה, שאינו יוצא מדיני התורה, ויש מי ששומר את הברית על ידי שמקדש את עצמו מעבר לזה. הדרך

אחיו ושיחת ארצה בלתי נתון זרע לאחיו. וירע בעיני ה' אשר עשה וימת גם אותו". הקדוש ברוך הוא התייחס בחומרה רבה למעשה השחתת הזרע והמית את אונן. מכאן לומדים חז"ל (מסכת נידה דף ג'): "אמר רבי יוחנן: כל המוציא שכבת זרע לבטלה – חייב מיתה, שנאמר: "וירע בעיני ה' אשר עשה וימת גם אותו". רבי יצחק ורבי אמי אמרי (מבארים מדוע הוא מתחייב מיתה, משום שבמעשהו) כאילו שופך דמים (רוצח).

גם ההלכה מתייחסת למעשה הזה בחומרה רבה וכותבת (שולחן ערוך אבן העזר סימן כ"ג סעיף א' ג-): "אסור להוציא שכבת זרע לבטלה. ועוון זה חמור מכל עברות שבתורה. אלו שמנאפים ביד ומוציאים שכבת זרע, לא די להם שאיסור גדול הוא, אלא שהעושה זה בנידוי הוא יושב ועליהם נאמר: "ידיכם דמים מלאו" וכאילו הרג הנפש. אסור לאדם שיקשה עצמו לדעת (שיגרום לעצמו במתכוון קישוי לאותו איבר) או יביא עצמו לידי הרהור אלא אם יבוא לו הרהור יסייע ליבו מדברי הבאי לדברי תורה שהיא "איילת אהבים ויעלת חן".

הלכות שמירת הברית (איסור הוצאת ז"ל ותקונו) מספר שולחן ערוך סימן כג - אסור הוצאת זרע לבטלה ודברים המביאים לכך, ובו ז' סעיפים

א אִסוּר לְהוֹצִיא שְׁכֵבֶת זֶרַע לְבַטְלָה. וְעוֹן זֶה חֲמוּר מִכָּל עֲבֻרוֹת שֶׁבַתְוֶרָה. לְפִיכֵן לֹא יִהְיֶה אָדָם דָּשׁ מִבְּפָנִים וְזוֹרֵה מִבְּחוּץ, וְלֹא יִשָּׂא קֶטְנָה שְׂאִינָה רְאוּיָה לִילָד:

ב אֵלּוּ שְׁמַנְאָפִים בְּיַד וּמוֹצִיאִים שְׁכֵבֶת זֶרַע, לֹא דִי לְהֵם שְׂאִסוּר גְּדוֹל הוּא, אֶלָּא שֶׁהַעוֹשֶׂה זֶה בְּנִדּוּי הוּא יוֹשֵׁב, וְעֲלֵיהֶם נֶאֱמַר: "יְדִיכֶם דָּמִים מִלְּאוּ" (יְשַׁעִיָּה א, טו), וְכֵאלּוּ הֵרַג הַנְּפֹשׁ:

ג אִסוּר לְאָדָם שִׁיקֶשֶׁה עֲצָמוֹ (יְבִיא קִישוּי לְאִבְרוֹ הַבְּרִית) לְדַעַת (בְּכוּוּנָה) אוֹ יְבִיא עֲצָמוֹ לְיַד הַרְהוּר, אֶלָּא אִם יָבֵא לוֹ הַרְהוּר יִסְיַע לְבוֹ מִדְּבַרֵי הַבְּאִי לְדַבְּרֵי תוֹרָה שֶׁהִיא "אֵילַת אֲהָבִים וְיַעֲלַת חוֹן" (מְשַׁלִּי ה, יט). לְפִיכֵן, אִסוּר לְאָדָם לִישֹׁן עַל עַרְפוֹ וּפְנֵיו לְמַעְלָה, עַד שִׁיטָּה מְעַט כְּדִי שְׁלֵא יָבֵא לְיַדֵּי קְשׁוּי. וְלֹא יִסְתַּלֵּךְ בְּבִהְמָה וְחָיָה וְעוֹף בְּשַׁעַר שְׁמַדְדָּקִין זָכַר לְנִקְבָּה.

לא רק שהייאוש הינו חסר תכלית ומשמעות, הוא אף יכול להוביל את האדם למקומות עמוקים ואפלים מאוד. אבל איך אדם בכלל יכול לברוח מהייאוש כשהוא יודע ומבין את המשמעות הגדולה של איסור הוצאת זרע לבטלה? איך אדם לא יתייאש כאשר הזוהר הקדוש אומר ששום תשובה אינה מועילה לחטא שחטאו בו ער ואונן (הוצאת זרע לבטלה)?

רבי נחמן אומר לנו (שיחות הר"ן ע"א) בעניין מה שכתוב בזוהר הקדוש (בראשית קפח), שעל פגם הברית בפרט "מאן דאושיד זרעא בריקניא חס ושלום וכו' (מי שמוציא זרע לבטלה) אין מועיל תשובה, אמר רבינו ז"ל, "שאין הדבר כן רק על הכל מועיל תשובה". ואמר שבזה המאמר הזוהר אין שום אדם מבין הפשט אלא רק הוא לבד. והכלל שבאמת מועילה תשובה בודאי על חטא זה, אפילו אם הרבה לפשוט חס ושלום בזה. וכבר מבואר בספרים הנדפסים (ליק"מ ח"א, כז, ח) שעיקר התשובה הוא לבל יעשה עוד מכאן ולהבא, והוא מוכרח לעבור באלו המקומות והעניינים שהיה בתחילה ולהתנסות שם. וכשמרחם על עצמו עכשיו ואינו עושה עוד מה שעשה מקודם ומשבר את תאוותו, זהו עיקר התשובה.

וב"ה הוא גילה לעולם את התיקון הכללי, שמועיל מאוד לתקן עוון פגם הברית ה' יצילנו.

וכמו שפירש בזה הרה"ק רבי מנחם נחום מטשרנוביל זיע"א שיום הכיפורים מכפר לשבים ואינם לשבים, הכוונה למה שכתוב: שלא מועיל תשובה כמו עוון זרע לבטלה, ומיום שדרש זה – אמרו בשמים שהלכה כר' נחום הנ"ל (סיפורים מהרבי נחום מטשרנוביל זיע"א).

מהו בעצם איסור הוצאת ז"ל (שכבת זרע לבטלה)? איפה כתוב על החיוב לשמור?

לפני שננסה להסביר את חומרת המעשה של הוצאת זרע לבטלה ואת הדרכים שיש לנו לתקן עוון זה, מן הראוי ללמוד בקצרה מה כותבת על כך התורה.

המושג נגזר ממה שמסופר בתורה על ער בכור יהודה, וכך מספרת התורה בעניין זה: (בראשית ל"ח פסוקים ט' י'): "וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת

ונשמרת מכל דבר רע - שלא יהרהר אדם ביום ויבוא לידי טומאה בלילה. וכן נפסק ברמב"ם(הלכות איסורי ביאה כא) ובטור ובשולחן ערוך (סימן כג) "אסור לאדם שיקשה עצמו לדעת או יביא עצמו לידי הרהור".

מחשבה רעה מטמאה את הנשמה וגוררת רעה. עברה גוררת עברה, שיבוא לידי קשוי לדעת ולידי טמאת קרי החמורה. וכבר אמרו רבותינו זכרונם לברכה (יומא כט, א) הרהורי עברה קשים מעברה. ואמרו (נדה יג, ב) המקשה עצמו לדעת יאה בנדוי.

ולא זו הרהורי עברה, אלא גדולה מזו תנינן (אבות ג, ד) המפנה לבו לבטלה, הרי זה מתחייב בנפשו.

ואמרו רבותינו זכרונם לברכה על פסוק (ויקרא יט ד) אל תפנו אל האילים. אל תפנו אל מדעתכם (שבת קמט, א). וכתוב (דברים ח יא) השמר לך פן תשכח את ה'.

אי לזאת לו בכח יגבר איש להעביר מחשבות זרות והרהורים רעים מלבו, ובקרבו ישם אור בו, אור תורה, וליראה ולאבה את ה' הנכבד והנורא, ותכף בזכרו את אשר לא טוב עושה, יברח וינצל מטיט היון, ולא יביט און, ויתקן מעותו, כאשר ל"ו יחליפנו ול"ו ימיר אותו, רע בטוב, הנה מה טוב, כי מצוות ליראה ולאבה הן מצוות תדירות, והיו למאורות (פלא יועץ כללות אות כא).

ודע בני כי בזו השעה שאתה מחשב ומהרהר ח"ו בהרהורין בישין נפשך בוערת בגיהנם, ונאחזים בך כל מיני קליפות וחיצונים - ובעת צאתך מן העולם המה יתקבצו עליך לצערך ויסבבך מכל צד בכחות כתות המונים המונים, ובכל ראייה והסתכלות רע ישברו עיניך לשברי שברים - ובאם לא תזדרז לשוב ולתקן ימשיכוך אלו הראיות והם יצברו לך לחטאים ועבירות חמרים חמרים - וביותר לפרוץ כל שערי הקדושה ונס להרוס כל טיני גדרים:

אבל באים תרגיל עצמך בלי להתנהג בגבה עינים רק עיניך לנוכח ולארץ יביטו בדרך שפלות והכנעה - אז מלך ביפיו תחזינה עיניך ותתעדן לעתיד מנועם זיו השכינה ומי יכיל לשער זו השמחה והתענוג אשר היא נעלה ונוראה וגם בימי חלדך יומשך עליך קדושה להצילך מכל רע וגם תזכה על ידי זה לטהרת המחשבה - ואמרו רז"ל סימן של זרע ישראל

ד אסור לאדם שאינו נשוי לשלח ידיו במבושיו, כדי שלא יבא לידי הרהור. ואפלו מתחת טבירו לא יכניס ידו, שמה יבא לידי הרהור. ואם השתין מים, לא יאחז באמה וישתין; ואם היה נשוי מתר. ודין נשוי ודין שאינו נשוי לא יושיט ידו לאמה כלל, אלא בשעה שהוא צריך לנקביו. ועין בארץ חיים סימן ג'.

ו אסור לרכב על בהמה בלא אכף (פי', מרדעת באסטו בלע"ז). הגה: בגמרא פרק "כל היד" משמע דאסור ללבש מנכסים אם לא עשויין כבתי שוקים, משום דמביא לידי השחתת זרע; ואף על פי שאפשר לדחות דבגמרא לא קאמר אלא בימיהם שהיה להם תרומה ואפי' למיחש לטמאת הגוף, מכל מקום מדהביא הרא"ש בפסקיו משמע דאף בזמן הזה אסור (הלל ד"ע). ומה שנהגו התר במרחץ, אפשר לומר דבשעה מעטת לא אסרו, כן נראה לי. עוד אסרו בגמרא לרחץ עם אביו ואחיו ובעל אמו ובעל אחותו, ונהגו עכשו התר בדבר הואיל ומכסין ערותן בבית המרחץ ליכא למיחש להרהורא (אגדה):

ז חסידים הראשונים וגדולי החכמים, התפאר אחד מהם שלא נסתכל במילה שלו, ומהם מי שהתפאר שלא התבונן מעולם בצורת אשתו, מפני שלבו פונה מדברי הבאי (פי', השאל שון זה של הבאי לדברי הגל) לדברי האמת שהם אוהזות לבב הקדושים: עד כאן מהשולחן ערוך.

ובכל פעם שפוגם בברית בורא מזה מלאכים משחיתים ורוחות ושדין שנוקמים בו ומייסרים אותו בעולם הזה ולכן יש מחלות נפש וגוף ודכאון, ובמיוחד אחר הפטירה. ועוד עונשים קשים ראה בספר טהרת הקודש לצדיק הקדוש רבי אהרן ראטה זיע"א, ולעומת זאת יש שכר רב ועצום ומעלות גדולות כמו שמבואר שם. ויש דין חיבוט הקבר אחרי הפטירה שחובטים בו בשלשלאות של אש וכו' וצריך לזה הרבה תיקונים ולהרבות בצדקה ותורה וזוהר הקדוש ותיקון הכללי.

שמירת המחשבה

ציווה המלך ה' יתברך בתורה הקדושה: "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם", ודרשו חכמים: "אחרי עיניכם" - זה הרהור עבירה (ברכות יב) וכבר אמרו חז"ל (עבודה זרה כ)

לשמור ברית קודש. וזה שקר גמור, שהרי התורה היא נצחית. ועוד שאם לא אפשרי לא היו מצוות כאלו, וכמו שאבא לא יתן לבנו הקטן לסחוב 26 דלי מים בבת אחת שהרי זה לא אפשרי - כך השם יתברך לא יצווה דבר שלא שייך לקיימו, למי שרוצה באמת.

תפילה: רבונו של עולם זכני בכלל עמך ישראל הקדושים, לשמירת הברית באמת. וזכני לדעת בדיעה ברורה שגם בדורנו אפשר לזכות לשמירת הברית קודש, ולא אחשוב לרגע להפך, וזכני להאמין שאם ארצה באמת - אזכה לשמירת הברית בתכלית.

ברצון: כי בלי רצון לא יזכה כלום. והרצון בא על ידי יראת שמים (כמו שמרומז בפסוק "רצון יראי") והיראת שמים באה על ידי לימוד המוסר. ופסק המשנה ברורה (סי' א ס"ק יב) שחייב ללמוד ספרי מוסר כל יום. והרצון צריך להיות אמיתי וחזק ללא שום פשרות, עד כדי מסירות נפש ממש.

תפילה: אבי אב הרחמן, זכני בכלל עמך ישראל הקדושים, לקיים מה שפסק במשנה ברורה ללמוד בכל יום ספרי מוסר, ועל ידי אזכה ליראת שמים אמיתית, ותזכני לרצות ולמסור נפש ממש על קדושת הברית, ועל ידי כך אזכה לקבל סיעתא דשמיא עצומה ממך, ואתחזק ברצונות יותר חזקים בפרט כשנפלתי בחטא.

ג. החלטה: החלטה חזקה בעקשנות: אני יותר לא נכשל! יהיה מה שיהיה אפילו פעם אחת! וכמו שברור לי שלא אשתחווה לפסל חלילה, כך ברור לי 100 אחוז שלא אכשל בפגם הברית חלילה (נוח לו שיכרתו ידיו ולא היה עושה דבר זה, ספר סדר היום). ואז מגיעה לאדם סיעתא דשמיא כמו שכתוב בגמרא הקדושה (יומא לח): הבא ליטהר מסייעים אותו. ובאר האר"י הקדוש (בשער הגלגולים הקדמה א בשם מדרש הנעלם מכתב יד) מתעברים בו נשמות הצדיקים לסייעו בעבודת השם.

תפילה: רבונו של עולם, זכני בכלל בניך אהוביך, להגיע ברגע זה להחלטה חזקה ואמיתית בעקשנות, שיותר לא אכשל בפגם הברית קודש בשום אופן בעולם ואפילו פעם אחת! ותזכני לקיים ההחלטה. וכמו שברור

הקדושים הוא הבושה והעונה (נדרים כ"א) 'נועם הלבבות להרה"ק רבי אהרן ראטה זיע"א

כל עבירות יש להם תיקון על ידי צירוף בגיהנם מה שאין כן אלו העבירות (פגם המחשבה) שהמה רוחניות אין להם תיקון בגיהנם, כי המה יותר רוחני מגיהנם שהוא בעשיה, לכן אם אדם כבר נתקן ונצרף על ידי צירוף הגדול והנורא וכבר סובר ומצפה ליכנס לגן עדן, באים אלו המחשבות ואין מניחים אותו ליכנס, וזה רמזו במסכת נדה (דף י"ג) כל המביא עצמו לידי הרהור אין מכניסין אותו למחיצתו של הקב"ה - עולם התענוג והגן עדן, כי יצטרך תיקון וצירוף אחר גדול ונורא להתגלגל בעוף הטמא הבזוי מכל עופות טמאות שהוא הנקרא "ראה" ומנאף בעיניו וזערו שם גדול ונורא יותר מגיהנם, כמו שביארתי במאמר פגם העינים עיי"ש. או ליתר גלגולים ח"ו אם לא חזר בתשובה ותיקן אלו המחשבות.

לכן הפוגם בברית ח"ו תשובתו קשה כי צריך הרבה מסירת נפש לעקור כל אלו הטומאות והפגמים שגרם, אבל הקב"ה רחום וחנון אם בר ישראל עושה מה שבכוחו בודאי ברוב רחמי מקבל תשובת השבים' (טהרת הקודש, מאמר פגם המחשבה).

פרק ה - עצות לשמירת הברית

"ואתה את בריתי תשמור" (בראשית יז, ט)

שאלה: מה יעשה האדם לזכות לקדושה באמת ???

19 תנאים ו-19 תפילות המסייעים מאד לשמירת הקדושה באמת: (כדאי לומר כל תפלות אלו)

בקיזור: א. אפשרי, ברצון, ג. החלטה, ד. תורה, ה. תפילה, ו. התחדשות, ז. שמחה, ח. אין יאוש, ט. תודה, י. שמירת העיניים, יא. שמירת הלשון, יב. שמירת המחשבה, יג. קריאת שמע, על המיטה, יד. מקווה, טו. תיקון הכללי, טז. שלום בית, טז. לזכות הרבים, יח. התקרבת לצדיקים, יט. יקדים להתחתן.

באריכות:

א. אפשרי: הבורא יתברך שמו, ציונו בתורתו הקדושה "קדושים תהיו". (ועיין שו"ע אבן העזר סימן כג) אמנם היצר הרע מנסה להטעות את האדם, וטוען שבדורנו אי אפשר

ובכלל זה לימוד זוהר הקדוש, ומשניות בעל פה, ויחשוב בהם וישנן אותם בכל שעה בכל יום ובפרט בלכתו בדך.

תפילה: אבא רחמן, זכני בכלל בניך אהוביך, לקבוע עיתים לתורה "חוק ולא יעבור", ולא אבטל הקביעות בשום אופן, ותזכני להרגיש עריבות נעימות מתיקות התורה הקדושה בכל אות. ותזכני ללמוד משניות בעל פה ולחשוב בהם בכל יום, ובפרט בלכתי בדך. ותזכני על ידי זה לזכות לקדושת הברית.

2. יראת השם: "שוית ה' לנגדי תמיד" יחשוב בדעתו כי הנה ה' יתברך אשר מלא כל הארץ כבוד עומד עליו ורואה במעשיו ויעורר לבבו ליראה את השם הנכבד והנורא, ויחשוב כמה גדול העונש על פגם הברית. ויציייר בדעתו את עונשי הגיהנם באופן חי ממש את כל המלאכי אש עם שוטים של אש והקליפות וכן חיות רעות וכו' מכים בו, וזה לא נעים וכואב מאד, וידמיין זה באופן חי.

תפילה: אנא אבי האב הרחמן תעורר לבי ליראה אותך יראת העונש ויראת הרוממות, והצילני מלעבור אפילו עבירה קלה, ותזכני לצייר בדעתי תמיד אותך והעונשים לנגדי תמיד, ולהנצל מהחטא ע"י פחד ה'.

ה. תפילה: לאחר לימוד התורה הקדושה - יתבודד ויתפלל מקירות ליבו בלב נשבר ונדכה בלשון תחנונים ובדמעות שיעזרהו השם יתברך על דבר זה לזכות לתיקון הברית. ויבקש בלשון ובשפה שלו, כגון: "אבא תשמור עלי! אבא תציל אותי! זכני לשמור ברית קודש, הצילני ממקרה לילה ח"ו, אבא תעזור לי למסור נפש למען קדושת הברית" (ויכול לחזור על אותה בקשה מאה פעמים ויותר), ויבקש מהשם יתברך שישלח לו דיבורים לבקש בעניין זה, וכן בתפילות הקבועות יכוין ויתחנן מאד באומר "הצילני מיצר הרע" וכן במילים "וכל הקמים והחושבים עלי רעה מהרה הפר עצתם", ובכל המקומות שמתפלל על הצלה מחטאים, ובפסוקי התהילים (טז, א. כה.ז. כה.כ. נט.ב. ע.ב. עז.ב. קט.לז. קמב.ב.). יכוין על זה מאד, וכן בספר הקדוש ליקוטי תפילות (עיין במפתחות אות - ברית) ויתמיד בזה בבקשות והפצרות ריצוי ופיוסים לפחות חמש דקות בכל יום ויום.

לי שלא אשתחוה לפסל חס ושלוה גם אם אקבל אלפי זהב וכסף, כך - אזכה למסור נפש ממש למען קדושת הברית.

ג. 2. שמירת הכשרות: לא לאכול מאכלות אסורות (ליקוטי הלכות ועוד). כי ידוע שרוב הבשר בעולם הוא טריפות ונבילות (כ"ק האדמו"ר מהאלמין שליט"א), ואי אפשר לאכול בשר בהמה עד ביאת המשיח, כידוע (הרידב"ז והאדמו"ר מקאשוו זיע"א ועיין פלא יועץ ערך בשר, טרף, שוחט, וכן מובא בספר שולחן הטהור) אזי זהר לא לאכול אלא בשר עוף, וזה רק משחיטה קטנה כשירה ומוסמכת.

תפילה: רבנו של עולם, אבי האב הרחמן אתה ציוותנו בתורתך הקדושה לא לאכול מאכלות אסורות, וכידוע כמה מזיק הדבר הזה לשמירת הברית, ואין בידי להנצל, רק אתה יכול להצילני, הנני מקבל עלי להזהר בשמירת הכשרות והמאכלות, ועשיתי מה שעלי, אף אתה עשה מה שעליך, והצילני נא מן כל המאכלות האסורות למיניהם, ובפרט נבילות וטריפות וחלב ודם, שלא יכנסו לפי אפילו בשוגג ובאונס, שומר ישראל שמור שארית ישראל, לישועתך קיוויתי ה'.

ד. תורה: נאמר בגמרא במסכת ברכות: "לעולם ירגיז אדם יצר הטוב על יצר הרע, נצחו מוטב. ואם לאו - יעסוק בתורה. נצחו מוטב, ואם לאו - יקרא קריאת שמע.

נצחו מוטב, ואם לאו - יזכיר לו יום המיתה". (שיחשוב איך הוא פתאום ברגע קט נפטר לבית עולמו ואיך קוברים אותו וכמה צער יש למשפחה ולילדים ואיזה עונשים וצער יש לנשמה שהולכת למסור דין וחשבון על כל רגע מחייו).

כל הנזכר לעיל לא יועיל כל כך בלי עמל התורה וקביעות עיתים לתורה, וביאר המשנה ברורה: שלא יבטלנו בשום אופן גם אם חשוב להרויח ממון הרבה.

והרמב"ם (פ"ב הכ"א מאיסורי ביאה) שאין מחשבת עריות מתגברת אלא בלב פנוי מן החכמה. ובמסילת ישרים פרק ה' כתב: "ומי שיחשוב להנצל (מהיצר הרע) זולתה (בלי לימוד התורה) - אינו אלא טועה" עכ"ל, וכשיזכה להרגיש מתיקות התורה הקדושה ואהבת השם - לא יחפש הנאות אחרות.

העיניים והמחשבה וכל פגם הברית נמשך מזה, כידוע. חייבים לשמור את העיניים שלא להסתכל בנשים כלל, ושלא לחשוב בהם כלל, ועל ידי זה יהיו שמורים מן החטא.

תפילה: אבי האב הרחמן, זכני לשמור את העיניים ואת המחשבה בתכלית השמירה, והצילני מראיות אסורות ומהסתכלויות אסורות ויותר לא אסתכל בשום אשה אסורה, אפילו בראיה בעלמא, והצילני מכל מיני מחשבות רעות והרהורים לא טובים, ותגרש ממני את כל המחשבות אשר אינם כרצונך, ותזכני על ידי זה לשמירת הברית בתכלית השלמות.

ז. שמחה: צריך להתגבר מאד בכל הכוחות להיות אך שמח תמיד, לשמוח בה' יתברך, ובעצם יהדותו שזכה להיות מזרע ישראל, ועל כל פעם שזוכה לעמוד בניסיון ישמח מאד מאד, וישמח שזכה ללמוד את התורה הקדושה אפילו אות אחת. ובקיום כל המצוות אפילו על מצווה קלה ויזכור ששורש כל החטאים הוא העצבות, והשמחה מביאה לקדושה (ליקוטי מוהר"ן ח"א סוף סימן קסט). על כן ישתדל בכל כוחו להיות בשמחה תמיד. ובפרט יזהר להיות בשמחה על עצם יהדותו לאחר שנפל בחטא ח"ו, כי אז הוא בסכנה גדולה להיות בעצבות, המזיקה מאד בעבודת השם. (עיין ליקוטי מוהר"ן ח"ב סימן כד וסימן מח), כמובן שקודם יהיה קצת בלב נשבר וצער על החטא איך מרד נגד אבא שבשמים, שאם לא כן – יקל בעיניו העבירות ח"ו.

תפילה: רבונו של עולם, זכני בכלל עמך ישראל הקדושים, להיות בשמחה תמיד, ואזכה לשמוח בך, ולשמוח על שזכיתי להיות מזרע ישראל, ואשמח על כל פעם ופעם שזכיתי להתגבר על היצר הרע, ואשמח שזכיתי ללמוד את התורה הקדושה אפילו אות אחת ובקיום כל המצוות ואפילו על מצווה קלה, ובפרט אזכה להיות בשמחה בעצם יהדותי לאחר שנפלתי בעבירה ח"ו.

ח. אין יאוש: אחת התחבולות הכי גדולות של היצר הרע: לייאש את האדם מיהדותו, ורבי אלעזר בן דורדיא יוכיח שאף אם עבר עבריות חמורות כל חייו - תמיד השם יתברך מקבלו בתשובה. (עיין בגמרא הקדושה

כי ההתבודדות היא מעלה עליונה וגדולה הכל ויתמיד בזה בכל יום ויום חוק ולא יעבור, ותזכני לבקש על כלל ישראל בתפילותי, ותשלח לי דיבורים חדשים בכל פעם, לרצות ולפייס אותך שתקרבני אליך באמת, על ידי שתזכני לשמירת הברית קודש בתכלית השלמות, ותזכני להתפלל בכל יום את כל ה"ט תפילות המובאים כאן.

2. אהבת השם: יתבונן בכל יום במעשיו וברואיו הנפלאים של השם יתברך ויתבונן חסדי השם על כל מה שגמל איתו מאז שנברא ועם ישראל מיציאת מצרים וכמה שהשם אוהב אותם ואותו ועל ידי זה ימלא לבבו באהבת השם, ויחשוב: איך אחטא להשם הגדול והנורא בוראי אבי אוהבי, שגמל איתי כל כך הרבה חסדים, איך אהיה כפוי טובה? ובאהבת השם יסיר ממנו אהבות זרות ופסולות ואסורות.

תפילה: אנא אבי האב הרחמן, זכני בכלל ישראל עמך בניך אהוביך, להתבונן בכל יום במעשיך ובבריותיך הנפלאים, ולהתבונן בכל החסדים שעשית עמדי, ולא להיות כפוי טובה, ועל ידי זה תצילני מן החטא. ותזכני שתבער בי אש אהבתך, ותסיר ממני כל אהבות רעות ואוותר על התאוה בגלל האהבה אליך.

ו. התחדשות: גם אם נפל פעמים רבות - לא יפול בדעתו, ויתחיל בכל פעם מחדש התחלה חדשה, ואפילו אלף פעמים ביום אחד מבלי לחשוב על עברו, ויחשוב כאילו אין לו אלא יום אחד ושעה אחת ונסיו אחד לשמור, וזה יסייעו בעז"ה בשמירת הברית, כי לשמור רק פעם אחת קל יותר מלחשוב על שמירת הברית לכל חייו. (עיין ליקוטי מוהר"ן ח"ב סימן מ"ח וח"א סימן ע"ב) ולא שח"ו יפול בכוונה אלף פעמים, וזה מובן.

תפילה: רבונו של עולם אבי האב הרחמן, זכני בכלל בניך אהוביך, עמך ישראל הקדושים, להתחדש בכל יום ואפילו אלף פעמים ביום אחד מבלי לחשוב על העבר, ולחשוב ולהרגיש כאילו אין לי אלא יום אחד ושעה אחת ונסיון אחד. ותזכני על ידי זה לשמירת הברית קודש כרצונך הטוב.

2. שמירת העיניים והמחשבה: אי אפשר לזכות לשמירת הברית קודש, בלי שמירת

לרגע קל. זכני לשמור עיניים בשלוות נפש ובשמחה גדולה, ובזכות זה תזכני לשמירת הברית קודש בתכלית השלמות שאין שלימות אחריו במחשבה דיבור ומעשה.

יא. שמירת הלשון: כתב מרן החיד"א זיע"א (ציפורן שמיר סימן ז' אות קא) ששמירת הלשון ושמירת הברית קשורים זה בזה עד כאן תוכן דבריו. ולשמירת הלשון זוכים בעיקר על ידי לימוד בספרים חפץ חיים ושמירת הלשון (וראה עוד בכל ספריו), ובכל מילה נברא מלאך המזכירו לא להכשל (זוהר הקדוש) וישלח קסה ע"ב עה"פ כי מלאכיו יצווה לך).

תפילה: רבונו של עולם, אבי האב הרחמן, זכני בכלל בניך אהוביך, לשמור פי ולשוני מכל הדיבורים האסורים, וזכני ללמוד בקביעות בספרים חפץ חיים ושמירת הלשון, ולהיות בקי בהם. וזכני לעולם לא להכשל בדיבורים האסורים על שום אחד מישראל הקדושים, ובזכות זה תזכני לקדושת הברית, במחשבה דיבור ומעשה.

יב. שמירת המחשבה: כמה חשוב ונחוץ מאד לשמור את המחשבה. שלא להרהר שום עניין חלילה שהוא נגד רצון ה' יתברך.

כידוע במקום שהאדם חושב שמה הוא נמצא, בין בקדושה בין בסטרא אחרא, ועניין המחשבה גדול מאד (ועיין בפלא יועץ ערך מחשבה), הבעש"ט זיע"א הפליג במעלת המחשבה, כי גבוה הוא מאד, ואם ח"ו יש איזשהו פגם, אז פוגם בעולם המחשבה וכו'.

לא שייך שמירת הברית אם לא יעמול לזכות לקדושת המחשבה. ולזה זוכים על ידי עמל התורה, וקביעת עיתים לתורה. ולחשוב בדברי תורה תמיד.

והם החומות המגנות בפני המחשבות שאינם טובות. ורצוי ללמוד זוהר הקודש, ולחזור על תיקון מ"ח בעל פה. וללמוד משניות בעל פה ולחזור עליהם בפה ובמחשבה, ובפרט בלכתו בדרך והוא תיקון גדול לפגם הברית, (כמו שאמר המגיד לרמן הבית יוסף זיע"א) והשל"ה הקדוש כתב (שער האותיות אות ל בשם מהר"ם קורודבירו זיע"א) שהפסוק "אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה" מסוגל לטהרת המחשבה שאם בא לידי ניסיון יאמרנו פעמים הרבה ע"כ. גם שתמיד יהיה

מסכת עבודה יז. ובברכות י. אפילו חרב חדה מונחת על צווארו וכו'.

תפילה: אבא רחמן, זכני בכלל עמך, ישראל הקדושים לזכור תמיד שאין שום יאוש בעולם כלל, ואף אם עברתי ושנית בחטאים פעמים רבות ח"ו, לא אפול ליאוש בשום אופן, רק אדע כי אתה אב הרחמן, ולרחמיך הרבים אין גבול, וימינך פשוטה לקבל שבים.

ט. תודה: יודה להשם יתברך על כל פעם ופעם שזכה לעמוד בנסיון וישמח בזה מאד, וזה יביא לו בעז"ה כוחות חדשים להמשיך לעמוד בניסיונות.

תפילה: רבונו של עולם זכני בכלל בניך אהוביך, להודות לך על כל פעם שאתה מזכני לעמוד בנסיון, ולשמוח בך מאד.

י. שמירת העיניים: לא להסתכל על שום אשה האסורה בכלל, 'וחיוב להביט למטה כפי האפשר, כשהולך בשוק' (אגרות משה או"ח ח"א ס' מ) והשמירה תהיה בשלות נפש ביראה ובשמחה, בלי לחץ המזיק מאד. ומי ששומר את העיניים הוא המאוסר באמת, ושווה לאדם כל חייו, בשביל התגברות אמת. וישתדל למעט ביציאה לרחוב, ואם מוכרח - יכין דברי תורה לחשוב בהם בדרך, כי גדר גדול בשמירת העיניים הוא: דביקות המחשבה בתורה, ובפרט בלכתו בדרך. וקודם יציאתו יתפלל להשם יתברך שיעזרו לשמור את עיניו, ובפרט יזהר שלא ילך במקומות שהניסיונות שם גדולים. וצריך תפילות רבות לזכות לשמירת העיניים, ויזהר מאד לא להביט בעיתונים או מכשירים (לקבל טומאה) לא כשרים, ואפילו לזמן מועט.

תפילה: רבונו של עולם, אבי האב הרחמן, זכני לשמור את העיניים בתכלית השמירה, ולא לראות שום מראה אסור שבעולם ושום הסתכלות אסורה ח"ו, וזכני לדבק מחשבתי בתורה הקדושה תמיד, ובפרט בלכתי בדרך, ותעזרני להביט למטה תמיד ותזכני על ידי זה לשמירת העיניים, וזכני על ידי זה לאוסר ושמחה ותענוג אמיתי בעבודתך, ותזכני להתפלל כל יום לפחות 5 דקות שתזכני לשמירת העיניים, ולא אביט ח"ו בשום אשה אסורה אפילו בראיה בעלמא, שבעולם או בעיתונים או מכשירים לא כשרים אפילו

שאחרי התיקון הכללי בהתעוררות גדולה (התיקון והתפילה מובאים להלן).

תפילה: רבונו של עולם, זכני לומר בכל יום את ה"תיקון הכללי" עם התפילה שאחרי בכוננת הלב, וזכני על ידני זה לשמירת הברית באמת, כרצונך הטוב.

טז. שלום בית: יזהר מאד בשלום הבית על ידי עבודה ותפילה תמידית על: "יגיעת התורה, אהבת ישראל, שמחה, אמונה, בטחון, ענווה, נתינה, הבנה, הכרת הטוב, הקשבה, התחשבות, כף זכות, שכל ישר". ועל ידי זה יזכה לשמירת הברית. (עיין בליקוטי מוהר"ן ח"ב סימן פז)

תפילה: אבא רחמן, זכני לשמור מאד על שלום ביתי, ובפרט על ידי עבודה ותפילה יום יום על: יגיעת התורה, אהבת ישראל, שמחה, אמונה, בטחון, ענווה, נתינה, הבנה, הכרת הטוב, הקשבה, התחשבות, כף זכות, שכל ישר. וזכני על ידי זה לקדושת הברית באמת, כרצונך הטוב.

טוב. לזכות הרבים: שיזכה אחרים בשמירת הברית. כמו שנאמר: "שובו והשיבו מכל פשעכם" (יחזקאל יד, ל) א. שיתפלל על כלל ישראל הקדושים שיזכו כולם לשמירת הברית בתכלית. (כמו שכתוב בליקוטי מוהר"ן ח"א סימן ה' כי צריך לך אדם לומר: כל העולם לא נברא אלא בשבילי (סנהדרין לז). נמצא כשהעולם נברא בשבילי, צריך אני לראות ולעין בכל עת בתקון העולם, ולמלאות חסרון העולם, ולהתפלל בעבורם).

ב. שיחזק אחרים (גם על ידי הפצת הספר הזה) על ידי דיבורי התחזקות מהספרים הקדושים. (כגון: ראשית חכמה שער הקדושה, טהרת הקודש, בריית שלום, וברית תשמור) ובאבות נאמר (פ"ה מ"א) 'כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו'. ובגמרא הקדושה (בבא קמא צב.) 'כל המתפלל על חבירו והוא צריך לאותו הדבר - הוא נענה תחילה', ואותו הדבר כשמזכה אחרים, מהשמים מזכים אותו תחילה שהוא לא יכשל בזה, וזה שכתוב בתהילים (פרק קו) "אהרון קדוש ה'", ומדוע נקרא כן? אלא כיון שהשכיח שלום בין איש לאשתו, עזר לאחרים להיות קדושים (שבלי שלום בית קשה לשמור על הקדושה) לכן נקרא קדוש.

מוכן לו ספר שילמד בו תמיד בלכתו בדרך. גם טבילה במקווה מועילה לשמירת זכות המחשבה. ואם היה יודע כמה נחת רוח עושה לבורא יתברך כששומר על מחשבתו ואפילו רגע אחד היה שמח ורוקד מאה עשרים שנה.

תפילה: אבי הרחמן, זכני בכלל בניך אהוביך, לדבק מחשבתי בתורתך תמיד, ותזכני ללמוד הרבה זוהר הקדוש ומשניות בעל פה, ולחשוב בהם בכל שעה ובכל יום, ובפרט בלכתי בדרך, ותחזקני על ידי הידיעה שמי ששומר על מחשבתו גורם לך, תתברך - נחת רוח עצום. וזכני על ידי זה לקדושת המחשבה ולקדושת הברית באמת כרצונך הטוב.

יג. קריאת שמע על המיטה: יזהר לקרוא קריאת שמע על המיטה קודם חצות, וכפי כוונתו כך תועלתו. ולשכב רק על צידו השמאלי.

תפילה: אבא רחמן! זכני בכלל בניך אהוביך לקרוא בכל יום קריאת שמע שעל המיטה קודם חצות ובכוונה, ולשכב רק על צידי השמאלי, ועל ידי זה זכני לשמירת הברית באמת.

יד. מקווה: אשרי מי שרגיל בטהרה זו תמיד, ויועיל ליטהר מטומאת העבירות, ויבא לטהרת הלב (השל"ה הקדוש). ויכווין להמשיך על עצמו טהרת המחשבה, ומנהג החפץ חיים היה לאמר לפני טבילתו: "הנני טובל לכבודך השם יתברך, אנא הערה עלי רוב טהרה" (ספר מאיר עיני ישראל). ויזהר מאד שלא ידבר שם, וכן יזהר בשמירת עינו.

תפילה: אבי האב הרחמן, זכני בכלל בניך אהוביך לטבול בכל יום, וזכני שלא לדבר במקווה ולשמור על עיני, וזכני על ידי זה לטהרת הלב, לקדושת המחשבה, ולקדושת הברית.

טו. תיקון הכללי: ישתדל לומר בכל יום את התיקון הכללי שגילה מוהר"ן מברסלב זיע"א, (ליקוטי מוהר"ן ח"ב סימן צב) [פרקי התהילים: טז, לב, מא, מב, נט, עז, צ, קה, קלז, קנ] ואמר: "אני חזק בכל הדברים שלי, אך בזה אני חזק ביותר, שאלו העשרה מזמורים הם תיקון גמור ומועילים מאד מאד". ורצוי להוסיף ולומר את התפילה

ורשב"י פירש (זוהר קדושים) אזהרת אל תפנו אל האלילים על הסתכלות בנשים שהמסתכל בהן עושה עצמו אלהי מסכה ומכניס רוח הטומאה בקרבו, וביותר אם האשה היא בנדתה שממשיך על עצמו מאותה הטומאה אשר עליה כי על כן נאמר אחורי ארי ולא אחורי אשה, גם אמרו המרצה מעות מידו ליד האשה כדי להסתכל בה אפילו הוא כמשה רבינו עליו השלום לא ינקה מדינה של גיהנם שנאמר יד ליד לא ינקה רע.

לא להקשיב לפתוים

ובודאי שהיצר הרע מפתהו לאדם בהתרו לאמר לו הלא אינך עושה רע בהסתכלותך כי אין כוונתך לזון עיניך רק להכיר האשה ההיא, אכן הבעל נפש יחוש עצמו ויעשה גדר וסייג לעצמו ויתן עיניו ולבו לאמר: הרי שמשון גבור שבגבורים, גם חסיד שבחסידים דוד המלך עליו השלום, חכם שבחכמים שלמה המלך עליו השלום נכשלו באשה.

ברח מעבירה

אסור לקלקל את העיניים, בהסתכלות אסורה ויש לברוח כמפני אש מניסיון של עבירה ולא לנסות להתעכב שם ולהתגבר עליו ולא לשאול את עצמך אם אני צריך כעת לברוח. אלא קודם לברוח ואח"כ לחשוב... שהבריחה תהיה ודאית, כמו שכתוב במשנה ב"אבות": "ובורח מן העבירה. שעבירה גוררת עבירה". וכמו שברח יוסף הצדיק מאשת פוטיפר הרשעה, "וינס ויצא החוצה".

'אסור ראית הנשים הוא חמור מאד וחשוב כזנות, שכן כתוב (במדבר טו לט) ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם. ומתגלגל בעוף הנקרא "ראה". וכתב רבינו יונה שנקרא משמד לדבר אחד, ועל מי שאינו מסתכל בנשים אמר הקדוש ברוך הוא הדין דידי (ירושלמי ברכות פ"א, ה"ה) (פלא יועץ ערך עריות)

אותו אדם שלא שומר על ראות עיניו לא מבין מהי תכליתם האמתית! איזה כח עצום שורה בהם! וכאשר הוא משתמש בהם לרעה הוא מנתק את הצד הרוחני והכוחני שבהם...

מיהו יהודי כשר?

אדם כשר. אמנם יש להבין מהו הלשון "אדם כשר", למה לא אמרו "צדיק וחסיד"? ונראה לומר כי בדיני כשרות הבהמה ההגדרה של

תפילה: רבונו של עולם, זכני לזכות אחרים בשמירת הברית: אשתזכני להתפלל על כלל ישראל הקדושים שיזכו לשמירת הברית בשאדבר דיבורי התחזקות מהספרים הקדושים. ועל ידי זה זכני לשמירת הברית באמת, כרצונך הטוב.

יח. התקרבות לצדיקים: יזהר מאד לקיים דברי המשנה באבות (פ"א מ"ז) 'הרחק משכן רע ואל תתחבר לרשע', שהרי חברים רעים יכולים להפיל את האדם מקדושת ישראל, ועל ידי אמונה וקרבה לצדיקים האמיתיים (ובפרט להתקרב לצדיק האמת אור האורות צח הצחצחות רבנו נחמן מברסלב צ"ל, והוא על ידי אלמוד ספריו ולקיימם) יזכה לקדושה באמת.

תפילה: אבא רחמן, זכני לדבק עצמי בחבורת הצדיקים האמיתיים הדבוקים בך תמיד (ובפרט להתקרב להצדיק הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א), והצילני מחברים רעים מעתה ועד עולם. ותזכני על ידי זה לקדושה באמת.

טי. יקדים להתחנך: ישתדל מאד לקיים את פסק השולחן ערוך "מצווה על כל אדם שישא אשה בן י"ח" (אבן העזר סי' ס"א ס"ג) ועיין בגמרא הקדושה (קידושין כט:): אמר רבי חסדא אני עדיף מחברי לפי שנישאתי בגיל שש עשרה, ואילו הייתי נישא בגיל ארבע עשרה הייתי אומר לשטן: "חץ בעיניך".

תפילה: אבא רחמן, זכני בכלל בניך אהוביך, לקיים את פסק השולחן ערוך, לישא אשה בגיל י"ח, ותזכני על ידי זה לקדושת הברית באמת כרצונך הטוב.

אבא! זכני בכלל בניך אהוביך, להתפלל בכל יום ויום את כל ה"ט תפילות המובאות כאן בכל ליבי ונפשי!

פרק ו - עצות והדרכות לשמירת עיניים

אמרו חז"ל (עבודה זרה כ:): לא יסתכל באשה נאה ואפילו פנויה ובאשת איש אפילו מכוערת ולא בבגדי צבע אשה אפילו שטוחים על הכותל במכיר בעליהן ולא בבהמה ועוף בשעה שנוזקין זה לזה, ואמרו אפילו מלא עינים כמלאך המות יעצים עיניו ולא יסתכל.

בתשובה כמה שאפשר, כי אי אפשר שאעשה עוון ואומר "טוב יש מי שמסנגר עלי", אם אתה רואה מישהו טובע בים ואתה מסנגר עליו, "לא הוא צדיק הוא בסדר, זה לא כזה עמוק", אתה צריך לצעוק עליו "אתה טובע!" ולנסות להציל וכו'.

וכן להפך - פרורי המוח שהוא פגמי הברית, וכן העינים - כי כל ראייה שורף את המוח והורס את הנשמה, איך ירצה לזכות לאמונה יראה שמחה ותורה?

והזוהר אומר שהעונש על הליכה אחר הפיתויים היא שבירת העינים, מדברים כל הזמן אינטרנט אייפון וכו' שיראו לבחורים ואנשים את הזוהר, בא נראה מה יעשו אחר כך, זה מה שהשפיע עלי להקפיד על שמירת עיניים שראיתי את זה בספר קב הישר, והתחלתי לפחד... ב"ה, מצוה לפרסם הזוהר! ובראשית חכמה כתוב שנדון על כל ראייה ככה! ה' יצילנו! וצריך לשננם! אל תאמר "לי זה לא יקרה".

דברי הזוהר

ובעונש הפוגם ראותו נתבאר בזוהר פרשת פקודי (דף רסג) בהיכל א' מהיכלות הטומאה אמרו ז"ל המלאך עומד על הקבר בזמן שגדון אותו הגוף ושוב לו את עיניו, משום שהוא פתח אותם פשהוא בעולם הזה, והם שלו. ותחת הממנה הזה עומד ממנה אחר, שאף ורבות תחתי, והממנה הזה נקרא פתח'ת. זהו שעומד לפתות בני אדם, וזהו ששורה עליו ומסית אותו להסתכל ולעין במה שלא צריך, בכמה זנונים ובכמה נאופים. וכל אותם שעמו, כלם עומדים אצלו והולכים לפניו, ומכריחים אותו להסית עיניו, להסתכל במה שלא צריך. וזהו (סרסרים שהוא) סרסור רע לכל אותן רעות, זהו שעומד על הקבר בזמן שגדון אותו הגוף ושוב לו את עיניו, משום שהוא פתח אותם פשהוא בעולם הזה, והם שלו. במקום הזה גדונית הנשמה, עד שנגננת למקום הזה שנקרא בור, וכמה נחשים ועקרבנים יש בו שכלם עוקצים אותה את הנשמה הזו, ואוחזים בה וננים אותה על"ל, ואשה שהכשילה נענשת כנ"ל על הכל.

נצח את היצר

כי ה' הוא הנועם והמתיקות האמיתי, וזהו העולם הבא - צפייה בזיו השכינה, ומה לנו לתחלפים גשמיים?

"טריפה" היא כשניקב הלב, ניקב המוח, כשאומרים על בהמה שהיא כשרה, פירושו שהיא שלימה בכל אבריה. וכך יש לומר על האדם: אם ח'ו הוא פוגם באחד מאבריו הרי אבר זה יש בו חסרון וכניקב דמי, אימתי נקרא האדם 'כשר'? כשהוא שלם בכל האברים! כשהוא שומר עליהם בקדושה ובטהרה, בשמירת הפה שמירת העינים וקדושת המוח והברית.

צניעות

"וכמה האשה צריכה להזהר להיות צנועה ולא להכשיל, ובפרט בפאה הנכרית הנוראה, שהיא איסור גמור וכמו חזיר עם הכשר, ובבגדים קצרים כמו חצאית קצרה וגרביים בצבע העור ושקופות" (פסק גדולי ישראל).

מה יעשו הנשים בבית דין של מעלה לפני המלך ה' יתברך? הרי שמה יתבעו את האשה על כל מי שהכשילה ועל כל רגע שהלכה והתנהגה בחוסר צניעות, בואו נשוב היום פן מחר יהיה מאוחר, כל רגע של חיים אפשר להציל ולהנצל מהדינים הקשים, וה' רוצה בתשובה.

רק קצת

כתוב בפרשת ויקרא: "פתות אותה פתים", פתים מלשון חתיכות ופרוסות, שהיצר מפתה את האדם בכמה מיני פיתויים, ורק פתיתים קטנים, תסתכל פה ושם, לא, זה שום דבר, רק תסתכל, זה לא כל נורא, תהנה וכו' אבל דע - הנחש פיתה את חוה, והיינו פיתה שהיא חמץ, ומאז היא נעשתה בחינת חמ"ץ כידוע והכל רצים אחריה (ראה שבת קנב. וזכור תמיד והנצל מהחטא), והחמץ אסור ב"ב ליראה", אז אסור לראותה. "ויצקת עליה שמן" השומן של מאכלות אסורות גורם טמטום הלב, ומונע מדברי האמת לחדור ללב.

לימוד זכות

וסוד הפורים שהוא הכנה לפסח הוא פוררים (ליקוטי הלכות) היינו נקודות טובות שמלקט ומוצא בעצמו, אני מתחזק במחשבה, שהדור הזה צריך כוחות אדירים ועצומים של דיבורים טובים על עם ישראל ומציאת נקודות טובות על עם ישראל וכל השקעת המוחין והעבודה לחפור מתחת האדמה זכויות על עם ישראל, הסנגוריה הגדולה היא שיש יצר הרע לכל אחד, ויש שקר והשטן ששולט וכו' אבל צריך גם לחזור ולהחזיר

הראיה, אם אדם רואה דבר - הוא חומד אותו, וככה באים לאיסורים, ובמיוחד באכילה ובהסתכלות על נשים, אז פשוט מאד - יש לקיים את ההלכה! ולעצום העינים מכל העולם הזה!!!

וכתב על זה בספר "טהרת הקודש" (חלק א'), מאמר "פגם עינים", פרק א': הרי לך מדברי רז"ל ומפרשים, שבכל הסתכלות שמסתכל בנשים עובר על לאו, והוא מן הלאוין החמורות שבחמורות, שהוא אביזריהו דגלוי עריות. והלא אמרו רז"ל ("נדרים" כ): כל הצופה בנשים סופו בא לידי עברה. ואמרו רז"ל ("סנהדרין" עה). באותו שנתן עינו בהאי אתתא (באותו אשה) ונחלש. ואמרו הרופאים, שרפואתה היא שיראה אותה או שהיא תדבר עמו מאחורי הגדר. ואמרו רז"ל: ימות ולא יראנה.

וכתב בספר "שפע טל" ומביא זאת מהרמ"ק ז"ל ויסודו מ"הזרה", שכל מצות עשה ולא תעשה כלולה מכל תרי"ג מצוות, כי לכאורה האיך אפשר על-ידי עבירה לברא מלאך רע, הלא כל עברה היא רק נגד אחד מאבריו או מגידיו. ואם כן המלאך הנברא על-ידי זה אין לו רק אבר אחד נגד אבר שעבר? ועל זה תרץ, כי כל מצות עשה ולא תעשה נכללה מכלם, ואם האדם עובר אחת מן העברות מתרי"ג, נכללו בו כל התרי"ג כלם, ונברא על-ידי זה מלאך רע שלם בכל רמ"ח אברים וש"ה גידים רוחניים. ומלאך טוב נברא ממקימי המצוה.

ואם כן, תכף בהסתכלותו במקום שאסור או בדמות אשה זרה, נברא מזה קלפה גדולה ונוראה ומלאך רע מכל ראייה בפני עצמה ממש. ואחר כך כשיבוא להרהר על-ידי זה, אז עובר בכל הרהור על לאו מיוחד של ("דברים" כג): "ונשמרת מכל דבר רע". ואמרו רז"ל ("עבודה זרה" כ): שלא יהרהר אדם ביום ויבוא לידי טומאה בלילה. והרמב"ן והסמ"ק ורבונו יונה מנו לאו של של "ונשמרת" במנין תרי"ג. והנה אמרו רז"ל: עין רואה ולב חומד וכלי מעשה גומרים. אם כן, כל שכן כשחס ושלום תביאהו המחשבה הזו לידי מעשה עברה, והמעשה הוא לאו ועברה בפני עצמה. אם כן, ברגע אחד חס ושלום מתקשרים אלו השלשה: עיין, לב ומעשה, שלשה מלאכים רעים שנבראו, ובורא על-ידי זה קלפות טמאות בלי שעור וחקר ומלאכי חבלה המוכנים לפרע ממנו. ואלו ראה אדם

המצב ברחוב קטסטרופלי! צריך לצאת כמו בזמן מלחמה, יש פצצות בכל מקום, צריך לעמוד על המשמר כל הזמן, כל היסח הדעת, הוא קטלני! חבל מאד שאין סינון וחסומה על העינים, אבל בכל זאת - אפשר לעצום אותן ב"ה! אז תאמר לא ליצר הרע, כן תתגבר, תוותר, תתנתק, ותצטק על היצר "קישטה! ה' הוא המלך, לא אשמע בקולך, אני עם ה'", אל תתווכח איתו, אלא תגרש אותו מיד! ואגלה לך סוד... ה' איתך! ושמה בך כמה נחת רוח אתה גורם לו, היה חזק! אל תתבייש מהמונעים! תשובה מתקן הכל, אבל תתחיל!

כמו אכילת חזיר

תחשוב שכל פעם שאתה רואה איסור או מהרהר אחרי אשה אתה עובר על איסור דאורייתא שחומרתו זהה לאכילת חזיר. שהרי בתורה כתוב "לא לאכול חזיר" כמו כן בתורה יש לאו של "לא תתור" בקיצור, שמור על עצמך כמה שאפשר.

רמז מהרצח שהיה בניסן תשע"ז

כי כל אחד מאיתנו רוצה חיים טובים, נכון? אז למה יש יסורים? אין יסורים בלא חטא, יסוד החטא - אוכל לא כשר, וכידוע רוב הבשר בארץ ובעולם הוא נבילות וטריפות של ממש אפילו בהכשר הבדצ"ם, ואכמ"ל, אז צריך להתחיל לאכול באמת כשר, ולתקן את כל החטאים, רק השבוע (תחילת ניסן תשע"ז) בעל עוף ראש אשתו ר"ל, והכל רמז לנו לשוב מהפאה והבשר, "אדם כי יקריב מכם ראשי תיבות" - "מכם" מדה כנגד מדה.

איך זוכים לישועה?

ולכפר, איך? בתשובה וצום וקרבן! כל אחד רוצה לעשות לכבוד ה', להקריב קרבן, אפילו להקריב את עצמנו! הרי אנחנו כל כך אוהבים את ה'! אבל היום אין קורבנות, אז מה לעשות? להקריב את מה שאנחנו הכי רוצים! התאוה! כן! להפסיק לאכול בשר! זה יותר מכל הצומות! בשם הצדיקים - בכל פעם שעוצם עין לכבוד ה' - נחשב קרבן ותענית, הכי קל יותר מכל הסיגופים! אז איך זוכים לישועה? זה פשוט! עושים רצון הבורא ולא עושים עבירות!

לקיים את ההלכה

שאלה: מה מקור כל העבירות? תשובה:

ולומר הפסוק "העבר עיני מראות שוא בדרכך חייני". ולשנן משניות תמיד. ולחשוב בדברי תורה ולא ללכת ארבע אמות בלא דברי תורה. ולכווין לקיים מצות "קדושים תהיו" "ולא תתורר" בשמחה. ולזה נצרך מידת הבטחון. כלומר שאם נצרך לראות איזה דבר באמת - אזי השם יתברך כבר יזמין לו הדבר הזה. וגם כן לא להיות "תייר" להסתכל על כל דבר. מה צריך לראות ולא מה מעניין. אלא "עיניך לנוכח יביטור" להסתכל ישר ולא לצדדים.

שחות עיניים, ראש כפוף וידיים כעבד לפני אדונו. ולזכור "שויתי השם לנגדי תמיד" ללכת במהירות (וליזהר שיועיל לשמירה), להסתכל מדי פעם על השמים, ולומר "שאו מרום עיניכם, וראו מי ברא אלה", להסתכל בפני הצדיקים.

זהירות: גם אם נכשלים ח"ו באונס ושוגג או מזיד רחמנא ליצלן, או ספק - לא להסתכל שוב לראות אם באמת ראיתי מראה אסור, או לחשוב על הראיה האסורה. אלא לומר מיד "חטאתי עויתי פשעתי ראיתי ראיה אסורה, אני מתחרט חרטה גמורה על זה, ומקבל עלי לשמור את העינים", ולהמשיך הלאה. כי בזה הוא עצמו איסור ומחטיא, ואם בפעם הראשונה זה היה אונס - אחר כך זה לא. עיקר הכל המעשה, ונסיון - עמידה בו. והעיקר השני - הרצון, והמלחמה התמודדות והמאמץ.

הדרך לשמור על העינים והמחשבה

שאלה: איך אפשר להתגבר על שמירת העינים? ומחשבות רעות?

תשובה: צריך לדעת שנפילות בתחום העריות שייכות לדור כולו. ומשימת התיקון של הדור! על פי הקבלה - ענין זה שייך לדור הגאולה ותיקון מדת היסוד לפני התגלות ה' אבל אנו לא נרחיב בו.

ה' אוהב אותנו והעיקר הוא הרצון

סיוע גדול לקום מנפילה או מהסתכלות אסורה היא ההבנה והידיעה שהקב"ה אוהב אותנו ומחכה בכל רגע שנחזור בתשובה. עוד יותר מכך צריך להבין שהערך האמיתי של החזרה בתשובה ועיקרה זה הרצון! הרצון של האדם לשוב אל ה' והניסיון שלו בכל

אותם היה מת תכף מפחדם ומוראם. והמה בעוונותינו הרבים עומדים כרוצחים גם בחייו לצערו בכל מיני צער ולחטף גם מצוותיו שעשה. וכל שכן מה שעושים עמו אחר פטירתו חס ושלום. עכ"ל טהרת הקודש.

בימינו, כמה אורב כוח הרע לנעוץ ציפורניו על כל מי שרק לרגע יוצא לרחובה של עיר. הלוא בכל הסח דעת קצר כבר נתון הוא ברשת הסיטרא אחרא, והמזיקין, והם תובעים דין לעשות בו נקמה בעולם הזה ובעולם הבא, והם סובבים אותו וכל המכשולים והצרות הבאות לאדם הוא על ידם, מלבד העונשים הקשים והמרים המזומנים ומעותדים לו בצאתו מן העולם הזה, וכמה שנים נמסר ביד מלאכי חבלה לעשות בו נקמה קודם שילך לגהנום. לכן בעוד נפשו בו ימהר לשוב ובמסתרים תבכה נפשו והוא רחום יכפר עוון.

לכן יש לשמור מאד לא להביט בנשים כלל. להשתדל לא להסתכל חוץ לארבע אמות כי הראיה משפיע מאד על הפנימיות והלב, ובכלל יש לאו דאורייתא של "לא תתור" ודרבנן "ברית כרתי לעיני" שלא להביט וכל שכן לא להסתכל במזיד במקום האסור אלא גם באונס. (וכמו שכתב החיד"א ז"ל הכוונה שלא יסתכל אפילו בראיה בעלמא, עיין פתח עינים עבודה זרה כ, ובניצוצי אורות על הזוהר פרשת קדושים) שהרי אפילו באונס משפיע על המחשבה והלב, ונשאר במוח לנצח נצחים (וכמו שכתב החפץ חיים בסוף ספר שמירת הלשון ח"ב פרק ל), אולי איסור אין בזה אבל זה משפיע מאד על הכל.

ולזה יש לעשות גדרים וסייגים. דהיינו להשתדל כמה שיותר לא ללכת ברחוב בשעת היום ובתחילת הלילה וכשהולכים ברחוב להשתדל להביט למטה ולשמור על עינים סגורות ולפחות ללכת עם עין אחת סגורה ויד על העין השניה, לפי העניין. ולומר "אני מקבל עלי לשמור על העינים".

ולהתחנן לפני יציאה: "רבון העולמים, הריני הולך למקום גיא חושך וצלמוות. אנא הצילני מיצר הרע, וזכני לשמור את העינים, למען שמך" (ע"פ הגר"א ז"ל, וזה היה בזמנו שהרחובות היו נקיים, ומה נאמר בזמננו?)

שביכולתו להתרחק מכל דבר שקשור למראות אסורות! (רחובות עמוסים, חנויות מפתות, טלוויזיה ואינטרנט עיתונים ים וכדו').

רק 5 דקות

דרך נוספת להתמודדות היא שיטת ה"חמש דקות". אמור לעצמך כל פעם 'רק עוד חמש דקות' וכך דחה את העבירה עד שלבסוף תוכל לעמוד בפניה. האמת שבדרך זו היא שגם בזמן המלחמה לכל התמודדות ולכל נצחון יש ערך רב בעיני השי"ת.

אדם נוטה לשכוח את הצלחותיו. צורה קלה לזכירה שאף נשארת לאורך זמן וגורמת בדרך כלל לעידוד – כתיבת יומן הצלחות. רישום יומי ביומן באופן הבא: יום ראשון א' ניסן לא נפלתי 1:0 לי. יום שני ב' ניסן לא נפלתי 2:0 לי וכו'. – מאוד מאוד מעודד!

חכמים אמרו "אם פגע בך מנוול זה - משכהו לבית המדרש". וכמו כן כתב הרמב"ם: "אין מחשבת עריות מצויה - אלא בלב פנוי מן החכמה...". אם לאדם באות מחשבות לא טובות, מיד יתחיל לחשוב בדברי תורה כי המחשבות באות לאדם רק בלב פנוי מהתעסקות. אדם שהמוח שלו כל הזמן במחשבות טובות, אין לו זמן ומקום למחשבות אחרות.

כדאי לקבוע לימוד יומי, ובמיוחד בנושא זה, במיוחד בספר הנוכחי, ויש ספר "קדושת החיים", "קדושת עינים", "והאר עיננו", וספרי רבי אהרן ראטה זיע"א "טהרת הקודש" ועוד.

כמו כן כדאי ללמוד כמה משניות בעל פה או כמה הלכות וכד' וכל פעם שמגיעה לך מחשבה לא טובה תתחיל להגות בדברי התורה ותראה איך שמיד המחשבות האחרות בורחות ממך.

שיטה נוספת להתמודדות היא לא לחשוב על החטא המסויים הזה, חומרתו וכו', אלא להרגיש בפשטות שאין זה מתאים לי. אני בנו של מלך מלכי המלכים, יש בי נשמה אלוקית, ודאי שאין החטא הזה מתאים לי. כך האדם מרומם את נפשו ומקטין בדעתו את החטא ומזלזל בו עד שאין לו כלל יצר

פעם ופעם לנסות לא לחטוא היא הרבה יותר גדולה מכל נפילה והרבה יותר נחשבת בעיני השי"ת. אנחנו נמצאים בעולם שמאוד מאוד מעריך את החיצוניות ולא את הפנימיות אבל אנחנו יודעים שיעקר האדם זה נפשו ופנימיותו, הרצון שבאדם הוא גדול פי כמה וכמה ממה שהוא מצליח למעשה, כי הרצון זה האדם והמעשה תלוי בעוד גורמים שלא תמיד אנחנו מצליחים לממש אותו מולם.

לא להתייאש

עיקר עניינו של היצר הזה הוא הייאוש! לייאש את האדם לאחר הנפילה ולומר לו שאין הוא שייך אל הקדושה. הייאוש נתפס אצל האדם כתגובה של היצר הטוב, האדם בטוח שהוא מתייאש בגלל שהוא נפל ורע לו והוא מרוחק מה', ולכן הוא שוקע בהרגשת הייאוש, אבל האמת היא שהייאוש שמגיע מהחטא נובע מהחטא עצמו וצריך להתחזק מולו ותמיד לקום! וזהו השלב הראשון של הניצחון הגדול שגם מחליש מאוד את היצר.

ובצורה פשוטה יותר, הנטיה של האדם, בעצתו של יצר הרע, היא לחשוב על העבירות שעשה. אדם שראה דבר לא צנוע, מיד אח"כ אומר לעצמו, 'אוי איך שוב נפלתי וכד', זו היא עצתו של יצר הרע שעושה זאת מכיוון שכשאדם חושב על חטאו הוא ממשך עליו את החטא שוב ושוב ומטביע במוחו את המראה האסור, ומגרה בעצמו את יצר הרע עוד ועוד. לכן צריך קודם כל פשוט להתעלם ממה שראינו, ופשוט להתוודות מיד להתחרט, וקבלה לעתיד, ואז לא לחשוב על כך, ולהיות בשמחה עצומה עצומה של מצוות התשובה, ולהגיד לה': "אני באמת רוצה אותך ולא לראות שום מראה אסור כלל, אנא זכני לשמור עינים באמת" כי העיקר הוא הרצון!

ולא לחשוב כמה הייתי לא בסדר וכד' אלא מיד לחשוב דברים חיוביים - דברי תורה, ואף מחשבות של חולין אחרות - וכלל לא להתייחס למה שראיתי.

התמודדות מנע. יש לדאוג מראש שלא להיכנס למצבים שבהם עלולים לבוא לידי לחטא. כמובן שקשה מאד שלא לצאת לרחוב וכו' אבל האדם צריך לעשות את כל מה

אז מה שאנחנו צריכים להתחזק זה להתלבש בצניעות, ולשמור את העיניים, ובזה לכפר ונזכה לאריכות ימים.

ג. ומסופר על הבא מאיר הגאון הצדיק המקובל האלהי, רבי מאיר אביחצירא זיע"א שפעם אחת בעת שהיה בשדה תעופה, לקבל פני אביו הקדוש בנן של קדושים, פאר הדור והדרו הגאון רבי ישראל אביחצירא זיע"א הבא סאלי.

אף על פי שלא ראה שום ראה לא צנועה - בכל זאת הצטער צער נורא על שהיה במקום לא טהור זה, ואחרי שנים סיפר למקורבו, שהרבה שנים היה צריך לעשות תיקונים, כדי לתקן פגם קל כזה, אנחנו יתומם שביתומים, כל שכן!!!!

ד. אנו קטנים שבקטנים, שחנו עד עפר ממש, טבענו ביוון מצולה ואין מציל! כל שכן וקל וחומר בן בנו של קל וחומר, שיש לנו לעשות תשובה מוחלטת, גדולה וחזקה, שלמה ואמיתית!

אוי מה היה לנו! אנחנו צריכים לבכות יומם ולילה בלי הפגות, ולשפוך דמעות כמים (כנזכר בספרי המוסר) על חטאינו ופשעינו המרובים! וכל אחד יודע עד כמה הוא נכשל! ה. צריכים להצטער צער ממש מעומק הלב והנשמה, ולקרוע את הלב והבגדים, וללבוש שק ואפר, ולשבת על הרצפה ולבכות ולקונן על החורבן שלנו, אוי! כמה צער גרמנו לשכינה הקדושה, כמה אסונות גרמנו לעם ישראל!!!! ולהתחרט על הכל בדמעות שלישי, ולקבל על עצמנו כל אחד ואחד, לשמור על העיניים, כמו שה' אלהינו מלך העולם ציווה!

וטוב לומר בלב נשבר ממש פרקי תהילים של תשובה ופרט פרק נא. וללמוד מאמרי זוהר הקדוש על תשובה. ולקבל בשמחה גדולה ועצומה מאד מאד, מעתה והלאה - לעשות רק הטוב והישר בעיני המלך ה', ולשמור עיניים בתכלית (וכמו שכתב הרמב"ם בהלכות דעות). אולי יחוס ה' על עם עני ואביון... אולי ירחם!

מה ה' מבקש ממך?

צדיק! מה ה' מבקש ממך? מה אפשר לתת לה' יתברך? הכל ממנו והכל שלו! אלא אומר ה': "תנה בני לבך לי, ועיניך דרכי תצורנה", אם נתת לי לבך ועיניך, הרי אתה שלי, ואם לא - אינך שלי, אז אפשר לקיים הכל, אבל

בעיניי (זאת אומרת, שלא יחשוב כמה זה קשה וכו').

ניתן גם לשתף חבר קרוב במה שעובר עליך, ולבקש שידחוף אותך ויתן לך תמיכה בעיניי זה, ואם צריך גם שישגיח עליך... תלכו ביחד במקומות "מסוכנים" וכדו'.

כמובן תפילה תפילה תפילה - לבקש בתפילות שה' ישמור אותנו...

מעשה במרן הרב עובדיה יוסף זיע"א

שאלו את פוסק הדור מרן הרב עובדיה יוסף זיע"א בזכות מה זכה להקים דור מפואר של רבנים, וענה - בזכות שמירת העיניים, מעולם לא הסתכלתי בפני אישה.

בנוגע לשמירת עיניים של מרן הרב עובדיה זצ"ל פעם הוא ישב באוטובוס ועלתה אישה, מרן קם בשבילה ונתן לה את מקומו, ואז הוא שומע: "עובדיה, עובדיה, למה אתה לא יושב על ידי?" מתברר שהאישה היתה אשתו.

סיפורי צדיקים על שמירת העיניים

"ובכה כמה שעות"

הצדיק הקדוש רבי שלמה קרלינר זיע"א, (שאמרו עליו שהיה משיח בן יוסף) נזדמנה לו פעם בדרכו איזו ראה אסורה, והלך ועמד בצד אילן אחד ובכה כמה שעות. (אבקות רוכלים) צדיק גדול כזה שהיה בבחינת משיח בן יוסף! יסוד שביסוד! צדיק יסוד עולם, על שנזדמן לו פעם אחת לראות איזו ראה אסורה, הלך ועמד ובכה כמה שעות.

מעשה בחכם מנחם מנשה "עדיף להפטר מהעולם ולא.."

ב. מסופר על הצדיק הנסתר, הרב חכם מנחם מנשה זצ"ל, בעל ה'אהבת חיים', כי שבוע לפני שנפטר, הזדמן לאיזה מקום בתל אביב ובדרכו עברה לפניו אישה שהלכה בלבוש מאד לא צנוע. חכם מנחם מנשה הצטער כל כך עד מאד, ואח"כ זעק ואמר: "ריבוננו של עולם! כדאי לעזוב את העולם - ולא לראות פריצות שכזו!" ואכן שבוע לאחר מכן נפטר מהעולם.

כמה אסון גורמת אשה שהולכת בחוסר צניעות

כי הצדיקים הללו ידעו כמה ראה אחת פוגמת בעולמות העליונים וכמה אסון גורמת אישה ההולכת בחוסר צניעות.

מהו הכרטיס כניסה לעולם הבא??? הכרטיס כניסה לעולם הבא הוא - לב נשבר! לב נשבר אינו עצבות (רבי נחמן מברסלב), האדם צריך שתהיה לו שעה אחת ביום של לב נשבר. (רבי נחמן זיע"א) שורשו ענווה והכנעה, התבטלות לה', רצון להתחדש, לזרוק החוצה מה שלא צריך! להרגיש בשמחה - כלום ועפר ממש, יצור קטן מול אין סוף ברוך הוא!

ולצעוק צעקה אמיתית. על מה שבאמת חשוב על צער השכינה ועל בית המקדש ועל ארץ ישראל. ולבכות בכי מטהר, בכי של השתוקקות לקרבת ה', של געגועים....

"אוי רבש"ע, תרחם עלינו, תחזיר אותנו בתשובה! תציל אותנו ממאכלות אסורות!!! שלא יכנס בפינו אפילו בשוגג ובאונס, שום מאכל אסור שבעולם!!!! (לא טבל, ערלה שביעית, נבילות וטריפות חבל ודם וכו') מתי נזכה לאמת לאמיתה? מתי נזכה באמת להתקרב אליך? להדבק אליך? לחיות איתך? להרגיש אותך קרוב קרוב? לאהוב אותך יותר מכל דבר שבעולם!!!

ללמוד כל חלקי תורתך לשמה להיות כל היום ביראת ה' טהורה.

לאהוב כל יהודי באשר הוא, להיות אוהב שלום ורודף שלום, אוהב את הבריות ומקרבת לתורה. לגמול חסד לשם שמים ולשמה ממש, להיטיב על מנת להיטיב (כמו ה' יתברך) ובסתור. להיות עם אחד תחת דגל מלכות ה'! אנחנו באמת רוצים להיות טובים. יהודים טובים. אבל שכחנו!

שכחנו איך לבקש אותך! שכחנו מה זה להיות יהודי אמיתי!! והדמעות זולגות....

אבא תחזק אותנו שנרצה אותך באמת, לא מלכות הערב רב, מלכות דוד! עם ניגונים של מלכות דוד! עם שמחה של מלכות ה'!!! תשרה שכינתך ביננו! תטהר ליבנו ומחשבתינו ועינינו! הושיענו כי אליך עיננו! ועוד ועוד, להוסיף כל אחד, בקשות ותחנונים למלך מלכי המלכים. הקדוש ברוך הוא. מעלת ההתבודדות עליונה מן הכל! (רבי נחמן מברסלב זיע"א) כי הזמן קצר.... הזמן אוזל.... אנחנו בסוף!!!

כל יהודי צריך לצעוק אל ה', להתבונן על כל עבירה ועבירה, ולבכות חזק על כל עבירה ועבירה.

אם לא נתן הלב והעין לה'? חסר היסוד! תטעם את טעם שמירת העינים, כמה סיפוק יש דוקא לשומר עינים, הוא שייך לה'! ומי שלא - זה כמו שותה מים מלוחים - ככל ששותים - צמאים יותר, והראיות והמחשבות הם עצמם היסורים והגהינם! תזכר ביוסף הצדיק, איזה נסיון! איזה כח, גם לך יש את זה, גם אתה יכול להיות צדיק, קדימה זה הזמן!

פרק ז - איך לזכות לגאולה

לקשור קשר חזק עם ה'

שאלה: מה זה בדיוק 'לקשור קשר עם ה', מה בדיוק צריך לעשות?....

תשובה: צריכים להתבודד, להתבודד ולהתחיל לדבר דאיתו, עם ה', להגיד את כל הבעיות ואת כל הצרות, כל מה שמפריע לך, כל מה שלוחץ עליך, עם דמעות, אפילו יותר מדמעות, ואז לאט לאט תתחיל להרגיש את הנוכחות של הקדושה, תתחיל להרגיש כמה שזה טוב לכם, כמה שאתם מרגישים רוגע, ותהיה לך הרגשה של נוכחות, שלו, ושהוא איתך תמיד, ושהוא שומר עליך, ולא משנה מה, אם הוא נותן לך אפילו מבחן קשה - תדברו אתו, תדברו אתו, תקשרו עמו קשר, ואתם תרגישו איך לעשות ואיך לקבל את זה, ואיך לעבוד על זה בשלימות. ולא צריך ללכת לשדות, אפשר גם בבית אחרי שכולם הלכו לישון.

ועל כן ראוי לנו להתעורר ולהתעודד מאד כי עת קץ לנו, קץ בא הקץ עליך. דעת השכינה להעלותה מתוקף ההסתרה לעולם שכולו טוב עולם שכולו אמת.

כל יהודי עכשיו, שרוצה באמת להיות קרוב לה', עובר צרות וצרות ועוד צרות, ולחצים מכל הכיוונים, בין אם זה פרנסה, אם זה ילדים, כשיש ילדים עם בעיות, וכל מיני דברים, לא משנה מה, מלא לחצים, מלא לחצים. אבל צריכים לדעת, שה' הוא שעושה לנו את זה כדי לחזק אותנו, כדי שברגע האחרון נוכל להגיד: 'אין עוד מלבדו', ושמע ישראל'. זה הכל. זה מכין אותנו להגיד על כל דבר: 'אם זה לטובה', ו'גם זה לטובה'. הכל לטובה, הכל לפי רצון ה'.

צריך להתוודות על כל עבירה ולבכות ולהצטער ממש. איך פגעת באבא שבשמים? איך העזתי להכעיס את בוראי???

ואחרי זה אפשר להיות בשמחה.

בה', כי מי שיתקרב אל ה' באמת ויקרא ויצעק אליו באמת - ינצל באמת!!!

געגועים גדולים לה' קודם ביאת המשיח

וכן כתב בלוחות הראשונים: תחילת וסוף התורה הוא לב, ואיזוהי עבודה שבלב? זו תפלה, והיינו שהעולם נברא על ידי התפלה, לב בגימטריא כבוד, וזה: "לכבודי בראתי" היינו בשביל התפלה.

וזהו סוד הצמצום שהוא בחינת לב נשבר שהוא בחינת צמצום, על ידי הניגון והתפלה נהיה הצמצום, כי עיקר הניגון הוא בלב, וכשמתנגן הניגון בלב, הלב נשבר כידוע.

כי ניגון ושיר האין סוף ב"ה [כמובא בליקוטי מוהר"ן ח"א סד שיש ניגון של האין סוף, ובליקוטי הלכות שהעולם נברא על ידי הניגון] הוא ניגון כמיהה וגעגועים, ניגון של אהבה, ניגון של רחמים, לישראל עמו, פיוס ריצוי, רצון וכיסופים, להיטיב עם בראיו, לגלות רחמנותו, לגלות יחודו, לגלות מלכותו, להיות לו דירה בתחתונים וכו'.

הלב של העולם שמתגעגע למעיין (על פי המעשה מיום השלישי של הבעטליר הכבוד פה) וצועקין אחד לשני בקול השתקקות, זה בחינת ניגון וכו'.

וזה כל סיפור בריאת העולם בבחינת חתונה, ויש שם כלי זמר ומנגנים ומשוררים, וריקודים, ויש חתן וכלה בבחינת קודשא בריך הוא ושכינתיה, ויש את היחוד וכו' וכל העניין של החתונה זה להיטיב לשני ולהביא ילדים (העולם, אדם קדמון וכל העולמות וישראל).

והיינו שבבריאת העולם, היתה תפילה, ואז תורה. כך גם זהו המחדש בטובו בכל יום מעשה בראשית, כי השורש של התורה הוא התפילה וזהו עבודת האדם – תפילה, תורה, תפילה, כמו במעשה בראשית, שבתחילה היה תפילה, ואז תורה, ועל ידי התורה נתקבלים כל התפילות (ח"א, א), וכמו שסדרו לנו, לעמוד בתפילה מתוך דברי תורה, ואז אחר התפילה – קביעת עיתים לתורה, ואז מנחה, ואז עוד פעם תורה וכו'.

שאלה: אז מי שלא מצליח להגיע לזה – מה הוא יכול לעשות? איך באמת אפשר לרכך את לב-האבן שהצטבר אחרי כל כך הרבה שנים של עגל-הזהב?

ת. קודם כל - צריך רצון מאד גדול, רצון חזק מאד, צריך לרצות לבכות ולהצטער. והבן-אדם צריך לחשוב על כל מחשבה שתביא אותו לבכי, שיחשוב על כל החיים שלו, על כל מה שהוא מצטער שהוא עשה, ולחכות. זה לוקח זמן עד שהן באות, הדמעות, אבל ברגע שהן באות – זה לא נפסק כ"כ מהר [איכה ב': 'בְּנַחַל דְּמָעָה...']. זה פותח מַעֲבָר [וע' דברי הזוה"ק שמות דף 'ב' ע"א וע"ב עה"פ 'ותחמול עליו', תיקוה"ז כ"ו: כ"ז:].

הגאולה תלויה בלב, ועל ידי בכייה

הזוהר (פרשת שמות יב) אומר - שהגאולה תהיה על ידי בכייה! כמו שכתוב: בבכי יבואו ובתחנונים אובלים! צריך עוד ועוד יהודים שיבכו ויירידו דמעות אמיתיות, לא של עצבות ח"ו רק של לב נשבר באמת, של געגועים לאבא שבשמיים!!!

בתשובה, ובבקשת הגאולה ומלכות ה'. ועל ידי זה יכניעו את הדמעות של עשו, וכשתגמר הזכות של הדמעות של עשו - תבוא הגאולה! כך כתוב בזוהר הקדוש!!! וכתוב - והנה נער בוכה - זה היהודי - מיד - ותחמול עליו - זו השכינה הקדושה! (זוהר שמות), שנזכה בקרוב, כל עם ישראל!

וְהַגְאֹלָה בְּלֵב תְלוּיָה, שְׁנֶאֱמַר בּוֹ הַלֵּב רוּאָה, וּמִשׁוּם זֶה כִּי יוֹם נִקְּם בְּלֵבִי, נִקְּמָה בְּמָה? בְּלֵבִי בִּי"ה, שְׁנֶאֱמַר בּוֹ כָּל הַנְּשָׁמָה תְהַלֵּל י"ה, וְעָלְיוֹ נֶאֱמַר כִּי יָד עַל כֶּסֶף י"ה, וְהַגְאֹלָה תְלוּיָה בְּלֵב, שְׁבוּ נֶאֱמַר הַלֵּב רוּאָה, וּמִשׁוּם זֶה פְּרִשׁוּהוּ בְּעָלֵי הַמִּשְׁנָה, לֵבֵבִי גְלִיתִי וְלֹאֲיִבְרִי לֹא גְלִיתִי... וּמִשׁוּם זֶה, אֹרֶךְ לֶאֱרֻבְעָה עֶשֶׂר בּוֹדְקִין אֶת הַחֲמֵץ לְאוֹר הַנֶּהֱרָה, וְזֶה אֹרֶךְ הַנֶּהֱרָה שְׁהִיא תוֹרָה וּמִצְוֹת, שְׁנֶאֱמַר בְּהֶם כִּי גֵר מִצְוָה וְתוֹרָה אֹרֶךְ, גֵּר בְּלֵב, וְאוֹר בְּעֵינַיִם, שְׁהִיא אֹרֶךְ הַנֶּהֱרָה בִּירְאָה וְאַהֲבָה בִּי"ה, נְעֻבְרִים הַחֲשֵׁכָה וְהַקְּדוֹת מֵהֶם, וּמִשׁוּם זֶה כִּי יוֹם נִקְּם בְּלֵבִי.

ה' רוצה את הלב! והגאולה תלויה בלב! (תיקוני זוהר תיקון כא) וה' יברא לנו לב טהור, ויסיר את לב האבן מקרבנו ויתן לנו לב בשר, ורוח נכונה וחדשה!!! תחזיקו חזק

בתורה יצר, את השמים – זה תורה שבכתב, ואת הארץ – זו תורה שבעל פה [וכן כתוב בספר מי השילוח לרבי מאיזבצא זיע"א].

כל העניין שלנו הוא לצאת לצאת מהאשליה של העולם הזה, של הטבע, של הבלגן, יש בורא עולם אחד! יש רק השם! אין עוד מלבדו, זה הכל, כל העולם הוא רק אחיות עינים! ה' הוא המלך זה הכל! לצאת מתפיסת העולם שלנו! מהרגליות, לצאת מהתאוות, להתבודד, ללכת לשדה או ליער או סתם לחדר לבד, לכבות את הפלאפון וכו' ולהתחיל לחשוב, לחשוב על התכלית!!!

מה התכלית? רבי נחמן במעשה מבעל תפלה מתאר את התכליתות של כל העולם והקבוצות השונות של האנשים, זה חושב שהתכלית הוא כסף, אחר חושב שהתכלית הוא החכמה, חלק חושב שהתכלית הוא היופי, אחר חושב שהתכלית הוא השמחה, וכו' אבל הבעל תפילה מגלה שהתכלית הוא התפילה והתשובה ומעשים טובים!!! התכלית הוא להתקרב אל ה'!!!

לכל חכמה וחכמה יש ניגון משלה, לכל תאוה יש ניגון משלה, לכל רצון יש ניגון משלו, לכל פרט בבריאה יש את הניגון שלו, אבל הניגון של הנשמה הוא – צמאה נפשי לאלקים לאל חי!

העיקר הוא הלב, הלב של העולם הוא הבורא [צור לבי וחלקי אלקים לעולם], הוא הלב של העולם, הוא הכי מרגיש אותנו, הוא מלא אהבה ליצירה שלו, הלב הוא הצייר של כל המדות....

הלב בוכה בגעגועים ותשווקה עזה למלך מלכי המלכים, סלח נא כפר נא, ועזרני לא לחטוא כלל. הלב נשבר בגעגועים למלך אבא האוהב, רוצה דיבור של תשובה, רוצה לדבר איתך, ה'! רוצה לתת ולאהוב מכל הלב לכל יהודי ולא לצער אף אחד, רוצה להיות קדוש להיות דומה לך, ולדבוק בך, עכשיו שיש הסתרה שבתוך ההסתרה, ושקר החן והבל היופי שולטים, אנחנו נמצאים ב"לא טוב", השכינה בגלות, איה מקום כבודו, דייקא יש להתחזק בו"אתה מחיה את כולם, ומלא כל הארץ כבודו".

בספר שיח שרפי קודש - גלות וגאווה בשם הרבי ר' בער זצ"ל שמשחח יבא מתוך העבודה

וכמו שכתב בליקו"מ ח"א (תורה ח) וזה לשונו: והענין, כמו שכתוב בתקוני-זהר (תקון י"ד, כ"ט): 'גן-דא אורי'תא', פי התורה נקראת גן, ונשמות ישראל המעינים ומבינים בהתורה הם בחינת עשבין ודשאין דאתרביאו (שגדלים) בגן, ומאין הם גדלים? הוא ממעין, דא חכמה, כמו שכתוב (שיר- השירים ד): "מעין גנים", ומהיכן מקבלין החכמה והשכל שהוא בחינת המעין? הוא מהתפלה, כמו שכתוב (יואל ד): "ומעין מבית ה' יצא" - הוא התפלה, כמו שכתוב (ישעיהו נ"ו): "כי ביתי בית תפלה", והוא בחינת מביא מכח אל הפעל, כי תפלה הוא בחינת חדוש העולם, כי תפלה הוא שפאמין שיש מחדש אשר בידו לעשות כרצונו לשנות הטבע, והוא בחינות בריאה בכח, כמו שכתוב (תהלים ק"ד): "כלם בחכמה עשית", שהוא בחינת התפלה שמשם יוצא מעין החכמה כפ"ל; והתורה היא בחינת בריאה בפעל, כמו שכתוב (משלי ח): "ואהיה אצלו אמון-אמן, לשון פועל, כי בהתורה נברא העולם וכשמתפלל על איזה דבר, הוא בחינת חדוש העולם והוא בחינת בריאה בכח, והוא בחינת התעוררות החכמה שהוא בתפלה, כפזר לעיל:

"ומעין מבית ה' יצא", זה התפלה, כי שם נתעורר החכמה כפ"ל, ומשם נמשך המעין הוא החכמה אל התורה, ושם יוצא אל הפעל, כמו שכתוב (משלי ב): "מפיו דעת ויתבונה", כי בהתורה הוא התגלות החכמה, ועל-ידי-זה נעשה מעין גנים, שהמעין משקה הגן, ועל-ידי-זה אתרביאו עשבין ודשאין כפ"ל, עכ"ל.

יש עניין שצריך לעבוד את ה', אלקינו מלך העולם, ועבודה זו תפילה, "וינחהו בגן עדן - לעבדה ולשמרה", לעבדה - זו עבודה שבלב זו תפלה, ולשמרה - זו תורה, כמו שנאמר: 'ושמרתם - זו משנה' (ספרי, ראה, פיסקה ו). אז זהו העבודה בגן שהיא התורה, על ידי תורה ותפלה.

בראשית עם הכולל בגימטריא יסוד ההתבודדות.

כאשר איש יהודי יושב ולומד בפיו דברי תורה, או עומד ומתפלל דיבורי תפילה – הריהו שותף להקב"ה בבריאת העולם, ולא העולם שכבר נברא מזמן, אלא בריאה חדשה ומוחדשת הנעשית עתה בכל שעה ובכל רגע (רבי חיים שאול קויפמאן, מנחת שמן). בראשית ברא אלקים, בראשית בגימטריא

בַּיְמֵינוּ, וְכַמוּבָא בְּזֵהר וּבְגִמְרָא וּבְמִדְרָשִׁים
בְּהִרְבֵּה מְקוּמוֹת, וְעַל יְדֵי אֱלוּ הַבְּכִיּוֹת וְזַעֲקוֹת
וְהַשְׁתּוֹקְקוֹת, יַעֲלוּ לְמַעַל הַתְּפִלָּתָם וּבִקְשָׁתָם
בְּבַחֲיִנַת אֲתַעְרוּתָא דְלִתְתָא, וְיִשְׁבְּרוּ טִיגְרִין
תְּקִיפִין וְכָל חוֹמוֹת הַמִּפְסִיקִים וּמַבְדִּילִים.

וְיִשְׂרָאֵל הַקְּדוּשִׁים כְּשֵׁיִתְיַאֲשׁוּ מִן הַגְּאוּלָּה
בְּאוֹתָהּ שְׁעָה, כִּי לֹא יִחְשְׁבוּ כְּלוֹם בְּעֵידָן זְמַן
הַזֶּה שֶׁתִּצְמַח הַגְּאוּלָּה, כִּי הַקֶּבֶ"ה יַעֲשֶׂה כִּךְ
שְׂבָאוֹתָיו יוֹם וּבְאוֹתוֹ שְׁעָה דִּיִּיקָא לֹא יִחְשְׁבוּ
כָּל לְהַגְּאוּלָּה, וְיִתְיַאֲשׁוּ עִצְמָם מִהַגְּאוּלָּה,
בְּאוֹתוֹ זְמַן פְּתָאוּם יְבוֹא אֶל הַיְכָלוֹ הָאָדוֹן, וְזֶה
יְהֵא עַל יְדֵי בַחֲיִנַת אֲתַעְרוּתָא דְלִתְתָא הַנִּזְכָּר
לְעֵיל, וְיִתְקַע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל, וְאַחַר כֵּךְ יָבֵא
אֱלֹהֵינוּ וְהוּא יִשֵּׁב לְיִשְׂרָאֵל בְּתִשְׁבּוּבָה שְׁלִימָה,
כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (מִלְאכֵי ג) הִנֵּה אֲנֹכִי שׁוֹלַח לְכֶם
אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא לִפְנֵי בֵּא יוֹם ה' הַגְּדוֹל
וְהַנּוֹרָא, שֶׁהוּא הַתְּגִלוֹת הַמְּשִׁיחַ, וְהַשִּׁיב לָב
אֲבוֹת עַל בְּנִים וְלִבְנֵי עַל אֲבוֹתָם, וְכָל זֶה
דְּבָרִים אֲמִתִּים וּבְרוּרִים בְּלִי סִפְק בְּעוֹרֵת
הַשָּׁם, כְּפִי אֲשֶׁר בִּיאֲרַתִּי מִדְּבָרֵי קִדְשָׁם
מִמִּדְרָשִׁים וּגְמָרָא וְזוֹהַר וְיִתֵּר דְּבָרֵי קְדוּשִׁים
בְּרַצוֹת ה', ע"ל.

השם מלא אהבה

השם מלא אהבה, כל יצירה שלו מלאה
אהבה, כל דבר בבריאה נוצר באהבה. האדם
הראשון נוצר בשלמות כי הוא היה תוצרת
של אהבה.

השם בחכמתו הגדולה יצר את האדם
בבחירה חופשית, שאף זו היתה פעולה של
אהבה.

יצירה זו (הבחירה חופשית) עשתה את
האדם שותף בבריאה, האדם היה צריך לקבל
ברצון את העובדה שהשם הוא היוצר
והשולט על כל מה שקיים ולא האדם עצמו.

השם בגדלות ענותנותו קבל את האדם
כשותף בתוכנית האלוקית, הוא רוצה
שהאדם ישיג שלימות בכוחות עצמו, אבל
האדם רומה על ידי הנחש, זה היצר הרע,
שלימד את האדם לחשוב שהוא יכול למרוד
ברצון השם ולהמליך את עצמו.

מהרגע הזה איבד האדם את היכולת הטבעית
להכיר ולהרגיש את האהבה האלוקית, כל
דור מאז היה צריך לחפש ולגלות בבריאה
וגם בתוך עצמו את האהבה האלוקית. ככל
שאנחנו מכירים יותר את האהבה האלוקית
אזי אנחנו קרובים יותר לשלמות. החסד הוא
הדרך לשלמות. ככל שאנחנו נחקה יותר את

בחשק ובתשוקה. ובשם היהודי מפרשיסחא
זצ"ל שעוד קודם ביאת המשיח יהיו
מתגלגלים בחוצות ויבקשו ויאמרו אלכה
ואשיבה אל אישי הראשון והיה מסיים
החידושי הר"מ זצ"ל שבלי ספק כן יהיה.
עכ"ל

כִּי קוֹדֵם בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ יִתְעוֹרֵר בְּלִבְבוֹת
יִשְׂרָאֵל חֶשֶׁק גְּדוֹל לַה' פְּתָאוּם וְאִז יִהְיֶה
הַגְּאוּלָּה כִּךְ אָמַר הַקְּדוּשׁ רַבִּי דָב בְּעַר
מִמְעֻרְטִישׁ זִיע"א כְּמוּבָא בְּסִפְר שׁוֹמֵר
אֲמוּנִים, מֵאִמַר הַגְּאוּלָּה פִּרְק (א) זֶה לִשׁוֹנוֹ:
מוּבָא בְּזוּה"ק (פִּרְשַׁת נִשָּׂא בְּרַעִיא מִהִימָנָא דִּף
ק"ב ע"א) וְז"ל וּבְגִין דָּא כֹּל מֵאֵן דְּעִבִיד
תִּשׁוּבָה גְרִים לֵאחֲזָרָא ה' לֵאת ו' וּפּוֹרְקָנָא
בְּדָא תִלְיִיא, וּבְגִין דָּא הַכֹּל תְּלוּי בְּתִשְׁבּוּבָה,
דְּכִךְ אָמְרוּ קִדְמָאֵי כֹּל הַקְּצִים כֹּל וְאִין הַדְּבַר
תְּלוּי אֵלָא בְּתִשְׁבּוּבָה דֵּאִיהוּ שְׁלִימוֹ דְּשִׁמְיָה,
וְעַל דָּא (יִחְזַקָּאל כ) וְאֶעֱשֶׂה לְמַעַן שְׁמִי, וְעוֹד
(יִשְׁעִיָּה מַח) לְמַעַנִי לְמַעַנִי אֶעֱשֶׂה, וְאִם לֹא
חֲזִרִין אֲנָא אַעֲמִיד לוֹן מַלְכִין שְׁקִשִׁין גְּזוֹרְתִינוּ
מִשֵּׁל פִּרְעָה וּיְחֻזְרִין עַל כְּרַחֲמֵיהוּ, הַדָּא הוּא
דְּכַתִּיב (דְּבָרִים ד) וְשָׁבַת עַד ה' אֶלְהֵיךָ עַד
יְקוֹק וְדָאֵי עַכ"ל. וְכֵן מוּבָא בְּזוּה"ק תִּשָּׂא דִּף
ק"פ"ח סוֹף ע"ב וְכֹלָא בְּתִשְׁבּוּבָה תִּלְיָא עִי"ש,
וּבְזוּהַר תְּרוּמָה דִּף ק"ל ע"ב.

וְעַל יְדֵי צְרוֹת הַדּוֹר יִשׁוּבוּ יִשְׂרָאֵל בְּתִשְׁבּוּבָה,
כִּי אִין הַקֶּבֶ"ה רוּצָה שְׂרַק יְחִידֵי הַסְּגוּלָּה
יִשׁוּבוּ לִפְנֵינוּ, רַק הַקֶּבֶ"ה חֲפִץ שְׁכַל יִשְׂרָאֵל
יְהִיו מְתוֹקְנִים לְגְּאוּלָּה (שְׁמוּאֵל ב יד) וְלֹא יִדַּח
מִמֶּנּוּ נִדַּח, וְיִהְיוּ כּוֹלֵם מְתוֹקְנִים לְגְּאוּלָּה
שְׁלִמָה, הֵן עַל יְדֵי יְסוּרִים וְעֲנִיּוֹת וְשִׂאָר
נְסִיּוֹנוֹת הַזְּמַן בְּעוּה"ר, וְהֵן עַל יְדֵי צְדָקוֹת
וּמַעֲשִׂים טוֹבִים וְיִשׁוּבוּ עַל יְדֵי זֶה, הַגָּם כִּי לֹא
יִשׁוּבוּ בְּתִשְׁבּוּבָה שְׁלִימָה, כִּי לֹא יִמְתִּין הַקֶּבֶ"ה
עַל תִּשְׁבּוּבָה גְּדוֹלָה, רַק בְּבַחֲיִנַת זַעֲקָה וְשִׂאָגָה
וְהַשְׁתּוֹקְקוֹת, כְּמוֹ שֶׁהִיָּה בְּזְמַן מִדְּכִי וְאִסְתֵּר.
כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבִּינוּ הַקְּדוּשׁ רַבִּי ר' בְּעַר זִיע"ע
שְׁקוּדִם בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ יִתְעוֹרֵר בְּלִבְבוֹת
יִשְׂרָאֵל חֶשֶׁק גְּדוֹל לַה' פְּתָאוּם וְאִז יִהְיֶה
הַגְּאוּלָּה, וְסִימְנָךְ (תְּהִלִּים צֵא) כִּי בִי חֶשֶׁק
וְאֶפְלָטְהוּ, כִּי הַקֶּבֶ"ה כֹּל יְכוֹל וּמִי יִמְחָה בְּיָדוֹ,
בְּאִם יְחַפּוּץ לְגַאֲלָנוּ יִתֵּן וְיִצְמִיחַ בְּלִבְ כֹּל
יִשְׂרָאֵל בְּזֶה הַזְּמַן הַשְׁתּוֹקְקוֹת גְּדוֹל וְצִמְאוֹן
וְתִשְׁוֹקָה לַה', כִּי אִין יִשְׂרָאֵל חוֹזְרִין לְאֲדַמְתָּם
רַק עַל יְדֵי בְּכִיָּה וְזַעֲקָה וְשִׂאָגָה, כְּדְּכַתִּיב
(יְרֵמִיָּה לֹא) בְּבִכִי יְבוֹאוּ וּבְתַחֲנוּנִים אוּבְיָלִים,
וְנֹאמַר זֹאת עַל הַגְּאוּלָּה הַעֲתִידָה בְּמִהְרָה

חסדו של השם שהוא עושה עמנו נשיג רמה רוחנית גבוהה יותר. אם נעמול קשות בתורה וחסד נוכל להשיג את השלמות. החיפוש הזה לגלות את האהבה האלקית בצורת חסד לשם שמיים היא התשובה. כשהאדם מחליט לקבל על עצמו את המאבק להדמות למידות בוראו אזי הוא מקבל את מלכותו. אנחנו נבחרים השם מוכרחים לקבל על עצמנו חיפוש זה בחזרה לשלמות כך שאנחנו בקרוב נהיה עטופים באהבת השם. ברם, אני מוכרח להוסיף כאן אזהרה בקשר למה שכתבתי לעיל – הזמן מסתיים. אם לא נחפש שלימות בעצמנו, אזי השם ישלים אותנו דרך חכמתו הגדולה. וכשהוא יעשה זאת לא תהיה זו דרך קלה, כל מה שאני יכול לומר הוא: שזה יהיה הרבה יותר טוב אם אנחנו אישית ניקח יוזמה ונעשה תשובה. ש.מה הבעיה העיקרית של הדור הלימוד או החסד ? ת.הבעיה היא האנוכיות שמשפיעה לא טוב על החסד וגם על לימוד התורה. דד.ש.האם יתכן אדם שלא תהיה לו אפשרות לעשות תשובה? ת.אם אדם נכנס לארמון המלך כל יום ומשתחה לו, אבל בלב מרגיש שהוא לא חייב לבצע את רצון המלך כי הוא יותר חכם ממנו, אדם זה כבר לא יכול להרגיש יראה מפני המלך, אפילו אם המלך יכעס ויהרוג אותו, הוא ימות בלי לקבל את מלכותו, אבל אדם שלא חש את גדלותו של המלך ולא מקבל את מלכותו בלי לראותו, אדם כזה כאשר יבוא לארמון המלך ויראה את גדלותו יוכל להבין כי עשה שגיאה ולקבל ברגע אחד את מלכותו. ש.מה עלי לתקן? ת.אתה צריך כל הזמן לבדוק אם אתה עושה את עבודתך לשם שמים באמת כי ה"אגו" של האדם הוא הנחש ותמיד צריך לבדוק אם הוא נכנס בסתר אפילו צדיקים גדולים בדקו את עצמם כל הזמן.

טעם החיים

העיקר זה האמונה בה', ממש להתחזק באמונה, כי הסוף פה ממש, ואין לנו כח להמשיך אלא בכח האמונה והבטחון, מי שלא טעם טעם האמונה והבטחון לא חי

מִשְׁכְּנֵי אַחֲרֵיךְ נְרוּצָה... אִם תְּעִירוּ וְאִם תְּעוֹרְרוּ אֶת הָאֲהָבָה...

מה שעומד להיות, יהיו זמנים מאד קשים, מאד מפחידים. לא לפחד, זה לא יעזור לפחד, רק להידבק לה' עוד יותר חזק, אבל לא לפחד, לא לפחד!! אבל מה שיהיה כן – זה שהזמנים יהיו קשים ביותר. והיהודים האמיתיים – לא יצטרכו לחפש אותם, ולא יצטרכו להעביר אותם בכל מיני נסיונות בכדי שנראה מי הם, כי פתאום ה' ישלח לעוה"ז געגועים! וזה יהיה רק לנשמות היהודיות, רק הם יקבלו את הגעגועים האלה, יהיו להם געגועים חזקים ביותר להגיע קרוב מאד-מאד לאמת, לקב"ה. והגעגועים האלה לא ירגעו עד שנגיע לבית המקדש. ואז זה ישאר איתנו, וככה תהיה הבחירה האחרונה. הבירור האחרון יהיה בלי בחירה, לא תהיה אפשרות בחירה, כל יהודי – לא תהיה לו ברירה איך להילחם נגד זה, כל יהודי – זה יתפוס אותו מהראש עד אצבעות הרגלים, בתוך הלב שלו, בתוך הקישקעס (המעיים) שלו, בתוך הראש שלו, הוא לא יוכל להילחם נגד זה. יהיו לו געגועים לאמת, געגועים לצניעות, געגועים לכל מה שטוב, לכל מה שכתוב בתורה. הוא יבכה, הוא יבכה שהוא כל כך מחפש את

האמת, הוא כל כך לא ידע מה לעשות עם עצמו, עם התשוקה להגיע רק לאמת. ואז יגיע משיח, ונראה בעיניו את האמת. ואז יקרו כל מיני דברים שכתובים בנבואות, ואנחנו נגיע לגאולה השלמה בע"ה – כל עם-ישראל, כולם, ילדים ונשים וגברים, אבל זה לא יהיה הרבה, לא הרבה. זה יהיה משהו דומה למספר של האנשים שיצאו ממצרים. והרבה יעלמו, הרבה 'כביכול-יהודים' יעלמו כמו במצרים במכת-החושך. כל יהודי, כל יהודי אמיתי שיש לו נשמה של יהודי אמיתי, יש בתוך הנשמה הזו אהבה בלתי-בעלת-גבול, אהבה לקב"ה ולתורה, וה' יפעיל את זה חזק, ואז אף אחד לא יוכל לעצור את עם-ישראל. הרשעים יעלמו והאהבה תישאר. אבל עם-ישראל יהיה שלם. כלנו נולדים עם הַרְגֵשׁ הזה, לפעמים מוצאים את זה גם אצל יהודי שהוא רחוק, כשהוא רואה יהודי חרדי או ילד חרדי, עם פיאות, עם ציצית, וזה תופס לו את הלב, והוא אפילו גם לא יודע למה, אבל זה תופס לו את הלב, וזה מתחיל את הגעגועים, זה מפעיל את הגעגועים שיש בלב, הגעגועים הללו שכל הקשר עם העבודה זרה לסוגיה כמעט גמר את זה, 'כאילו', אבל זה אף פעם לא נגמר, רק צריך איזו שלהבת, איזה אור פתאומי בכדי להדליק שוב את הניצוץ הזה, וזה מה שיקרה, וכך ה' יציל כל יהודי.

ש. שמענו שהרחוקים יהיה להם מאד קשה להגיע לאמת, אבל כעת אנו שומעים שזה יגיע אליהם באופן אוטומטי...

ת. יהודים שהם לא דתיים – לא יהיה להם קשה, זה פשוט יהיה קצת עם כאבים, כי הם לא יבינו מה זה. הגעגועים האלה – ליהודי שהוא שומר מצוות הם הנאה גדולה, אבל בשביל מי שהוא לא רגיל לקיום מצוות, הם מרגישים איזו הנאה, אבל הם לא יודעים על מה להלביש את זה, מאיפה זה צריך להיות, מה זה צריך להיות. זה יהיה בלבול בשבילם, אבל זה ימשוך אותם. ה' ימשוך אותם עם הגעגועים האלה, הגעגועים להיות שלם, להיות אחד עם הקב"ה.

ש. באיזה שלב זה יקרה?
ת. בשלב הסופי של ה'גוג ומגוג', בערך אז, ואולי זה יגיע בשלבים, בכדי להוציא, למשוך את כל היהודים. הגעגועים האלה - זה הלב היהודי שתמיד קשור להקב"ה. זה לא לב, זה מעבר ללב.

הגעגועים – זה הדבקות של היהודי לקב"ה, שהחילונים כבר לא מרגישים את זה בכלל, רק משהו מיוחד מדליק את זה לעתים, ואז הם מרגישים את זה, מרגישים שהם רוצים לחפש בית-כנסת, הוא רוצה להיות חלק מזה. איך הם יכולים לרוץ ולברוח מזה? הם לא יכולים לברוח מזה. הגעגועים האלה להיות אחד עם ה', להיות מתחת כנפיו כביכול - זה משהו שכל יהודי יש לו את זה, ורק ליהודים יש את זה, לגויים אין את זה, אפילו הגויים הטובים – אין להם את זה. זה רק הבנים והבנות של הקב"ה, שהם עם ישראל, העם שה' בחר להיות ה... עם ה' הידיעה, ה... ה... העם שלו [אתה בחרתנו מכל העמים]. האם אף פעם לא הרגשת געגועים, משיכה חזקה לתורה שאתה לומד?! האם אתה לא מרגיש אחד עם התורה שאתה לומד?!... בטח שהרגשת את זה, וזה הדבר הכי חזק והכי חשוב שיש ליהודי, ובגלל זה גם כן הנשמה שלו נצחית, היא לא יכולה למות, היא רק יכולה לפשוט צורה ולקבל צורה אחרת, אבל לא למות, אין כזה דבר!

התפקיד של הגעגועים להביא את היהודים בחזרה לתורה ולמצוות ולקב"ה. ש. ואלה שבין כך קרובים הם לה', מה יהיו בשבילם הגעגועים האלה...?

ת. יש יהודים שבטוחים שהם קרובים להקב"ה, יושבים ולומדים, וכוד', אבל תאמינו לי, געגועים לקב"ה – לא הרבה מרגישים. לשבת ולהתבודד, להתבודד עם הקב"ה, איך מוצאים את הקשר? צריכים להתגעגע אליו, צריכים לאהוב אותו, צריכים לחכות להיות לידו כביכול, להיות אחד איתו, ולהרגיש שהוא שמה. אלו הם הגעגועים. בן אדם שיש לו אבא ואמא שהוא אוהב, הוא נוסע לאיזה מקום, יש לו געגועים מאד חזקים לראות אותם, הוא מרגיש לא טוב שהוא כל כך רחוק, הוא יכול לבכות מתוך הרגשה שהוא בודד, שהוא רחוק מכל אלה שאוהבים אותו ושהוא אוהב אותם, אבל כשהוא בא הביתה הוא כ"כ שמח, הגעגועים פשוט נהפכים לאהבה, אהבה שאי אפשר, אי אפשר לשבור את זה, אי אפשר למחוק את זה, זה משהו 'עד הסוף' הגעגועים המיוחדים האלה זה יהיה אות וסימן ליהודים שהם עומדים להפגש עם הקב"ה, כמו שלפני שנפגשים עם מי שמתגעגעים אליו הגעגועים

אל ה', הוא חשב, הוא הרגיש שהוא כל כך צמא לקירבת ה', שהוא ממש משתוקק להתאדות, להתבטל, להתחבר כליל אל ה' יתברך. ולפי מה שהוא סיפר הבנתי אני שזה בעצם המהות של ענין הקרבת קרבן בדיוק, כשהקרבת עולה על המזבח ומתבטל לגמרי אל ה' יתברך... ומי שלא הרגיש את האהבה הזו – הוא צריך לעבוד כדי להגיע לזה, אבל ברגע שמרגישים את זה – זה פשוט 'בולע' את הבן-אדם, את כל כולו בשביל הקב"ה.

ש. אפשר לתת לזה גם דוגמה מדבר ידוע. זה כתוב בספרים הקדושים, וגם יש אנשים שמתו מוות קליני, אפילו אנשים שרוחקים מה', הם כולם סיפרו שהם ראו, הם הרגישו את האור של אהבת ה' יתברך, 'כי לא יראני אדם וחי', כתוב, אבל בשעת המוות חשים את זה. הם הרגישו כזו אהבה שבחיים לא היתה להם כזו הרגשה נפלאה בעולם הזה. הם אפילו כ"כ רצו להישאר שם, בעולם ההוא, זו העוצמה האדירה של אהבת ה' אלינו.

אז ברגע שהקב"ה יפתח את המחסום, וישחרר קצת את האהבה העצורה והחסומה, האהבה שהוא עוצר אותה מלהקרין את האהבה אלינו, ברגע שהוא קצת ישחרר את החסימה, והוא יאפשר לאהבה הזאת להקרין אלינו, אז נרגיש כזו אהבה.

מה שאנחנו מדברים – זהו הבירור. הבירור האחרון והסופי - זה מה שזה יהיה – הגעגועים.

ש. אבל איך זה יהיה בירור אם זה בעצם מתנה מאת ה', אז איפה הנסיון כאן?... ת. זה בירור בגלל שהאחרים לא יהיה להם את זה, רק היהודים האמיתיים. הוא ישלוף את היהודים האמיתיים עם האהבה הזו, עם מי שירגיש את זה.

ש. אז כשזה יגיע – כל האחרים לא יבינו. ה' יתן ליהודים שלו 'איתות', והם כל כך ימשכו אחריו, ירצו אחריו, והאחרים ישאלו: "מה מושך אתכם"? לא יבינו את זה.

ש. הם ישאלו 'מה אתם משתגעים? מה קורה לכם?' אבל בעצם תמיד הם חשבו שאנחנו משוגעים...

ת. העיקר הוא שה' לא יחשוב שאנחנו משוגעים... [ר' עדיות פרק ו'].

צריך להיות סוף עכשיו. חייבת להיות מלחמה. מי שאמיתי – באמת עלול להתעייף

מתחזקים יותר ויותר.. זה לא סתם אהבה, זה להיות אחד עם ה', לא סתם אהבה, זה לא אהבה כמו שמרגישים בין אדם לזולתו או בין בני זוג, זה הרבה יותר חזק, הרבה יותר עם משמעות, הרבה יותר קרוב לאמת.

זה פשוט, כתוב בפיטו 'דיד נפש': 'משוך עבדך אל רצונך', מבקשים כל כך הרבה, 'פתח להם נועם ורצון לפתוח שערי רצונך', אז הנה סוף-סוף זה מגיע... בן אדם שהוא מרגיש שהגאולה כמעט פה, הוא מרגיש את השכינה ואוהב את השכינה, אוהב את השכינה, הוא רוצה להיות קרוב לשכינה, עם הכל-הכל – זו האהבה הכי גדולה בשבילו, יותר מאשר עם בן זוג, יותר מאשר הילדים, יותר מכל דבר, רק להיות אחד עם ה'. זה געגועים של מי שחש שהוא רחוק מזה מכיון שאנחנו בגלות, ומה לעשות, הגלות עושה מחיצה, הפרדה בינינו לבין הקב"ה. ואנחנו רוצים להגיע קרוב, לחבק, לחבק אותנו, להרגיש אותו כביכול. אבל בלי זה, אם לא נגיע לזה – אנחנו יתומים, אנחנו מסכנים, אנחנו חייבים את האהבה הזאת, כי האהבה הזאת, זו האהבה! אין אהבה אחרת באמת! יש 'כאילו אהבה'.

רמב"ם הל' תשובה פ"י ה"ג

וְכַיֵּצֵד הִיא הָאֱהָבָה הָרְאוּיָה. הוּא שְׂיֵאֱהָב אֶת ה' אֱהָבָה גְדוֹלָה יִתְּרָה עֲזָה מְאֹד עַד שֶׁתִּהְיֶה נִפְשׁוֹ קְשׁוּרָה בְּאֱהָבַת ה' וְנִמְצָא שׁוֹגֶה בַּה' תְּמִיד כְּאִלוֹ חוֹלָה חֲלֵי הָאֱהָבָה... יִתְּרֵ מִזֶּה תִּהְיֶה אֱהָבַת ה' בְּלֵב אוֹהֲבָיו שׁוֹגִים בַּה' תְּמִיד, כְּמוֹ שֶׁצָּנְנוּ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ. וְהוּא שֶׁשְׁלֵמָה אֲמַר דְּרַךְ מִשָּׁל (שיר השירים ב') 'כִּי חוֹלַת אֱהָבָה אֲנִי. וְכָל שִׁיר הַשִּׁירִים מִשָּׁל הוּא לְעֵינֵי זֶה...

בין בני אדם, אפילו בעל ואשה, כשאחד מסתלק מן העולם, בסדר, השני מתחתן עוד פעם, אולי זה כואב, אולי זה כואב יותר, אבל להיות עם המחיצה, שלא יכולים לעבור את המחיצה המפרידה הזאת בינינו ובין הקב"ה – זה הכאב הכי גדול! זה גורם לגעגועים, לגעגועים שאפשר להשתגע מהגעגועים האלה ['נפשי חולת אהבתך...'], וזה נמצא בתוך כל כך הרבה שירים, ובכל כך הרבה מקומות, ובמזמורי התהלים... זה שהנשמה שלנו תתחבר שוב להקב"ה.

העניין של הקרבת קרבן, כשהקרבת נשרף כולו עולה לה'. סיפר לי מישהו שהוא עבר רגשות כאלו חזקים של אהבה והשתוקקות

ולא לצאת מתחת כנפיו כביכול ולא להתעסק בגשמיות או הבלי העולם הזה.

עם ישראל, בימים הבאים ובשבועות הבאים לא יהיה שום מקלט בטוח, רק בבית ה' מי שיתקרב בימים אלה לקדוש ברוך הוא, היהודי הזה ינצל, גם מהפחד וגם מכל דבר קשה שיבוא לעולם. כדי להבין את המצב שלנו, כדאי לקרוא את דברי הנביאים הקדושים, שהם מתרחשים עכשיו. יהודים, יהודים, זיסע קינדערלך, תחזרו לקדוש ברוך הוא. תחזרו לאבינו שבשמים ותחיו, תחיו לנצח.

כולם יודעים, לא רק הצבא, שתהיה מלחמה מאוד גדולה וקשה שתגיע מהצפון ולא מלחמה קלה כמו קודם, זה לא יהיה קל, יהיה הרבה יותר קשה, והפעם יהיו קורבנות לא עלינו. והעולם ירעד, לא רק ארץ ישראל. כל העולם. יבואו מצפון קוריאה ומאירן ומרוסיה וכד' והקב"ה יפיל את כולם בעצמו בלי שליחים!

נו, מה יש להגיד? לא תהיה מלחמה?? זה ברור! הם הולכים לזה, וזה יהיה – ה' ישמור. ה' ישמור! אז לא לפחד, אני מבקש מהיהודים לא לפחד, זה לא יהיה קל, אבל לא לפחד, רק להחזיק באמת. והאמת – זה הקב"ה, האמת – זה התורה של הקב"ה. ולא להסתכל שמאלה ולא ימינה, לא להיכנס לכל השקרים.

משום כך אני מבקש ומתחנן לעם ישראל, בין אלה שנראים רחוקים ובין אלה שנראים קרובים: עשו תשובה עם כל הלב והנשמה שלכם, ואם תעשו כך, אתם תהיו חלק של החוויה הכי רוחנית-שמיימת עם הסיפוק המושלם – החוויה אשר לעולם לא תסתיים. אנחנו צריכים להתכונן, אני לא צוחק, זה לא בדיחה, זה אמיתי, צריכים להתכונן, כי אם לא נתכונן – נסבול.

הפאה הנכרית וכו' – עוד מעט אף אחד לא יוכל ללכת עם זה, כי המצב יהיה כל כך קשה, יחפשו מטפחות, כי בגלל המצב יפחדו ללכת עם פאות ולהתלבש בחוסר צניעות..

וכמו שרחל אמנו הופיעה בחלום להרבה אנשים לאחרונה והזהירה אותם והראתה להם את המלחמה הקרובה ואמרה שאלו שהלכו שלא בצניעות כמו בחציאת קצרה וגרביים בצבע העור ובפרט בפאה נכרית וכן

ולהרים ידים, והיהודים, ירוצו, ירוצו, לקב"ה. ילדים ששבים הביתה.

והיהודים האמיתיים, בבקשה, בבקשה, תחזרו בעצמכם לקב"ה, גם החרדים וגם החילונים – לחזור לקב"ה. כי אם לא – הקב"ה יכריח אתכם בצורה קשה ביותר, עד שתבינו מה האמת, עד שתקבלו את האמת.

בסופו של דבר בעתיד הקרוב אנחנו כולנו נבין את האמת, נחזור לחיים הפשוטים והטובים ביותר. ושנתקרב מאד להקב"ה, נוריד את כל המחיצות שבינינו, בינינו לבינו, שלא נדע, נגיע לאמת, לאמת, לאמת.

אז יבוא אדם עם געגועים מאד חזקים, ה' ימשוך אותו חזק, לא יתן לו להסתובב ולברוח, הוא ימשוך אותו חזק, לא יהיה קל, אבל בסופו של דבר הבן אדם היהודי – הוא יקבל את זה, כי ה' יפתח לו את המסלול לנשמה שלו, שקושר אותו עם ה'. ואם לא יהיה לו יותר שאלות – הוא יכנע ויקבל בשמחה.

היום הגדול והנורא מתקרב

הסכסוך עם הערבים

חובה נאמנה לידע להודיע ולהיודע שאין לנו שום ענין עם הערבים וגם לא עם אומות העולם. סכסוכינו בשורשו הוא בינינו לבין אלוקינו (הרב לוי סעדיה נחמני זצ"ל) נותרה רק עוד דרך אחת להצלתנו – שלום בינינו לבין אבינו שבשמים (הר' אלחנן וסרמן ה"ד).

עם ישראל! כל רגע מתקרב הסוף. כל רגע, כל שניה, כל דקה מתקרבים לתקופה הקשה ביותר של עם ישראל מאז שיצאו ממצרים.

וזה לא רק הרגע האחרון של הגלות של עם ישראל, זה יום הדין הגדול והנורא של כל העולם. יהיה מצב מפיחיד ביותר, אבל עם ישראל, הכלה של הקדוש ברוך, היא תסבול אבל לא תעלם כעם כמו רוב הגויים בעולם. עם ישראל ישרוד בע"ה ויהיה הגרעין לבריאת העולם המושלם.

אבל בכדי לזכות לזה, אני מבקש מהאחים והאחיות שלי, עם ישראל, לשבת על הרצפה, ולבכות ולבכות ולבכות, להוריד לגמרי את הגאווה.

לחזור בתשובה על כל חטא וחטא, להצטער עד לדמעות ולהחליט שלא לחטוא יותר. להתקרב לאבינו שבשמים הקדוש ברוך הוא

אותנו ממצרים לתת אותנו ביד האמורי, כי אם היו מאמינים בה' יתברך, היו נכנסים מיד, ומשה רבינו היה בונה את בית המקדש שלא היה נחרב לעולם, אז עכשיו אנחנו מוכרחים לחזור לאהבה הנפלאה שהיתה לנו עם ה' יתברך, איך שהקב"ה לקח אותנו בידים בניסים גדולים וגלויים, והוציא אותנו ממצרים, אבל אנחנו היינו עם קשה עורף, מצד פרעה העורף (בהפוך אותיות) איך בכלל יכולנו למרוד ככה נגד הקב"ה? זה רק מכפיות הטובה, שהיא שורש לכל מדות רעות, זוהי הסיבה למה משה רבינו לא עשה את מכת דם, כי ניצול בזכות התיבה שהיתה ביאור. כשיש לאדם חסרון באמונה בה' – זה מביא אותו ח"ו לכל העבירות, כי לא מאמין שה' משגיח עליו ועל כל דבר בחיים יש שחר ועונש, זהו האמונה, וצריך להתלמד באמונה כל החיים, כי בשביל זה באנו לעולם להכיר את ה', ואמונה זו מביאתו לידי יראה, שירא מה' הנצב עליו ורואה אותו ומביט בו ומבחין בו על כל דבר ודבר, בעבור הביאו לחיי העולם הבא. ודוד המלך ע"ה אמר: "אני יראתי מתוך שמחתי ושמחתי מתוך יראתי" (תנא דבי אליהו).

צריכים להתכונן, קודם כל עם הרבה תפילות, ולא תמיד התפילות חייבות להיות מה שרשום בתהלים או בסידור, זה גם יכול להיות פשוט שיחה ישירות עם הקב"ה, ה' מאד אוהב את העם שלו, ואוהב שילדים שלו פונים אליו ישיר, והוא גם יענה לכם ישיר. וכדאי להתבודד כמה שאפשר רק עם הקב"ה, כי הקשר החזק איתו – זה חֶבְל, זה כמו חבל רוחני שקושר אותנו לחיים הנצחיים.

אני מציע מאוד לכל היהודים האמיתיים: תפתחו את הסידורים שלכם, תפתחו את ספרי-התהילים והתחילו להתפלל. תפתחו את הזוהר הקדוש ותתחילו ללמוד. אל תחשבו שמה שאני אומר זה לא נכון. הרבה מכל זה כבר נובא בנבואות [זכריה ז"ג ועוד ועוד], בזוהר [שמות דף ז'ז], תהילים [פרק מ"ו ועוד] ועוד מקורות רבים.

עם ישראל, אנחנו נבראנו על ידי הכל-יכול כדי להיות משרתיו לנצח. אנחנו צריכים לחיות לפי התפקיד הזה שאנחנו אמורים לעשות. אנחנו מגיעים לנקודה שבה כל התיקונים שלנו יסתיימו, ונהיה מסוגלים

כל שאר חוסר צניעות ולא חזרו בתשובה – הם מתו במלחמה הקרובה בצורה אכזרית ונוראה רח"ל, לכן כולנו נחזור בתשובה ונזהיר את האחרות להתלבש בצניעות אמיתית לפי רצון ה' כפסק ההלכה.

ואחרי זה נראה מי הם היהודים-האמיתיים, נראה מי שקשור לקב"ה באמת, נראה מי באמת רוצה את העולם-שכולו-טוב בלי כל הגשמיות ומי לא, נראה מי הוא איש-אמת ומי איש-שקר. מי ישרוד ומי לא...

ואז בעזרת נוכל להמשיך ולבנות את בית-המקדש השלישי, ולחזור ל'ערב שבת', אבל הפעם בלי החטא.

הכתובת לכל ישועה

אמונה זה מעל הכל, אור האמת זה ניסוך שבכל יום, בכל עת, ורגע, ה' מחייה את כל הבריאה, ה' מחיין אלינו, ואוהב אותנו, הוא ברא את העולם, וביכולתו, לשנות את הטבע, והוא עשה ועושה ויעשה לכל ישראל והמעשים, והוא משגיח ומנהיג את העולם, יש בורא עולם, הוא הכתובות היחידה, הוא הרפואה, הוא הרפואה והישועה, הוא מקור כל החיים והשמחה, אין עוד מלבדו, הוא האלקים, הוא הטוב האמיתי והמוחלט, יש

רק ה' אחד, ה' הוא המלך!

אור האמת זה אהבת ישראל, אור אמונת הבורא, אמונה פשוטה, תמימות ופשיטות, דעת את ה', לדעת שעל כל דבר יצטרך ליתן דין וחשבון, ויש שחר עצום על כל מצוה ותורה, לא לעשות שום עבירה, אפילו קלה, לא לעבור על סעיף קטן בשולחן ערוך, לכוין בכל דבר לשמח את ה' ולעשות לו נחת רוח, לשמור את הפה (ממאכלות אסורות) והלשון (מדיבורים רעים), לבטוח בה' יתברך, ולהאמין בו באמת, להתחזק במידת האמת.

אין כלום חוץ מה', ואנחנו כל כך רוצים אותו, ולא יודעים איך לבקש אותו, שכחנו שחננו אותו, הגלות והשיגרה, השכיחה את ה'. אוי הדבקות והגעגועים והכיסופים לה', האהבה הגדולה לכל יהודי, החסד האמיתי, לשם שמים, המילה הטובה, הצדקה והחסד, יראת ה' ושמחה בו.

כל הגלות הוא מחמת חסרון האמונה, לא האמינו בה' ולא בטחו בישועתו, ה' הבטיח לתת להם את ארץ ישראל, והם לא האמינו בו, פשוט התלוננו בשנאת ה' אותנו לקח

בבקשה עם ישראל, השליכו את הצעצועים הטיפשיים שלכם, מכשירי האיפון שלכם, האינטרנט הפרוץ, המחשבים שלכם הסרטים וכו'. סלקו את הפאות ושימו על הראש כיסויי-ראש/מטפחות. במקום לדבר הבלים עם החברים, הגידו תהילים. התפללו אל ה' להציל אותנו. עשו התבודדות (לדבר עם ה' במילים שלכם) גם גברים וגם נשים, כמובן לא ביחד. כל יהודי חייב ליצור קשר אמיתי עם בורא-הכל.

ברגע שעשיתם את זה תשבו ותעשו תשובה. תעברו על כל החולשות שהביאו אתכם לכל מיני עבירות. גם אם העבירות נעשו שלא בכוונה, בכל זאת עליכם לעשות תשובה עליהם. 'תפתחו דף חדש', כך שכאשר מגיע הרגע המתאים, ההתקשרות שלכם עם ה' תהיה כל כך חזקה וכל כך אמיתית - ואז תינצלו ללא כל סבל, אם ירצה ה'.

זה באמת קרוב מאוד, ועליך להתכונן כבר. אינך יכול לדחות זאת עד למחרת או עד היום שאחריי כדי להתחיל את הדרך חזרה אל הבהירות ואל הקשר האמיתי עם הכל-יכול.

אתה צריך להגיע לנקודה שבה אתה מרגיש את נוכחותו של הקב"ה מאוד חזק, אל הנקודה בה אתה מוכן לוותר על כל שיש לך בעולם הגשמי המעוות הזה, רק כדי להיות משרתו באמת. לִמְד את עצמך לומר 'שמע ישראל' עם כל הלב וכל הנשמה שלך, ובעזרת ה' כולנו נזכה לקבל את משיח צדקנו בשמחה וברחמים. לא משנה אלו קשיים היה עלינו לסבול בחיינו - לא יהיה שום אָבֵל רק שמחה גדולה, שמחה בלתי נשלטת מתוך האהבה העמוקה ביותר לבורא-הכל.

בעתיד הקרוב לאחר שהמשיח יתגלה - כל יהודי שבזכות התשובה שלו והמעשים טובים שלו השיג נצח - יזכה לזמן-בלתי-מוגבל לעלות יותר גבוה, ויותר גבוה במסע האינסופי אל האמת האלוהית, וזו ההנאה הגדולה ביותר שיש בכל הקיום [אבות פ"ד: 'פה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה - מכל חיי העולם הבא...']

הגיע זמן גאולתכם

יהודים יקרים, בני מלך אהובים. דעו שתם הזמן.

דעו שדברים אלה אינם "עוד דברים" שנאמרים, כשם שנאמרו בעשרות שנים

להגיע לרמה שה' התכוון שנגיע אליה בשלב זה של ההיסטוריה ממש לפני שנוכל להקריב קרבנות בבית המקדש השלישי. עדיין מצפה לנו עוד דרך ארוכה לאחר מכן, אבל זה יהיה ללא הרע. משום כך, זו תהיה חויה כמעט רוחנית לחלוטין אשר תמלא אותנו באהבה ונאמנות לה', עם התשוקה היחידה לשרת אותו בכל צורה אפשרית, וזו תהיה ההנאה המושלמת עבורנו. לא נשאף לשום דבר אחר מלבד להיות קרוב אל ה' על ידי שנשרת אותו.

המילים: אני, אותי, שלי לא תהיינה קיימות. כל אחד ירצה את הטוב עבור השכן שלו. קשה לתאר איך זה יהיה לאנשים שעדיין נלחמים עם היצר הרע זה יהיה אושר עילאי. הכינו את עצמכם, מלחמת העולם תגיע בקרוב. ארץ ישראל תהיה המקום הבטוח ביותר להיות שם במשך כל תקופת-הקשיים שאנחנו עומדים לעבור. אל תפחדו. התפללו והתפללו. עשו את המצוות בצורה הכי טובה שאתם יכולים ותנצלו מכל התלאות אשר מחכים לנו. זהו הדור של הגאולה השלמה, ואני מתחנן אל אחיי ואחיותיי להבין תמיד כי אנו נוצרנו במיוחד בכדי לשרת את ה'. כל יהודי שאינו מאמין בכך איננו יהודי!

הדבר הראשון ברשימה שלנו לעשות לפני שיתחילו הצרות הגדולות - זה שוב, להתקשר, לעשות קשר עם הקב"ה, קשר חזק, יום יומי. ואפילו כל שעה או כל חמש דקות, ולא משנה כמה, אבל ישיר, עם רצון עז להיות עובד ה'.

כל אלה שאוהבים אותנו, שהם רוצים אותנו, שרוצים להיות העם שלו, שרוצים לעשות כל רצונו, ובסך הכל שאוהבים אותנו, שאוהבים את ה' ומשתוקקים להגיע לקשר עמוק עם הקב"ה - לא לפחד! אנחנו הילדים האהובים של ה', ואנחנו חייבים להיות נאמנים עד הסוף. וזה יציל אותנו, כי ה' לא יעזוב אותנו, זה לא כמו במלחמת העולם השניה שיהודים נהרגו - גם הצדיקים וגם הרשעים, אבל הפעם הרשעים יעלמו והצדיקים ישארו. ומי הצדיקים? מי שעושה תשובה, מי שבוטח בה', מי שאוהב את ה', שרוצה קשר עם ה' ובוטח בה', ומי שרוצה להיות עבד ה' ועובד ה' לנצח. אם זה מה שאדם רוצה - אז הוא ינצל.

"תחליט" זה התכלית. וככה גם תרוויח יותר תענוג. האמן לנו.

באהבת ישראל תמימה, השקענו בספר הזה תפילות, זמן, ממון ושוב תפילות, שייכנסו לך ללב, כדי שיהיו לך את הכלים שה' נותן לעשות את הבידור הפנימי אולי הכי משמעותי: לעלות מדרגה בקדושה, כשתרצה לקחת את עצמך בריצינות.

דעו שסכנה גדולה מתרגשת ובאה, ועצם העובדה שעוד לא אירע דבר, זה אך ורק מפני חסד ה' על עמו, על צאן מרעיתו. אך כמה הוא יכול, יתברך שמו, עוד להאריך אף? כמה עוד יכולים לכבוש רחמיו את כעסו כאשר ילדיו שבים ושוניגים בחטאיהם? זרוקים במקומות טמאים?

כמה עוד אפשר לנסות את המלך הרחום? כמה עוד אפשר לצערו ולהכעיסו ולביישו בפני כל העולמות כולם??? למה מצערים ילדי המלך את אביהם במאכלות אסורים, בשמיעות אסורות, בראיות אסורות, בדיבורי גנאי והבל איש על רעהו? על בניו? עד מתי ימתין לכל אחד ואחד מכם, שתבינו שאתם חיים בעולם החולף, בעולם שבו כל אדם חי על זמן שאול?

בנים אהובים התעוררו!!! התעוררו!!! כי תם הזמן, כי בא מועד. אל תאמרו "שמענו" אל תאמרו "חיכינו כל כך הרבה זמן וכלום לא קרה!" תראו מה קורה סביבכם, תראו את העולם כולו רועש וגועש, כיושב על פסגת הר געש שעומד להתפרץ בכל רגע נתון. העשן כבר החל לצאת, כולם רואים זאת! וכשזה יקרה, זה יהיה מפתיע בעבור כל אלה שחשבו שיש עוד זמן. אך זה לא יפתיע את כל אלה שהבינו והכינו עצמם נפשית ורוחנית, לשינוי הגדול המתחולל בעולם.

תבינו ותדעו שהקב"ה מסיר כעת את כל המשענות קנה רצון, אחד אחרי השני, לא ייוותר אפילו לא אחד. "הן עם לבדד ישכון ובגויים לא יתחשב!"

מי שינסה להיאחז בתרבות הגויים, בכספם, בעזרתם, בתרבותם, יעבור קושי בלתי משוער. אין כסף, אין כלום! רק מי שישכיל להבין שהקב"ה אחד ויחיד, ואין אחר, יצליח לעמוד בניסיונות המתרגשים על העולם.

דעו עם ישראל, עם קדוש, כי אתם נמצאים בשיאו של הבידור האחרון.

אתם מקבלים סימנים לאורך כל הדרך. תשימו לב לסימנים שאתם מקבלים,

האחרונות, כי אם דברי הכנה לכל יהודי אמיתי. כל יהודי חייב להכין עצמו לקראת "צירי הלחץ" בתהליך הגאולה. אי אפשר לברוח מהאמת. האמת עומדת לנגד העיניים. לכל היותר ניתן להתעלם ממנה ולהסיח ממנה את הדעת, אך היא נמצאת בכל מקום, גם במקום בו יש שקר. כל יהודי אמיתי מרגיש את השקר חזק בליבו. כל מה שצריך הוא לטהר את הלב בכדי לקבל את האמת הצרופה. האמת היחידה, שה' הוא האלוקים ואין עוד מלבדו שום דבר כלל. השקר צף ועולה מכל פינה. כל אחד יודע מה היא האמת, ובכל זאת נותן אינספור תירוצים לעצמו ולקב"ה, בכדי להמשיך ולהחזיק בחיי השקר.

בכדי לא לעזוב את עגל הזהב, אלילי הכסף והחומר, שבסופו של דבר יובילו אותו לאבדון. אין זמן יותר לעורר בנעימים. דעו שכל מי שלא דבק באמת, דבק בשקר, וכבר הגענו לשלב בו אין אמצע. כל יהודי צריך להחליט אם להיות זכאי או להיות חייב. יש עבד השם או עבד היצרים והתאוות. יש הולך בדרך התורה והמצוות או הולך בדרך הסיטרא אחרא. העולם נכנס להילוך מהיר, אף יותר ממה שהיה עד כה. מאורעות גדולים מתרחשים, והמלחמה האחרונה כבר החלה. עוד נראה כמה ה' יתברך ישמח אותנו, יחזק לבנו, וישכין שלום ביננו.

אנחנו יודעים שלהתחזק זה מחייב, והמחויבות קצת מפחידה לפעמים. אבל מאחורי הפחד הזה שהוא סתם דמיון – מחכה תענוג הרבה יותר גדול: להפסיק להסתכל על העולם כמו שהסתכלת עד עכשיו ולהתחיל את האמונה שה' הוא המלך!

קח את הזמן שלך להחליט מתי אתה מתחיל ללכת בדרך הזו, אבל תזכור שאתה שוא, וזה יהיה בקרוב, כל העולם ילך בדרך של ה' יתברך ולכן גם אתה תצטרך כמו כולם להתחזק בטעם. אז ברוך את הרצון הפנימי שלך. יש חברים שאוהבים אותך למדו את זה ומבינים בזה ויש התבודדות בשדה לצעוק לה' שיראה לך את האמת.

לא תוכל להישאר עם אותם הרגלים ומעשים שעשית והתרגלת לפני שהחלטת להתקרב, כי הקדושה צריכה משהו להיאחז בה, אז עדיף שזה יבוא מבחירה שלך:

וכו', להיות בשמחה באמונה ובטחון מלאים בהקב"ה, העיקר הוא הרצון, העיקר הוא האמונה, העיקר הוא המעשה!

איך זוכים לשמירה משמיים? למה יש את כל הצרות?

בלי קדושה אין שכינה. הפסוק אומר (דברים כג, טו): "כִּי ה' אֱלֹהֶיךָ מֵתְהַלֵּךְ בְּקֶרֶב מַחֲנֶיךָ, לְהַצִּילְךָ וְלָתֵת אִיבֶיךָ לְפָנֶיךָ, וְהָיָה מַחֲנֶיךָ קְדוֹשׁ, וְלֹא יִרְאֶה בְךָ עֲרֹת דָּבָר, וְשָׁב מֵאַחֲרֶיךָ." ה' אלוקיני מצווה כל אחד ואחת מאתנו להיות קדושים! ומבטיח לנו: אם יש צניעות אין פיגועים. אם יש צניעות אין מחלות, השם שומר עלינו. אבל אם חס וחלילה יש פריצות אז מתקיים בנו: "וְשָׁב מֵאַחֲרֶיךָ" ואזי ח"ו יש הסרת שכינה ובלי השראת השכינה, בלי שמירת הקב"ה עלינו, ממילא אנחנו נתונים ביד אויבינו.

בעל השומר אמונים זצ"ל כתב בקונטרס הצוואה (מתורגם מאידיש): "ודעו כי האשה שהולכת בצניעות ומתכוונת לשם שמים מגינה על חלק מהדור ותזכה לעתיד למה שאף מלאך גדול לא יזכה לו. וכל הצרות שיש לישראל בעוונותינו הרבים מגיעות רק מחמת הפריצות של הנשים".

ובספר שומר אמונים העתיק ממכתב רבינו השייך וזו לשונו: "וגם תמסרו נפשכם מאד מאד על צניעות בני ביתכם, כי בלי ספק שכל הצרות הצרורות נצמחים אודות הפריצות שבדור בעוונותינו הרבים".

וכתב בספר טהרת הקודש: "הלא אם תשאלו בת ישראל על מה עשה לי ה' ככה, לכן דעי לך בת ישראל כי תתבונן בנפשך שהכל בשביל פגם הפריצות שעל ידי זה נמשך פגם היסוד אשר חדא מילתא (עניין אחד) היא, כי זה הפגם התחיל והתפשט מעון הפקירות והפריצות רח"ל".

וכתב מרן החפץ חיים זצ"ל במכתב (מאיר עיני ישראל עמ' ק"ז) וזו לשונו: "והנה ידוע לכל, שפורצת תבערה בכרם המלך והלהבה גדולה מאד, הכרוז יוצא מגדולי המלך לאנשי העיר: התחזקו, התחזקו כולכם לכבות האש באיזו עצה שתוכלו, כי כרם המלך בוער באש ואם תתעצלו בדבר תדעו כי בנפשיכם הוא ח"ו, ומורדים תקראו, כי אינכם חוששים לכבודו, ואם תתחזקו כראוי ותכבו את האש יקבל כל אחד את שכרו ורוב כבוד לפי ערך התחזקותו.

למסרים שאתם מקבלים, בהקיץ ובחלומותיכם, זה בא לעורר אתכם. תשימו לב לדברים שמקרבם אתכם אל הקב"ה, כי רק כך תוכלו לעמוד איתנים אל מול רוחות הטומאה העזות המנשבות מכל פינה. אל תתבלבלו ואל תרפו ידיכם מן הקודש, הקב"ה הוא מושיעכם, הוא ישועתכם, הוא תכליתכם, הוא אביכם, הוא אוהבכם, הוא גואלכם, והוא יגאלכם אחרית כראשית. תרוצו אחרי המצוות כנשוכי נחש, כי רק זה מה שיציל אתכם.

מכל מה שקורה בעולם, כביכול שומעים את הקב"ה מדבר אליכם ואומר: איפה הלב שלכם? איפה הלב שלכם ילדים אהובים? איפה הראש שלכם? כסף כסף כסף. איפה הצניעות שלכם? מה אתם באמת מבקשים? אותי או את עולם השקר? נגמר הזמן!

דעו שכלו כל הקיצין והרע עומד להיעלם. כל מי שמחזיק בהבלי העולם הזה ומסרב לסור מרע ולהידיק ב"ועשה טוב", יעלם ביחד עם אליליו, אל תפנו אל האלילים בניי אהוביי. אני בצער גדול ונורא. מלך עלוב. השכינה מיוסרת, מתחפרת בעפר ממאנת להינחם. מחכה לכל אחד ואחד מכם. שואלת מתי ישו בו בניי לגבולם. מתי ישו בו אלי ילדיי האבודים, הזרוקים בין החוחים. אל תתבלבלו, אתם לא בני השפחה, אתם בניי בני המלך העליון. המלאכים מקנאים בכס מרוב גדולתכם. אל תבגדו בי, אל תביישו אותי. שובו בניי שובבים! שובו בניי שובבים! שובו בניי שובבים!

ה' יחזק אותך ואת כל ישראל! אנחנו כבר בתוך הגאולה יש כבר את כל הסימנים, רק נשאר לשבת עם התהילים והזוהר ולחכות... ובנתיים כמה שיותר להתקרב אל ה', ולזכות את הרבים! הגאולה קרובה מתמיד! תחזיק חזק! הכל מה' הכל לטובה, הכל רק תיקונים אנחנו ממש בתוך התהליך העמוק של הגאולה, ככה אומרים הצדיקים, אנחנו כמו בתוך מנהרה, לא רואים את האור, אבל אנחנו ממש מובלים לתוך הגאולה השלמה, לא לדאוג ה' איתך, רבי נתן ז"ל אמר: המשיח שלי כבר הגיע - המשיח הוא השיחה, ההתבודדות והקשר עם השם, ושמירת הקדושה, אין עוד מלבדו, רק להתחזק בתשובה, ולעשות היסח הדעת מהצרות

הפאות הנוכריות ללכת רק עם מטפחות צנועות, חצאיות ארוכות, גרביים שלא בצבדע העור (עדיף שחור) ושרוולים ארוכים ובגדים רחבים וכל הלכות והנהגות הצניעות.

ההזדמנות האחרונה

כל אחד יכול לראות שהעולם הולך למצב מפחיד ביותר, כל אחד, וכל חכם יכול לראות ולהבין שמה שקורה היום ממש לפי הנבואות הקדושות וזה הכל מתוכנן מראש וה' מביא (מגשים) את כל הנבואות אחד אחרי השני, לא במהירות הקול, אבל מהר בכל זאת, אחד אחרי השני, ומרגישים שזה כמו לפני שנח גמר לבנות את התיבה, בנה ובנה מאה עשרים שנה כדי שאנשים יראו וישאלו יתעניינו ואולי גם יעשו תשובה, אבל רק צחקו מעבודתו ורק כאשר התחיל הגשם ממש, לעלות לגובה מפחיד, אז רצו בכל הכוחות שלהם להיכנס לתיבה, לא דוקא לעשות תשובה אלא להיכנס לתיבה ולהינצל, וזה מה שקורה היום.

אומנם מעכשיו עד הגאולה לא יקח 120 שנה וילך מהר מאוד, אבל זו האפשרות האחרונה לפתוח את העיניים ולהבין את המצב ולחזור לקב"ה, ומי שלא ישרא בחוץ ויעלם.

אבל מי שחושב שיציל את החיים שלו אפילו שהוא לא מאמין ולא בוטח בהקב"ה, ולא רק זה (אך) לא עשה דבר כדי להתקרב לה', ולא רק זה (אך) הרחיק יהודים מהקב"ה, אדם כזה יכול לחלום שהוא ינצל ע"י חור עמוק באדמה שקוראים לזה מקלט שאלה: מה לעשות כדי לקרב את הגאולה באופן משמעותי? תשובה: הדבר היחיד שאדם יכול לעשות עכשיו, שזה כל כך קרוב לסוף, זה - להתקרב להקב"ה, להתפלל, ללמוד זוהר הקדוש, להתקרב אליו, והעיקר מכל הדברים האלה זה לחזור בתשובה. מה זה אומר? ללכת למקום מתאים, כגון בית מדרש, בית כנסת או מקום מתאים אחר, לשבת על הרצפה, לשים שק על הגוף בשביל להרגיש ענוה, אפר על הראש להיזכר בביהמ"ק ומה שהפסדנו, ולהיזכר שבסך הכל עם כל הגשמיות שלנו אנחנו בגלות לבכות ולהגיד וידוי, ולהוציא כביכול עם פינצטה את כל העבירות שעברנו, להסתכל עליהם מאוד קרוב ולהצטער כל כך שעם כזה דבר טיפשי קטן אנחנו הרחקנו את אבינו שבשמים, שעם כאלה עבירות בנינו קיר שמפריד בינינו לבין הקב"ה. להצטער כל כך על כל השנים, הרגעים,

כן הדבר בענייננו כי הנה ידוע שכל ישראל נקראים כרם ה' כמו שנאמר: כי כרם ה' צבאות בית ישראל (ישעיה ה') ובעוונותינו הרבים תבערה גדולה נפלה בכרמו בכמה מקומות ע"י ה'מודה' הגרועה הזו, כי מתגבר כח הטומאה מאד ע"י זה... וממילא נפסקה ההשפעה והברכה מכל אחד ואחד בעסקיו! ונסבבו ע"י זה כל הצרות הרעות! כמו שכתוב בספרים הקדושים... והכתוב צווח ואומר והיה מחניך קדוש ולא יראה בך ערות דבר. הרי שתלה הכתוב קדושתינו בזה הענין, ומה שהיה צריך היצר הרע מלפנים לעמול כמה שנים התחכם היום ועושה זאת בזמן קצר וכ"ו". עד כאן לשונו.

לפני בערך מאה שנים בשנת תרס"ט בחודש סיון כארבעה חודשים לפני פטירתו של הן איש חי זיע"א נכנסו אליו כמה אנשים ובתוכם התגב פנימה הנער סלמן זליכה ז"ל בהיותו כבן ארבע עשרה (אביו של הגאון רבי יוסף זליכה זצ"ל רבה של פרדס כץ, שברבות הימים פרסם זאת בקובץ לזכרו של הבא"ח בשנת תשל"ה בחיי אביו רבי סלמן ז"ל) והם שאלו את הן איש חי האם בשנה הבאה שנת תר"ע יבוא המשיח, היות וכתוב בתהלים (פרק מד, ג) 'תרע לאומים ותשלחם' הבא"ח השיב בשלילה, משום שהגמרא מונה את סימני הגאולה, והסימנים הללו לא הגיעו, ומנה להם את כל הסימנים הכתובים בגמרא בסוף מסכת סוטה.

ושוב הם שאלו וביקשו מהבא"ח שיתן להם סימנים נוספים על ביאת המשיח, ואז אמר להם הבא"ח בזה הלשון: "חזות קשות הוגד לי, אך לכבודכם אני אומר, יגיע זמן שבנות ישראל ילבשו חצי כסות ובסיבתן בחורי ישראל נהרגים".

הלכות צניעות לנשים אינן בניית על הרגש ועל רגשות פנימיים אלא על הלכות מבוססות עם מקורות בדיוק כמו הלכות שבת, שנתדל כולנו להצמד להלכה בדיוק כמו הלכות שבת ושאר חלקי התורה, כאשר גדולי ישראל מכל החוגים והעדות הורו על חובת לימוד הלכות צניעות, ולשאוף ללכת בעקבי הצאן כפי שהלכו אמותינו הקדושות. ובזכות זה נזכה לישועת עולמים במהרה בימינו אמן.

לכן על פי ה' יתברך בתורתנו הקדושה ופסק גדולי ישראל כולנו צריכים לשרוף את כל

הזהורים שלכן, ואת החצאיות לשמלות ארוכות, ומחליפים את הגרביים השקופות בגרביים עבות, לובשות נעליים שאינם עושים רעש כשאתם צועדים בהם, ובודאי לא עקבים גבוהים; אם אתם מסלקים את כל זה וגם מפסיקים לחלוטין את המסיבות הטפשיות שלכן, שחלקם נועדו כביכול ל'מגביות-צדקה', וכן מפסיקים את התחביבים הבלתי-כשרים – אם את כל זה אתם מוכנים לשרוף ולהקריב על מזבח התשובה-השלימה – אזי אין לכם כלל ממה לחשוש מההתרחשויות הקשות אשר עומדות ליפול על העולם כולו בעתיד הקרוב ביותר.

כל יהודי שרוצה נצח יאלץ לוותר על דרכיו ההפוכות מכיוון האמת - ולחזור לגמרי אל ה'. נתינת צדקה לא תעזור לכם אם אתם חיים חיים כאלו שהם יותר דומים לחיי הגוי מאשר לחיי יהודי.

אנחנו נעים כעת במהירות לקראת הסוף, ואני מתחנן לאחיי ולאחיותי, יהודים בכל העולם, אני מדבר פה למי שמכונים "חרדים", השייכים לקהילה הנקראת "חרדית", אבל לא תמיד התחביבים שלהם מתאימים לאורח-החיים של הקרויים חרדים, ובודאי במקרים רבים זה לא משמח מאד את ה'. כעת הוא זמן ה'בירור' מי יהיה ומי ימות. יש דבר כזה – מוות, ויש גם דבר כזה של מוות-מסוג-אחר, כלומר סוג של מוות סופי, שלא נדע. ("כרת" - לא על אף יהודי, רחמנא ליצלן). יש סוג של מוות שהוא רק מעבר ממציאות אחת לאחרת, מהעולם הזה למשנהו. עם זאת, אני מבקש מכל היהודים שקוראים לעצמם ומרגישים את עצמם יהודים, ובמיוחד אלה שמרגישים וקוראים לעצמם 'חרדים' ו'מאמינים', דעו, כל העולם עובר כעת תחת שבט המשפט.

כל בן אנוש צריך גם הוא לעשות חשבון-נפש מי הוא ולאן הוא הולך. ורק היהודים-האמיתיים ומעט גוים נבחרים יוכלו לעשות תשובה. אם יש לך איזו שהיא סוג של אהבה אל ה' בלב שלך - אזי מסתבר שאתה יהודי אמיתי. אבל זה לא מספיק להיות יהודי אמיתי, כי עליך גם להיות כמו יהודי אמיתי.

מי שהוא יהודי מזויף, ולא יהודי אמיתי – הוא ערב-רב ולא יהיה מסוגל לעשות תשובה. היהודי-אמיתי מסוגל לעשות תשובה גם אם אין זה נראה שהלב והנשמה שלו רוצים את זה, כי ה' יכריח אותו בדרך הקשה ביותר לעשות תשובה. לא תהיה לו כל ברירה, אבל זה יהיה

הדקות, הימים, החודשים, השנים שבזבזנו וקלקלנו, ולהחליט להשתנות להחליט להיפרד כמה שאפשר מהעולם הגשמי המוגזם, עולם ההלניסטי הגויי ולחיות אך ורק לעשות את רצון ה', מהבוקר עם ברכת "מודה אני" ועד הלילה עם קריאת שמע על המיטה, רק לעבוד להתקרב ולעשות רצון ה' ולחזור אז לבתים שלנו ליישם את ההחלטות האלה זה מה שיציל אותנו ועם זה מובטח לנו ניסים גדולים. ואלה שיקבלו את זה רק לאלה יש אפשרות לשרוד. לא חייבים לשים שק ואפר, אבל חייבים לעשות תשובה ממש חייבים.

לפני כל מלחמה היו סימנים גדולים, אנשים לא דאגו, רצו להמשיך עם החלום הוורוד, שניתן להמשיך עם החומר, הנאות עולם הזה, במקום להשתוקק לתורה מצוות וכי צריך לעשות רצון ה' מהבוקר עד הלילה, אפילו בשינה, רצון ה' - זה הכיוון להגיע למשיח צדקנו.

צריך להבין שמי שרואה דברים כל כך ברורים כמו האסונות הטבע הרבים וההכנות למלחמה כל כך גדולה עולמית גרעינית וכו ואם הוא לא מפחד או מחפש תשובה אז הוא גם לא ישרוד, ואם כבר כן יחפש תשובה אז גם הוא ישב ויבכה דמעות רבות על חיים מבוזזים ועל רצון להתקרב לה'. מי שאפילו קצת יבין, ה' כבר יעזור לו להבין הרבה.

אני מתחנן לעם ישראל, עשו חשבון נפש-אודות חייכם, התפטרו מכל התשוקה לגשמיות מיותרת ושובו אל הקדוש ברוך הוא. לכל אחיי היהודים הבטוחים כי הם מאד 'פרום' (יראי ה') אבל למעשה ה'פרומקייט' שלהם גובלת ב'גשמיות' קייט' (רדיפת גשמיות), היפטרו נא מהעבודה הזרה הזאת ששמה: 'עגל הזהב'. אני יודע שזה קשה, זה כמעט בלתי אפשרי להיפטר ממשוהו כל כך חזק כמו היצר-הרע כשהוא בא עם כסות של תענוגות חומרניים אשר אתם מפרשים כ'הדרך שלכם בקיום המצוות', וזאת מפני שאתם נותנים צדקות כתוצאה מן החומריות הזו, אך זה רק ה'סיטרא אחרא' הוא שמטעה אתכם להאמין כי מפני שאתם נותנים קצת צדקה או אפילו הרבה צדקה - אזי אתם 'צדיקים'. אך לאמיתו של דבר - עדיין אתם קדים ומשתחווים אל האליל שלכם - שזה הגשמיות. אם בכל זאת אתם מסירים את הפיאות שלכן ואת האיפור שלכן, את הבגדים הצמודים, את הבגדים הצבעוניים

ויגש, היארציט יט טבת תרצא) ה' אמר ליעקב לירד מצרימה ו"אנכי ארד עמך מצרימה, ואנכי אעלך גם עלה (בראשית מו:ג) – בשעת הירידה עם "אנכי" ובשעת העליה עם "אנכי" - כשיהיה "אנכי" עמך, אז "אעלך גם עלה": "אנכי ארד עמך מצרימה": - בזמן שתהיה ישיבת מצרים בירידה, בזמן שתהיה בשפל המצב, בזמן שתהיה עבד לעבדים, בזמן שתהיה משועבד ויעבדו עבודות קשות, יהיה "אנכי" עמך, האמין באמונה שלמה בה' ותשים מבטחך בו, אז "ואנכי אעלך גם עלה", - בזמן שיהיה טוב לך, ברום ההצלחה, מנושא למעלה ראש, אז לא תשכח את ה"אנכי", תאמין באמונה שלמה ב"אנכי" (שמות כ:ב ודברים ה:ו) וב"לא יהיה לך" (שמות כג:ו ודברים ה:ז), בשתי העתות האלה, בין בבקר ובין בערב, בזמן האור ובעת החשך, בשעת ירידה ובשעת עליה, אז אמונה שלמה תאמין בה', כמה ששמעת מהר סיני "אנכי", ותקבל עליך עול מלכות שמים (על פי ברכות פרק ב' משנה ב') ותשים בטחונך בה' "כי הוא הנתן לך כח לעשת חיל" (דברים ח:יח), והוא עומד לימינך לעזרך ולישועתך. עכ"ל.

אנכי אשמח בה', אנכי הוא האמונה, כמה שנאמר: "אנכי ה' אלקיך", והיינו – על ידי האמונה זוכים לשמחה, ועיקר השמחה בה' יתברך אלהי ישראל, אבינו שבשמים. ובזוהר הקדוש כתוב – **אשמח הם האותיות הנותרים מתיבות שמע אחד ששם האותיות ע' וד' גדולות ונשאר אשמח.**

וְכָל אִישׁ שֵׁיִקְרָא קְרִיאַת שְׁמַע כְּרִאוּי, כָּל תִּבְּה וְתִבְּה מִשְׁפִּיעָה בְּכָל אֵיבָר וְאֵיבָר שְׁלוֹ.

כתוב בזוהר הקדוש: שמי שלא קורא קריאת שמע בזמנה הוא בנידוי וחרם כל אותו היום ח"ו.

ועוד כתוב בזוהר הקדוש: פתח התינוק ואמר, (מיכה ו) עמי מה עשיתי לך ומה הלאיתיך ענה בי. הקדוש ברוך הוא, בחביבות שיש לו עם ישראל, קרא להם: עמי, מה עשיתי לך? למה עשיתי לך? אלא שתלכו לבתי פגסיות ולבתי מדרשות, ותעידו בי שאני אחד. זהו שכתוב (דברים ו) ה' אחד. זהו שכתוב ענה בי. תעידו שאני אחד... ואתן ארבע פרשיות עם שתיים עשרה תבות שיש בקריאת שמע, (שני יחודים) עליונים,

קשה ביותר, ואפילו מפחיד. זה תלוי ברמת העקשנות שצברה נשמה-יהודית זו לאורך ההיסטוריה של העולם מאז האדם הראשון.

אז לכן, עם ישראל, קחו את האזהרה שלי ברצינות, שנו את ההופעה החיצונית שלכן לזו של אשה צנועה. אפילו הגברים במקרים רבים זנחו את המראה היותר-יהודי לטובת מראה יותר-לא-יהודי. שבו ועשו חשבון-נפש עם עצמכם, ותחשבו על כל העבירות שלכם, תחשבו עליהן עד שדמעות יופיעו בעיניים שלכם ובתוך הלב השבור שלכם.

כאשר אתה מרגיש שבור ביותר - חפש בתוך התודעה ובתוך הלב שלך את הקשר עם הקדוש ברוך הוא, הבורא שלך והאבא שלך. בקש את סליחתו על גאותך ועל עבירותיך. הרגישו חרטה בצורה החזקה ביותר עד שאתם מגיעים להתייפחות בבכי, כי אתם מרגישים כל כך רע בכך שהייתם מסוגלים ללכת כנגד הבורא שלכם וכנגד התורה הקדושה שלו. ולא רק זאת אלא גם על כך שעל ידי המראה החיצוני שלכם ובשל המעמד החברתי הגבוה שלכם סייעתם וגרמתם גם לאחרים ללכת בדרך הלא-נכונה.

האנשים שהם הדוגמה שלנו, שאנחנו רוצים להיות כמוהם - הם האמהות הק', האבות הק', וכל הצדיקים והצדקניות אשר חיו בתקופות-עבר. אנחנו לא אמורים להיות בשום אופן וצורה כמו גוים, ורק ההפרדה הזאת היא שהצילה את היהדות לאורך דורותיה. לעומת זאת אלו שלא הקפידו לשמור על עצמם בכיוון של ה" – הם נעלמו ואינם, ואילו אנחנו, לפחות רבים מאיתנו, הם השרידים של אלו שכן שמרו על האידישקייט שלהם בכל המצבים - לא משנה מה!

ועכשיו עומד להיות 'בירור' (סלקציה) נוסף אשר ישים לאל את טיעוניהם של יהודים רבים, בין אם הם חרדים או לא-חרדים, אשר יוכיחו בהתנהגותם כי מוצאם איננו מפורש יהודי.

אני מבקש ומתחנן אליכם, עם ישראל, שבו במקום שקט ללא הסחות-דעת וללא הפרעות, ועשו שלום עם אביכם שבשמים. היו מוכנים להקריב את עגל הזהב על מזבח-האמת, וזכרו! ה' יציל כל נשמה יהודית אמיתית. הוא יציל אותנו והיו לנו חיי-עד, נצח!

כתב סבי הרב ישראל אבא אברהם אבא קריגער זיע"א (בספר דברי ישראל פרשת

ולכן מי שנזהר בקריאת שמע, המזיקים בדלים ממנו. ומה זו קריאת שמע? אמונה. שאדם מעיד שהקב"ה נמצא איתו.

הסתכלת היום על השמים???

תסתכל לשמים שהם תכלת, ובציצית יש גם כן תכלת, בא להזכיר לנו על התכלית. ורבינו ז"ל אומר שהציצית הוא שמירת הברית, ועיקר שמירת הברית הוא בעינים, אז מיד האדם מתמלא שמחה עצומה שיש בעל הבית לעולם, ואני בנו ועבדו, בא לגלות כבוד מלכותו!!!

שמירת העיניים היא בסיס לכל התורה כולה, והיא המפתח לשמירת הברית, שעל ידי שמירת העיניים וטהרת המחשבה נבוא ליראת קודש ולהתגברות על היצר הרע מכל מרעין בישין. ונזכה ל"ובערת הרע מקרבך, וכל ישראל ישמעו ולא יזידון עוד". ובזכות שמירת עיניים, נזכה לתחזנה עינינו בשוֹבֵך לציון **ברחמים** ולגאולה שלמה ואמתית, ולזכות לגילוי השכינה, ולראות באור ה' אחד!

ואסור ההסתכלות בנשים הוא אפלו אם אין לבבו פונה להרהר הרהורים רעים, מכל מקום הראיה פוגמת בעיני הנפש, ומתוך כך עינינו חשכו מראות במשכלות, וזה יצר באנוש בראותו אשה שרוצה להכירה, וצריך לדחוק את עצמו ולהיות עוצם עיניו מראות ברע, ולפום צערא אגרא' (פלא יועץ ערך עריות):

'צריך האדם לתקן העינים, ויאסור אותן לעיניהם', הרמז בזה במעלות שמירת אות ברית קודש - העיקר הוא על ידי שמירת העינים, כמו שכתוב הקדושה היא בעינים, וזה ויאסור אות'ו - (מה הוא אות?) אות ברית הקדשה היא בעינים ברית קודש - (התשובה), לעיניהם, על ידי שמירת עינים וכו' וזה גם כן הרמז "ותשב בפתח העינים", רמז לשכינה הקדושה שורה בצדיק שיש לו טהרת המחשבות ע"י שמירת עינים ששומר עיניו מראות ברע. (תפארת שלמה).

וכתב בפלא יועץ ערך ראייה: ראייה חמורה שמביאה לידי עברה, שהעין רואה והלב חומד וכמה רעות רבות ועברות חמורות באות על ידי העינים, אם מסתכל בעריות והלב חומד ובא לידי עברה או לידי הרהורי עברה, גדול עונו. ואפלו אם לא בא לידי

יעשו כלם מאתים וארבעים ושמונה, כחשבון מאתים ארבעים ושמונה איברים. וכל איש שיקרא קריאת שמע נראוי, כל תבה ותבה משפיעה בכל איבר ואיבר שלו. ואם האיש לא יקרא קריאת שמע ביום ובלילה, כל איבר ואיבר שלו יתמלא מרוח רעה, ומכל דברים ומחלות רעות של העולם. אמר התינוק: שלש תבות הן שחסרות מן מאתים ארבעים ושמונה התבות, ובמה נשלמות? אמר: אני שמעתי מאבא, עם הו"ה אלהיכם אמת שהשליח צבור חוזר בקול. עכ"ל.

הסבר: כנגד איברי רמ"ח איברי האדם כך יש בקריאת שמע רמ"ח תיבות, כל תיבה כנגד איבר, כאשר אדם קורא קריאת שמע כראוי הרי הוא ממליך את הקב"ה על כל רמ"ח איבריו, וכאשר אור השם על האברים של האדם הרי שהוא נשמר, אבריו נשמרים, זהו שאמר תעידו בי שאני אחד - תמליכו אותי עליכם, ואני יהיה לכם מלך ואתם תהיו לי לעם, ומה יותר טוב כאשר מלך מלכי המלכים שומר עלייך, נמצא איתך מסייע לך....

שמע ישראל, שמע ראשי תיבות שמירת עיניים, אם האדם רוצה להקרא ישראל - אז הוא צריך לשמור את העינים.

חכמינו הקדושים (ברכות כ') אמרו עין שלא רצתה לזון ממה שאינה שלה, אין עין הרע שולטת בו.

אם אדם מרגיל את עצמו להסתכל רק על רוחניות חיות אלוקות, ואינו מסתכל במקומות האסורים, אז אינו צריך לפחוד משום עין הרע ומשום משחית. ואומרים חכמינו הקדושים: אלמלא נתנה רשות לעין לראות - אין כל בריאה יכולה לעמוד מפני המזיקים. אם אדם היה יכול לראות איך המזיקים מסבבים אותו, היה מפחד. עד כדי כך שאומרים חכמינו הקדושים כל אחד ואחד מאיתנו, אלפים משחיתים עומדים משמאל, ורבבות רבבות מימין.

מה מכניע את המזיקים הללו? קריאת שמע. כשאדם קורא קריאת שמע, בזה הוא מבטלם. ומה זו קריאת שמע? שמקבלים עול מלכות שמים, ואומרים: "שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד", מגלים לעצמנו ולאחרים שהקב"ה נמצא ואין בלעדיו נמצא.

עכשיו אחי היקר: אחרי הספורים הנ"ל נא ונא עצור לרגע אחד וחשוב והתבונן! מה גודל כוחה ושכרה של שמירת העיניים! ומה גודל שכרם של אותם דבחורים -ואברכים - הצדיקים השומרים על עיניהם בקדושה וטהרה, במלחמות תמידיות נגד יצרם (הבווער- כאש) ומתגברים!!!

ואהבת את ה' אלקיך

ואז אחר כך אומרים בקריאת שמע - "ואהבת את ה' אלקיך" מצות עשה לאהוב את ה' "בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך" אהבת ה' ואהבת ישראל זה אחד כי אורייתא וקודשא בריך הוא חד הוא, ועל ידי אהבת ישראל יגיע לאהבת ה', בפסוק של "ואהבת לרעך כמוך" כתוב 14 אותיות ובפסוק "ואהבת את הויה אלקיך" יש גם כן 14 אותיות כאשר ביאר השל"ה הקדוש זיע"א כדלהלן, וכן "ואהבת את הויה אלקיך" בגימטריא "ואהבת לרעך כמוך אני הויה" (907).

וכתב רבי ישעיה הלוי הורביץ זיע"א (של"ה הקדוש - שער האותיות - אות ב"ת - בריות) {א} פתיב (דברים ו, ה) 'וְאֶהְבֶּתְּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ, וְכָתִיב (ויקרא יט, יח) 'וְאֶהְבֶּתְּ לְרֵעֶךָ כְּמוֹךָ. הִנֵּה (מחוברים) [מַחְבְּרוֹת] אֵלוֹ שְׁתֵּי אֶהְבֹּת, (ומתייחדים) [וּמְתִיחֹדוֹת] עַל יְדֵי אֲחֻדוֹתָי וְתַבְרָךְ, כִּי כֵן אָנוּ מְסִימִין 'הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאֶהְבֶּתְּ, 'וְאֶהְבֶּתְּ עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל' (ברכות ק"ש), וְאֹמְרִים פְּסוּק הַיְחוּד, וְאַחֵר כִּךְ אֶהְבֶּתְּ הַשֵּׁם יְתַבְרָךְ, 'וְאֶהְבֶּתְּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ, גַּם עֲשֶׂתְּ הַדְּבָרוֹת מְסִימִין 'אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ' (שמות כ, יד; דברים ה, יח). וְהִנֵּה כְּתִיבוֹ הַמַּחְבְּרִים (תשו' הגאונים, שיערי תשובה, סי' קמ"ט), בְּעֲשֶׂתְּ הַדְּבָרוֹת יֵשׁ תַּרְ"ךְ אוֹתִיּוֹת כְּמִנְיָן כְּתִ"ר תּוֹרָה, וְתַרְ"ג אוֹתִיּוֹת הֵם רוֹמְזוֹת לְתַרְ"ג מִצְוֹת, בְּכָל אוֹת מִצְוָה אַחַת, וּבְשִׁבְעַת אוֹתִיּוֹת הַנְּשִׂאוֹת מֵהַן מְשֻׁמְשׁוֹת, דְּבָרוֹ מִזֶּה הַקְּדָמוֹנִים, יֵשׁ אוֹמְרִים שֶׁהֵן נִגְדָּ שִׁבְעַת מִצְוֹת דְּרַבְּנָן, וְיֵשׁ אוֹמְרִים עֵינֵינִים אֲחֵרִים . אֲמַנְם הַמַּחְוֵר שְׁבַכְלָם הוּא מֵהַ שְׁהַבְנִיתִי מִדְּבָרֵי הַצִּיּוֹנִי (פרשת יתרו), שְׁאוֹמֵר מֵהַ הֵם הַשִּׁבְעַת אוֹתִיּוֹת שְׁנִשְׂאָרוֹ, הֵם 'אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ, הוּא הַהֲגֵל שְׁעֲלֵיו עוֹמֵד כָּל הַתּוֹרָה, דְּהִינּוּ תַרְ"ג, כְּהוּא דְּפָרַק בְּמֵהַ מְדַלְקִין (שבת לא א) יום אחד, בא לפני הלל אדם נכרי וביקש: למדני כל התורה כולה כשאני עומד על רגל אחת". הלל נענה מיד ואמר: "מה ששנא עליך אל תעשה לחברך, זו

עברה כלל ולא נסתכל בה אלא כדי להכירה, הראיה עצמה היא גופה עברה ופוגמת בעיני נשמתו ובעינין עלאין. עכ"ל

סיפורי צדיקים

עכשיו נשתדל להביא כמה סיפורי צדיקים המלהיבים את הלב. מסופר על רבינו הגר"א מווילנא זצ"ל שכל פעם שהיה צריך לצאת לרחוב הוא למד 13 פעמים איזה פרק במסילת ישרים, כדי שלא יכשל ברחוב במראה אסורה, וזה ה' בזמנו, ק"ו בזמנינו. ובספרו אבן שלמה (פרק כא) כותב: הקדושה צריך "גיעה רבה" להשיגה!

נס גדול בזכות שמירת עיניים

סיפור נפלא: יהודי אחד עלה באחד הימים לאוטובוס ציבורי בדרכו ליעד מסוים. בעלותו לאוטובוס התיישב באחד הספסלים הקדמיים, אלא שהיות וכמה נשים התיישבו בספסלים שלפניו והוא היה תמיד זהיר מאוד בשמירת עיניים, כדברי רבותינו (נדרים כ:): "כל הצופה בנשים סופו בא לידי עבירה", אז מיד קם ממקומו והתיישב באחד הספסלים האחוריים של האוטובוס. במהלך הנסיעה נפלה עליו תרדמה והנה הוא רואה בחלום, כיצד מישוהו צועק לעברו: "קום מהר! מתחת לספסל אשר אתה יושב עליו יש חומר נפץ קום מהר! מה לך נרדם?"

הוא מיד התעורר בפחד ובבהלה, והחל לבדוק מתחת לספסל האם אכן הדברים נכונים, או שמא סתם חלום הוא. לתדהמתו ראה מתחת לספסל שישב עליו חבילה חשודה. נורא ואיום - חשב בליבו - המצב לא פשוט. חיש מהר רץ בבהלה אל הנהג, והודיע לו שישנו חפץ חשוד באוטובוס כמובן שהורידו מיד את כל הנוסעים ומיד הזעיקו למקום חברה לפירוק המטען. לאחר בדיקת החבילה התברר בוודאות שאכן מטען חבלה הוא זה, ומיד החלו בנטרול המטען. לא עבר זמן רב ונזדמן האברך לביתו של הסבא קדישא האדמו"ר רבי ישראל אבוחצירא זיע"א ועוד לפני שהספיק האברך לפתוח את פיו ולספר לאדמו"ר על הנס שארע לו, קרא האדמו"ר הקדוש בקול לעברו ואמר לו, אשריך שבזכות שמירת העיניים שלך הצילו מן השמים את כל הנוסעים מגזירה קשה.

ושם הדבקות בו יתברך, ואהבת הרע נקרא שמאל בערוך זה, כי האהבה להקדוש ברוך הוא הוא, שימסר גם גופו בשביל קדשתו יתברך, אמנם באהבת הרע - אינו מחיב למסר חיותו, ואדרבה אמרו (בבא מציעא סב א) חייך קודמין, אמנם זולת זה תהיה אוהב לרעה כמו לנפשך. ונודע, כי עקר ההרחקה שבין אדם לחברו, בא מצד הקנאה והתאווה והכבוד, והן מוציאים את האדם מן העולם (אבות פ"ד מ"א). על כן כל אדם ישמח בחלקו, וידמה כאלו כל העשר והכבוד די והותר, אז יאהב כל אדם, וזהו 'בשמאולה עשר וכבוד'.

עוד בוא ואראך, כי אהבת רעה משתלב עם אהבת הקדוש ברוך הוא, כי גדל חיוב אהבת הרע הוא לכבוד אהבת הקדוש ברוך הוא, דהינו שיזכר שהוא עשוי בצלם ובדמות עליון, וחלק הנשמה שבו היא חלק אלוה ממעל, ועל כן נקראים אנחנו 'כנסת ישראל', כי כלנו מכנסים ומתייחדים בסוד אחדותו יתברך ע"ל.

"לא תקם ולא תטור את בני עמך ואהבת לרעה כמוך אני ה' (ויקרא פרק יט יח)

בירושלמי (נדרים דף ל.) "ואהבת לרעה כמוך" כתיב לא תקום ולא תטור את בני עמך. כתיב לא תקום ולא תטור את בני עמך. היך עבידא הוה מקטע קופד ומחת סכינא לידי תחזור ותמחי לידיה - תרגום: איך יעשה חותך בשר והכה הסכין לידו האחת, תחזור ותחתוך את היד שחתכה? כל בני ישראל דומים לגוף אחד ולקומה אחת, וכשפלוני פגע באלמוני הרי זה כיד ימין שפגע ביד שמאל, ואם יחזור אלמוני לפגוע בפלוני הרי זה כיד שמאל שיחזור ויפגע ביד ימין. ובמה נחשבים אנו כגוף אחד וישות אחת כאשר מרגישים אנו בצערן של ישראל וכואבים את כאבם, וכמו שאמר הצדיק הנשגב רבי משה לייב מסאסוב זיע"א "אם אין אתה יודע מה כואב לי כיצד תאמר שאוהב אתה אותי". וממשיך בירושלמי: (ויקרא יט) ואהבת לרעה כמוך - רבי עקיבה אומר זהו כלל גדול בתורה. בן עזאי אומר (בראשית ה) זה ספר תולדות אדם זה כלל גדול מזה. עד כאן.

ומבאר והגאון הרב חיד"א זיע"א (בספר ראש דוד - פרשת קדושים) לא תקום ולא תטור את בני עמך ואהבת לרעה כמוך אני ה', דרשו

היא כל התורה כולה. כל היתר הוא פירוש לזה בלבד, לך ולמד' (ראה שבת ל"א, ע"א). בארמית: דלמד הלל את הגר כל התורה על רגל אחת, דעלך סני לחברך לא תעביד, זוהי כל התורה כלה, ואידך פרושא היא, זיל גמר. פרש רש"י, דעלך סני לחברך לא תעביד, רעה ורע אביך אל תעזב' (משלי כז, י). זה הקדוש ברוך הוא, אל תעבר על דבריו, שהרי עליך שנוי שיעבר חברך על דבריו. לישנא אחרינא, חברך ממש, כגון גזלה גנבה נאוף ורב המצות, עכ"ל:

ובאמת כי דיקת, תמצא רבא דמצות הם תלויים באהבת חברו כמוהו, כל מצות צדקה, ולקט שכחה ופאה, תרומות ומעשרות, ומשא ומתן באמונה, ואסורי רבית, והרבה פיוצא בהם, אחר כך כמעט כל המדות, הרחמים והחנינה וארץ אפים ורב חסד, ולדונן לכף זכות, ושלא לעמד על דם רעה, והרחקת רכילות ולשון הרע, והוצאת דבה, ולצנות, וקנאה, ושנאה, ונטירה, וענין כעס ורצון, ורדיפת הכבוד, ומדות אלפי אלפים פיוצא בהן, שיקים רב מצות עשה ולא יעבר על רב לא תעשה, ויהיה שלם בכל המדות כשיאהב לחברו כמוהו. ואף מה שלא שיך בין אדם לחברו, כמו מאכלים אסורים, וחמץ בפסח, וכיוצא בהם, יקיים בקל וחומר, אם יאהב לחברו כעצמו, קל וחומר יאהב להקדוש ברוך הוא העושה חסד חנם עמו, חסד של אמת, והוא אדון העולם, ובנידו הכל יתברך שמו, הרי 'ואהבת לרעה כמוך' הוא הרגל שהעולם עומד עליו, הרי 'ואהבת לרעה כמוך' הוא הגורם 'ואהבת את ה' אלהיך':

ובהגה"ה בפסוק 'ואהבת את הו"ה אלקיך' (דברים ו, ה), ארבע עשרה אותיות, וכן בפסוק 'ואהבת לרעה כמוך', ארבע עשרה אותיות, רק בפסוק 'ואהבת את ה' אלקיך' - 'את' מיתר, זה היתור בא לרבות תלמידי חכמים, כמו 'את הו"ה אלקיך תירא' (שם שם, יג), לרבות תלמידי חכמים (פסחים כב ב), כן 'ואהבת את ה' אלקיך', לרבות תלמידי חכמים, להוסיף להם אהבה וחבה יתרה. והנה שני י"ד אלו, רומזים ל"יד' ימין ול"יד' שמאל, יד ימין לאהבת הקדוש ברוך הוא, ויד שמאל לאהבת רעה כמוך. באלו שתי הידים יעשה החבוק והאהבה, וסימנה 'ארץ ימים בימינה' (בשמאולה עשר וכבוד' (משלי ג, טז), כי 'מימינו אש דת למו' (דברים לג, ב),

זר מעשהו אשר עשה לך, ולא תקום ולא תטור עכ"ל.

כי אין הקב"ה אוהב אלא למי שאוהב את ישראל וכל מה שאדם מגדיל אהבתו לישראל, גם הקב"ה מגדיל עליו (הרמח"ל, מסילת ישרים, י"ט). מסילת ישרים (שם) הביא את העניין שהקב"ה נקרא רע, שהאדם ידבר לה' יתברך כאיש אל רעהו.

הסוף מאוד קרוב וכשיגיע הזמן, שוב ישמעו הניגונים של דוד המלך, משיח בן דוד והעולם יהיה רגוע ומלא שמחה, תורה ודעה את ה', וזהו שמע ישראל, היינו שמע שיר אל.

לשמח יהודי שווה מיליון דולר! וכפי ששמעתי ממור אבי שליט"א: הכי חשוב זה השמחה של יהודי.

סבלנות ואריכות אפים! בבחינת מנוחה, בבחינת שבת, בבחינת שהוא נח, ולא כועס, אלא נח, רגוע.

לשיר לה' ולהודות לו תמיד, לסבול עלבונות, ולקבל בזיונות באהבה ובשתיקה, לדון לכף זכות, לבכות לה' יתברך, להצטער ממש.

מה ה' מבקש?

בתנא דבי אליהו רבה - פרק כח: אמר להם הקב"ה לישראל בני אהובי כלום חסרתי דבר שאבקש מכם ומה אני מבקש מכם אלא שתהיו אוהבין זה את זה ותהיו מכבדין זה את זה ותהיו יראים זה מזה.

יראת ישראל, לירא מכל יהודי, ולהאמין בכל יהודי, בטוב שבו, לברך בכוונה ובשמחה, ולברך כל יהודי בשמחה, וכבוד הבריות וחבירו, ללמוד ספרי מוסר ולקיימם, ללמוד דף זוהר ליום לכל הפחות, סימן בשולחן ערוך, דף גמרא, פרק משניות, לשנן משניות בעל פה בכל עת, וגם בשמחה.

לימוד הזוהר הקדוש

קח לך ספר הזוהר הקדוש ותקרא בו לפחות דקה או 5 דקות ליום כסדר, ולכל הפחות תיקון מח, ופתח אליהו ותלמד לפחות למשך 40 יום ותראה ישועות כי אין לך אדם שמטהר את הנפש כמו לימוד הזוהר הקדוש (כגון תיקון מח ופתח אליהו, וגם נמצא בסידורים הספרדים).

רז"ל ואמרו זה כלל גדול בתורה, ובפרק במה מדליקין אמרו מה ששנואי עליך לא תעשה לחברך, ואמרו הראשונים שואהבת לרעך כמוך מדבר על מצוות בין אדם לחברו כן על בין אדם למקום (ביאור רש"י ז"ל), כי כביכול הקב"ה נקרא ריע, כמו שאמר הכתוב רעך ורע אביך, וכיון שכן גם בזה כלולות כל מצות ה', דכיון שאוהב ה' אינו עובר על מצותיו, וזהו שאמר ואהבת לרעך כמוך, ודעלך סני לחברך לא תעביד, אני ה', דגם אני נקרא רעך כביכול, אלו דבריהם ז"ל.

וגם אני שמעתי באומרים, דכשהאדם אוהב חברו, כמים הפנים לפנים כן חבירו אוהבו, ויש אהבה כפולה, ושני פעמים אהבה גימטריא שם הוי"ה, וזהו שנאמר ואהבת לרעך כמוך, ובזה אני ה', מתיחד שמי, ובא האות, כי שני פעמים אהבה גימטריא כמנין השם המיוחד, ואהבה גימטריא אחד, וזהו שנאמר אחד ואהבת, עד כאן שמעתי:

או יראה במה שאמרו ז"ל, והביאו הרב ראשית חכמה שער הענוה פרק ה', דמאן דמי שמזמזמבזה לחבירו ידע למי מבזה, כי בצלם אלקים עשה את האדם [היינו שכאלו מבזה את ה'] ומזה נלמד דהאוהב חבירו מעלה עליו הכתוב כאילו אוהב ה', ומקובלנו מרובה מדה טובה, וזהו שנאמר ואהבת לרעך כמוך אני ה', שמעלה עליך כאילו אתה אוהב אותי, ויש לפתור על דרך הקודם, כי מתוך אהבת ריע - שלום ביניהם, וכשיש שלום יש השראת שכינה, וכמו שאמרו ז"ל, והוא באחד, דהקב"ה שורה בישראל כשהם באחדות, וזה שאוהב את חבירו, שיש לו שלום עמו ומבקש אהבתו, הקב"ה שורה ביניהם, והוא אומר אני ה', שכביכול שורה כשיש שלום ואהבה, שהם באחדות, וכן אהבה גימטריא אחד כמו שאמרו ז"ל, ומרבים שלום, והוא כלי מחזיק ברכה, שאם יחטא איש לחבירו, מוחל לו הנעלב, והעולב מפיסו, ולא מצאה הקפידה מקום לנוח, והוא פשט הכתוב שעסקנו בו, לא תקום ולא תטור את בני עמך, וכי תאמר בלבבך זוהי שקשה בכל עת אשר אני רואה אשר עשה לי גבר עמיתי, לזה אמר ואהבת לרעך כמוך, שתעורר לבך לאהבו לקיים מצותי אני ה', ועל ידי אהבה ממילא רווחא, היינו שכוחה

ועל ידי זה נעשה אל שהוא חסד, מצותי – מצות י', ומצות הוא לשון צוותא וחיבור, י' הוא חכמה, היינו שיזכה על ידי זה לחכמה. אשר – מלשון אושר, והיינו שיהיה מאושר, אנכי – הוא האמונה, אנכי ה' אלקיך, היינו שיתחזק באמונה, מצוה אתכם – מצוה – הוא לשון צוטה כנ"ל, אתכם – אמת כ', שהוא כתר, ויתחזק באמת, וברצון, שהוא כתר, ובענווה, שהוא גם סוד הכתר, כידוע.

היום – הוא לשון התחדשות, וכן שיחשוב שאין לו אלא רק את היום הזה בלבד.

לאהבה את ה' אלקיכם – לאהוב את ה' יתברך בכל המצבים, בין שה' יתברך מתנהג איתו ברחמים (הו"ה), ובין בדין (אלקים).

ולעבדו – זו תפילה, בכל לבבכם, אפילו נוטל את לבבכם (על פי הרבי מקוצק זיע"א), וגם כן שיש להתפלל בכל הלב והרגש, ויוציא את הדיבור בכוונה אמיתית, עם הסכמת והרגשת וכוונת הלב, ובכל נפשכם – נפש פירושו רצון כמו שמצינו "אם יש את נפשכם" (בראשית כג') (ר"ן נדרים דף מא:), היינו בכל הרצונות והנשמה, ויבטא את רצונותיו וכיסופיו לה' יתברך בפה, כי הדיבור נובע מהנפש, כמה שכתוב: "לנפש חיה" ותרגם אונקלוס – לרוח מלא.

כיסופים... לבטא את הרצונות והכיסופים בפה: "ה' אני רוצה אותך, אני רוצה להיות יהודי כשר, אני רוצה לשרת אותך, רק לעבוד אותך, ללמוד תורה ולקיים מצוות" וכן על זה הדרך.

ולבכות, לבכות לה', לבכות את הכל, "אבאל'ה תרחם עלי, אוי רבונו של עולם", אלף פעמים רבונו של עולם. כְּשֶׁשָׁבְחוּ פְעַם אֲנִי שֶׁבִּפְנֵי מוֹהַרְנֵי אֵיזָה אָדָם גְּדוֹל בְּמַעְלָה, שְׁצָרִיד לְהִגִּיעַ לְעִיר וְיִוְדַע אֶלְף דְּפֵי גְמָרָא עַל-פֶּה, עֵנָה מוֹהַרְנֵי וְאָמַר: "עֵוֹזֵר בְּהִתְפַּנּוֹנוֹ עַל תְּלִמִּידוֹ, רַבִּי עֵוֹזֵר יְכוֹל לְצַעֵק אֶלְף פְּעָמִים רְבוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם" (שיח שרפי קודש).

כי באמת כל יהודי הוא רחוק בשרושו מעוון לגמרי (ח"ב, ז), וזה רק הנחש, שמסיתו לעבירות, ונעשה מצורע, היינו לבוש צרעת משכא דחויא, ועל ידי המים, היינו צעקת הלב ממעמקים, בעצם נקודת האמת שמאירה בסוד אבן טובה, בבחינת הקיוו, מקוה ישראל ה', הוצאות הרצונות והכיסופים, שהם הנקודה הטובה והיקרה, ותיקון הברית, זוכה לפשוט את גופו המצורע, וזוכה לגוף מגן עדן, ומתברר

ודברת במ

שמירת הלשון

שלמה המלך אומר בחכמתו: "מות וחיים ביד לשון", וכתוב "נפשי יצאה בדברך", ופירשו ז"ל (בשם רבי חיים ויטאל זיע"א וכן מביא מהרצ"א מדינוב זיע"א בספר דרך פיקודך) שיש שיעור לאדם כמה ידבר כל ימי חייו, ואם ירבה לדבר שלא במקום מצוה הנה ממעט החיות שלו, כי כל דיבור שהאדם מדבר הוא מוציא חלקי נפשו, ובזה תלוי חיתו, וכל שכן אם מדבר דיבור אסור, שעליו אומר הזוהר שהוא בנידוי ומונע מקבלת התפלות 40 יום (ומי ששומר זוכה לרוח הקודש), אבל בדברי תורה מאריך חיים.

כמה שצריך לשמור את הלשון, מכל דיבור אסור, כי כידוע לא רק אסור לדבר לשון הרע ורכילות, שהוא עון חמור ביותר, וצריך לרדת לשאל תחתית הרבה מאד (כלשון רבינו הגר"א ז"ל), אלא יש עוד דיבורים אסורים, כמו שקר ניבול פה, אונאת דברים וכו', צא ולמד בספר חפץ חיים ושמירת הלשון ועוד (כמו חובת השמירה, וכן בפלא יועץ, ערך דיבור, פה, שיחה). כי הקב"ה מדקדק עם האדם על כל דיבור שמוציא מפיו, "ומגיד לאדם מה שיח", אפילו שיחה קלה שבין איש לאשתו מגידי לאדם בשעת פטירה (חגיגה ה:), וכמה האדם צריך להזהר מאד לא להוציא דבר מגונה מפיו ולדבר אך ורק בלשון נקי (פסחים א).

וכתוב אחר כך בקריאת שמע כתוב: "והיה אם שמוע תשמעו אל מצותי" וכו' והיה – הוא לשון שמחה, אם – ראשי תיבות – אין מוחין, אף על פי כן – צריך להיות בשמחה, ובכל זאת, אפילו שאין לו מוחין, ונאמר: "אם אמרתי מטה רגלי – חסדך ה' יסמכני".

אם שמוע תשמעו – היינו דברי תורה, שלכל הפחות ישמע דברי תורה, והוא ראשי תיבות אשת, שהיא היראה, וכנאמר: "אשה יראת ה'", והוא ראשי תיבות: אדני שפתי תפתח, והיינו תפילה, כי צריך להתחזק ביראת ה', ולהתפלל תמיד אפשר, גם אם אין לו מוחין, ואינו יכול לעסוק בתורה, אשת עם הכולל גימטריה שבת, כי צריך להרגיל עצמו לשבת ללמוד, אפילו כמה שורות וכמה דקות, והכל בהתמדה, ואז זוכה להספיק הרבה, ולסיפוק.

וכן מובא בליקוטי הלכות (חושן משפט הלכות ערב ג,ג) אבל הבכיה של ישראל עם קדוש הוא בהיפוך ממש כי כל בכיותינו הוא על חורבן ביהמ"ק שנתרחקנו מאבינו שבשמים ואין אנו זוכים להארת הרצון שהיה מאיר בבימה"ק. ועיקר הבכיה הוא שכ"א וא' בוכה על עוונותיו כי מה דהוה הוה כי כבר נחרב הבימה"ק והעבר אין רק הבכיה הוא שצריך כ"א וא' להתאבל ולבכות מאד מאד על עוונותיו ומעשיו הרעים שהם גורמים חורבן ביהמ"ק בכל דור ודור כי כל מי שלא נבנה ביהמ"ק בימיו כאלו נחרב בימיו. נמצא שעיקר הבכיה של ישראל הוא בחי' רצון כי אנו בוכים ומצטערים על שנתרחקנו מרצונו ית' ואנו מתגעגעים ומשתוקקים ברצון חזק לשוב אליו ית' באמת וזה כל עיקר בכיותינו וע"כ הבכי' של ישראל הוא בחי' רצון. נמצא שהם מהפכים הבכי' שהוא בחי' עשי' כנ"ל מהפכים אותה לרצון וממתיקים הדין בשרשו כי מהפכים הבכי' לרצון כי בוכים מתוקף הרצון שיש לנו לשוב אליו ית' ולעבודתו ולבית מקדשינו וכו' והוא מהיפך אל היפך של בכיית עשו הרשע שבכה בשביל תאוות העשי' כנ"ל וע"כ ע"י הבכי' דייקא מבטלין כח הבכי' של עשו שהוא בחי' עשי' כי אנו מהפכים הבכי' בחי' עשי' לרצון. וע"כ הבכי' של ישראל גדולה ויקרה מאד בעיני השי"ת כ"ש בבכי יבואו ובתחנונים אובלים כי הבכי' של ישראל היא בחינת כלליות עשיה ברצון שזהו עיקר התכלית כנ"ל. כי עיקר הבכיה של ישראל צריכה ליהות כמו תינוק הבוכה מגודל הגיעגועים שיש לו לאביו לאביו כמו ששמעתי מרבינו ז"ל וזהו בחי' והנה נער בוכה מיד ותחמל עליו כמ"ש בתיקונים. כי כשישראל בוכים כמו תינוק הבוכה לשוב לאביו אז בוודאי ותחמל עליו. כי זהו בחי' רצון שמהפכים עשי' לרצון שע"ז מעוררין רצונו הטוב ורחמנותו עלינו וכנ"ל עכ"ל רבי נתן זיע"א.

וכל המעשה מאבדת בת מלך הולך על הגעגועים של עם ישראל לשכינה, איך שאומרת הבת מלך - השכינה - למשנה למלך - תלך למקום מסויים ותגעגע אחרי להוציאני למשך שנה שלמה, כי אפשר להוציא את הבת מלך - השכינה - אלא בלב

שבעצם הוא טוב מבפנים, וכל העוונות מתהפכים לזכויות, כי בעצם הוא טוב בעצמותו, כי הוא חלק אלוה ממעל, וה' הוא עצם הטוב.

ויהיה איך שיהיה אפילו יעבור עליו מה, אפילו אם רואה שאינו פועל בתפילתו, על כל פנים צעקתו ותפילתו הוא בחינת מחאה. ועיקר התשובה היא התפילה, כי תשובה היא בחינת למעלה מהתורה, ותפילה הוא גם כן למעלה מהתורה, וצריך להתפלל תמיד להשם יתברך שימחל עווננו, וירצה בתשובתו. והעיקר להתגבר בחשק ורצונות וכסופים עזים לה' יתברך, והעיקר להוציא הרצונות והכיסופים בפה, לצעוק בכל עת לרחמי המרובים, והעיקר הוא תמימות ופשיטות, ולצעוק ולצעוק ולצעוק, כי כשטובעים בבוץ, פשוט צועקים וצועקים.

וצריך להיות עקשן גדול בזה מאד מאד, אף אם נדמה שאין נשמעת תפילתו כלל, ואפילו אם לא פעל כל ימיו כי אם כחוט השערה אחת - גם כן זה יקר מכל חיי העולם הזה, וכשיהיה חזק בזה, אז סוף כל סוף, בוודאי יזכה לפעול בקשתו ולהתקרב להשם יתברך, ולהיות אחד עם הכשרים והצדיקים". (ליקוטי הלכות, תפילן הלכה ה' אות פז).

בכתבי הרמח"ל הקדוש זיע"א (דרוש הקיווי, מאמר הגאולה מאמר עלינו לשבח ועוד) כתוב על גודל מעת הקיווי לה' לפני הגאולה שזה ימשיך את הגאולה. וזה כל עניין על כן נקווה לך וכו'

ידוע דהלב הקדוש היה עבודת דוד המלך מלכא משיחא שכל עבודתו היה בכיסופים וגעגועים ושירי אהבה לה' יתברך, וזה עניין כל ספר שיר השירים, ובכל ספרי רבינו הקדוש מובא הרבה כל העניין של הגעגועים וכיסופים קדושים לה' יתברך ובפרט בגלות לפני הגאולה -

כי הבעל-דבר שם לבו על זה מאד עכשו, לבלבל את העולם, כי ישראל הם עכשו קרובים אל הקץ מאד, ויש עכשו לישראל געגועים גדולים וכסופין גדולים להשם יתברך, אשר לא היתה כזאת בימי קדם, וכל אחד נכסף מאד להשם יתברך...

בדיוק כשאני כותב את זה שמעתי תינוק בוכה בחוץ...

השכינה, אז צריך לשים לב בכל עבירה שעושים בין בין אדם לחברו או למקום – מכאיבים לשכינה, והיינו לא להתעלם מה', ולהיות דבוק בה' תמיד, לגלות את אורו המוסתר והמחיייה כל הדברים שבעולם, וכשכואב צועקים! והגבורה היא כשכואב לא לצעוק, אם היינו שומעים את צעקת ה'??? כי זהו הגאולה "ויצעקו אל ה' בצר להם" כי ידעתי - והרגשתי - את מכאובי", ה' יודע שכואב לנו, אבל הוא רוצה לשמוע אותנו! כי כשהתינוק בוכה וצורח - האמא נגשת אליו ומחבתת אותו ומנחמת אותו, "כאישי אשר אמו נתחמנו" ה' נחם אותנו, כי כביכול יש שתיקה מעל כל שכל ורעיון ומחשבה, ודיבור ומעשה, "דום לה", וזו הזעקה: "ומרדכי צעק צעקה גדולה ומרה", שהיא למעלה מכל דיבור, מרה הוא אז מרה, אזמרה.

והכלל והעיקר שלא יתפחד כלל (ח"ב, מח) וזהו **בראשית** שהוא ראשי תיבות: בעזבך רעיון אימה שמחת יהודתך תמצא, שצריך האדם שלא יפול ביראה הנפולה, כי על ידה יפול לפחד וחרדות ח"ו, ולא יוכל לעבוד את יוצרו, ועל כן בעזבו זה, ישמח ביהדותו, וישמח בה' יתברך, היוצר ומשגיח על הכל, לטובה.

העיקר הוא האמונה, וצריך כל אחד לחפש את עצמו באמונה, והעיקר הוא התשובה התמידית, ולחשוב על ה' יתברך תמיד, כי מלך טוב וגדול ונורא הוא, והעיקר הוא היראה, לירא מה' יתברך תמיד, ולבטוח בו תמיד, כי כל הנהגתו טובה, ולטובה, וכן עלה במחשבה – להיטיב עם בראוי.

העיקר הוא הגעגועים לה' יתברך, ולהתפלל לה' יתברך תמיד בכל לב ונפש ומאד, ולבכות לפניו, בדמעות אמיתיות, ולבטוח בו יתברך שהכל לטובה, והכל יסתדר על הצד היותר טוב, על פי רצונו יתברך הטוב, ולקרוא אליו יתברך תמיד: "אל תעזבני ה' אלקי". ולהתאמץ לעשות את רצונו יתברך באמת, ולהיות בשמחה אמיתית וגדולה. והעיקר הוא הרצון, להאמין שהכל ברצונו יתברך, ועל ידי זה תתגבר ברצונות וכיסופים חזקים לה' יתברך, ועל ידי תזכה להכלל ברצון שברצונות, בבחינת אחדותו יתברך הפשוט.

מתגעגע וראה במפרשים ובהקדמת רבי נתן זיע"א לסיפורי מעשיות.

וכן במעשה משבעה בעטלרס כל פעם כתוב - והיו מתגעגעים לבעטליר ה... (העיוור, החרש, הכבד פה וכן הלאה) והנה פתאום הופיע ואמר הנני באתי על החתונה שלכם, וידוע שכל המעשה הזה מרמז על הקב"ה כל השיעור קומה, ועל המשיח, שהחתונה זה הגאולה וכו' אז כשהיו מתגעגעים לה' ומשיח אז הוא הופיע... ופתאום יבוא אל היכלו האדון אשר אתם מבקשים, וחפצים דייקא!!!

ובפרט במעשה במעשה מיום השלישי מהלב והמעיון עיין שם.

שבחי ושיחות הר"ן אות רנט - פעם אחד אמר: צמאון הוא תאוה גדולה ולפי הבנת, כונתו היתה לרמז לנו מענין השתוקקות וכסופין וצמאון להשם יתברך שהוא דבר נפלא מאד כמו הצמא מאד כשהוא בא אל המים שיש לו תענוג גדול משתיתו לגדל צמאוננו, נמצא שעקר תענוג הגדול הוא על ידי הצמאון כמו כן הוא כל עניני כסופין וגעגועים דקדשה להשם יתברך ולעבודתו באמת וזהו עקר תענוג עולם הבא שאז יזכו לרצון ולכסופין בחינת רעוא דרעוין (תלט) שהוא בחינת הסתלקות משה (תמ) והוא בחינת ארבע מאות עלמין דכסופין דירתין צדיקיא לעלמא דאתי הדא הוא דכתיב (בראשית כג-טז): "ארבע מאות שקל כסף" וכו' כמבאר בזהר הקדוש (א קנג): דכסופין דיקא כי אז יזכו לצמאון ולכסופין אמתיים להשם יתברך שזהו עקר התענוג של עולם הבא שיזכו בכל פעם לרוות צמאונם:

העיקר הוא הלב, אחר כוונת הלב הן הן הדברים. ועיקר האמונה בלב, העיקר הוא הרצונות והכיסופים, והכל בחינת רצונות וכיסופים חזקים לה' יתברך, עד כדי ביטול העצמיות, וההסבר כי עצמותו יתברך הוא הלב של העולם, לב בשר, והלב והבשר מרגיש, ה' כואב את הכאב של כל העולם, זהו הסימן של חיים – כאב, וצריך לכאוב את הכאב של השני ושל ה', כאב את בנו ירצה, כי כאשר אפילו הרשע סובל ה' סובל איתו גם כן! עמו אנכי בצרה, כביכול עצמותו יתברך "אנכי" בצרה, כי הרגש הוא בנשמה, וה' הוא נשמת העולם, וזה סוד צער

לשמחה, נשאר לשיר ולרקוד, ולהודות לה' יתברך ולהיות בשמחה תמיד. צריך תמיד להתפלל ולדבר עם ה' יתברך, על כל דבר ודבר ולא לדאוג כלל.

וזהו סוד החיים – מבחן האמונה, ולהגיד גם זו לטובה, על כל דבר ודבר. גם אם זה נראה כל כך רע, באופן שזה בוודאי לא מה' יתברך, ונראה כרע מוחלט – צריך לזכור שהכל בהשגחה פרטית, ואין שום חיוב הטבע, ואין שום סיבה להתעצב או לפחד, וכל שכן לא לכעוס או להתיאש, או להאשים אנשים או דברים.

וכך מסופר על כל הצדיקים שתמיד היו שמחים, ולא התעצבו או דאגו כלל. צריך להיות כמו יוסף הצדיק, שהיה שם שמים שגור בפיו, ועבר נסיונות קשים, צריך ללמוד מדוד המלך ע"ה ששפך שיחו בכל עת לפני אביו שבשמים, והצילו מכל צרה וחסאה.

בכל יהודי יש בחינת משיח, שהיא התפילה (ח"א, ב), ושמירה מפגם הברית (ח"ב לג), וזה עיקר כלי זינו של איש הישראלי – תפילה ותחנונים.

וצריך להקדים התורה לתפילה, כי על ידי התורה מתקבלים כל התפילות, והיינו עסק התורה בכח, ובכח הוא התפילה (ח"א ח), וזה ענין התורה בכח, היינו לעשות מתורות תפילות.

הקב"ה מביא את העולם הגשמי שאנחנו מכירים, את עולם השקר לקץ. ומתוך העולם הנהרס יולד עולם של אמת, עולם רוחני, עולם שכולו טוב. עם ישראל צריך לעזוב מהר את "עגל הזהב" (חיי גשמיות) ולחזור לחיים אמיתיים של תורה, כי ה' יעשה בירור גדול כמו בגאולת מצרים, ורק אלה שמקבלים אמת יחיו לקבל פניו של משיח צדקנו.

כל החוזרים בתשובה הם כאוויר לנשימה בימים קשים אלה. רוב רובו של העם היהודי עדיין לא שומרים תורה ומצוות בשלמות! ומה יהיה? משמים עצובים על כך ומשמים יעזרו לכל מי שיצא להציל ולזכות את הרבים.

עדיין אפשר לחזור לאבינו שבשמים שכה אוהב את בניו היקרים, זו עת רצון! אבל אין לדעת כמה זמן העת הזאת תמשך. חשוב לנו לנצל את הזמן היקר הזה שבו מקבלים

צריך שיהיה לאדם לב נשבר באמת – שעה ביום. אבל כל היום יהיה בשמחה, לב מלא געגועים וכיסופים לה' יתברך, להרגיש את אפסיות האדם וקטנותו, ואת גדולת הבורא ישתבח שמו. כמו דוד המלך שאמר: "זבחי אלקים רוח נשברה, לב נשבר ונדכה, אלקים לא תבזה", "קרוב ה' לנשברי לב, ואת דכאי רוח ישיע". ומה טוב אז לבכות מעמקי הלב, ועונה גדולה מכולם.

והעיקר הוא תפילה, תפילה ותחנונים, כי הוא יתברך – מלך ואב רחמן, שרוצה לתת לנו הכל! רק צריך להתפלל, התפילה היא כלי השפע, שדרכם מקבלים כל השפע (ח"א, לד). אז צריך האדם להיות בלב נשבר, בהכנעה, ושפלות וענוה, ולהתבטל לפניו יתברך, ולהתפלל מעומק הלב והנשמה, בגעגועים וכו', להרגיש בצער השכינה וישראל, ולהתאנח, כי אנחה דקדושה מעלתה גדולה, ועל ידי זה מנתק את החבל של הסטרא אחרא, וממשיך רוח חיים.

וצריך לצעוק ע' קולות פעמיים, כדי לצאת מכל הפגמים והעבירות, והתאוות, ולצעוק ולצעוק לה' עד שיושיע אותנו.

כי העיקר הוא קרבת ה', וכשאדם הוא בלב נשבר- אז הוא מרגיש את ה', ומתגעגע אליו, ומתבטל אליו, ורוצה לעשות רק רצונו ולדבק בו.

כי העיקר הוא זכירת ה', ולא לכעוס על שום דבר שבעולם, כי ה' הוא הטוב ומטיב, והרחמן האמיתי, שאין כמוהו טוב ואמת.

כל השיר הוא ענין השמחה, לדעת שאין עוד מלבדו, והוא עילת כל העילות, וסיבת כל הסיבות.

עבדו את יי בשמחה ראשי תיבות **אבי"ע**, היינו אצילות בריאה יצירה עשיה, לגלות שהוא לבדו המלך האמיתי, ואין עוד, הכל יכול וכוללם יחד, וכן יש בורא עולם אחד וכשאדם עושה מצוה בשמחה, המצוה הולכת ומעוררת כל העולמות לעבודותו יתברך (ח"א, כד).

הכל לטובה, וה' הוא הבעל הבית, והוא מנהיג העולם היחיד, ומה נשאר לנו? רק להיות בשמחה וברגיעה, לא להכנס לחץ, או עצבות, או יאוש, או פחד וחששות, או כעס והאשמות, כי **הכל לטובה** והכל

עולם של שקר זה העולם שמבוסס כביכול על למלאות את כל הרצונות של האדם, לא את רצון ה', את רצון האדם. כדי לעשות את זה, האדם יצר לעצמו עולם עם עשרת דברות משלו. וכל עשרת הדברות שלו זה מתחיל עם - אני צריך, אני חייב, אני רוצה. זה הכל מסתובב מסביב לאדם עצמו. ויש בין האנשים האלה, שרק חיים בשביל ליהנות ולמלאות את התשוקות שלהם, ויש אנשים יותר עדינים כביכול שרוצים גם רוחניות. והרוחניות הזאת זה לא הקב"ה שהם רוצים, זה עבודה זרה שהם רוצים. חשבתם. פעם על אלה במצרים שלא יצאו? איך זה יכול להיות שהיו כ"כ דבוקים לעבודה זרה של מצרים? אפילו ששמרו על שמותם ושפתם ולבושם, זאת אומרת היו דתיים, אבל התכופו לאליל.

איך זה יכול להיות שעם כל הניסים לא רצו לצאת ממצרים?

באמת כי לא רצו לעזוב את העבודה זרה שלהם. מה זה אומר? זה אומר שלעבודה זרה היה לזה בכל זאת כח. זה לא סתם איזה חתיכת אבן ואיך שהוא זה העלה את הרגשות והצרכים של הבן אדם, ונתן לו הנאה והרגשה טובה. איך זה יכול להיות פשוט יש כח בכל דבר. אפשר לקחת אבן ולהיכנס לתוך החיים של האבן, לכל דבר יש חיים בעוה"ז ולחוש משהו מעבר לרגיל שנותן הרגשה טובה. יש אנשים שאומרים שזה האליל שיביא את הישועה לאדם, ודווקא האליל רוצה את כל הדברים שאסורים בתורה. וזה מאד נעים.

מה זה עולם של אמת?

עולם של אמת זה אך ורק רצון ה'. ואחרי שמשיח בא, זה יהיה עולם בלי יצר הרע. כל אדם ירצה לעשות רק רצון ה', ושום דבר אחר, שום דבר. ולכן, קשה אפילו לדמיין איזה עולם נפלא זה יהיה. אבל נחיה מהבוקר עד הערב, מהערב עד הבוקר, רק בשביל לעשות רצון ה'. וההנאה תהיה מאד גדולה. אבל גם זה רק חלק של התהליך שיביא אותנו לשלמות הסופית.

ה' שלח לנו נביאים, נביאי אמת, ירמיה, ישעיה, עמוס, וכו' והרבה צדיקים שכתבו את הפרשנות שלהם על מה שהנביאים

אותנו באהבה ושמחה, כמו אבא שמתגעגע לבניו האהובים, והנה הם שבים אליו והוא מאושר ומקבלם באהבה גדולה מאוד. אך גם אבא יכול להתיימשק קצת מבניו שלא מעוניינים לשוב הביתה, כל אבא עצוב אם בניו שהוא כה אוהב לא שבים אליו. תגידי לכולם שיתעוררו!

אנחנו בעזרת השם דור מיוחד של גדולות, ישועות ונצורות, אנחנו הוא דור הגאולה! בקרוב מאוד כל המהלכים בעולם ישתנו ומי שיזכה יראה ניסים ונפלאות! לא להתיימשק, אחרי הזמנים הקשים תבוא גאולת עם ישראל! היכוננו, אחי ואחיותי היקרים! שלא ידח מאיתנו נידח! אבינו שבשמים כה אוהב ומתגעגע אליכם בניו ובנותיו האהובים! בואו! שובו אליו! חפשו דרך, חפשו אמת! אל תשארו רדומים! התעוררו!

לעצמינו אנחנו צועקים בקול, בכל הכח, די למשחית, די לליצנות, האדם לא בא לעולם לבלות, לטייל, ליהנות, לרקוד, לזלול, ולבזבז את חייו בהבל, באנו לכאן לעבוד את בוראינו, לפרסמו בעולם, לעשות לו נחת רוח, בפרט עכשיו בעיתות זעם צרה ועברה, אנחנו זקוקים לעזרה דחופה.

אסור לנו לשבת בחיבוק ידים ולצפות שמישהו יעשה עבורינו את המלאכה, לא, זו אדישות בגרועותה ובשפלותה, כל איש ואשה בישראל יש בו כח לעשות משהו עם עצמו, עם נפשו, עם נשמתו, לטובתו ולהצלחתו, להתחיל לחיות חיים נורמליים, של יהודים!!! לא להביט על הסביבה, השכנים, החברים, המכרים, וכל הכסילים. כי הם לא יועילו ולא יצילו, אנחנו היום נמצאים בנקודת מצב שכל אחד צריך לעזור לעצמו, ועל ידי זה יציל את כל הדור, כי כולנו באותה ספינה.

צריך לבכות ולקונן, להספיד אותנו, את עם ישראל הסובל, את השכינה המקוננת עלינו, ואת צערו של אבינו שבשמיים החפץ לגאלינו. תודה על ההקשבה בני עמי היקרים והטהורים.

עכשיו זה זמן של בדיקה, מוציאים את התיק של כל אחד ואחת. מתבוננים אם אפשר בכלל להציל אותו או אותה. מבוגרים וילדים כולם. וזה לא פשוט בכלל. העולם צריך לעבור מעולם של שקר לעולם של אמת.

מה זה אומר עולם של שקר?

ומה זה אומר עולם של אמת?

פה זה לא יהיה הכלל, זה יהיה הפרט. כל אחד יהיה בדוק לבד. כל יהודי בנפרד יהיה בדוק לא ככלל, כפרט. אחד, אחד. אבל צריכים לנסות זה וודאי וכל אחד שאתם מצליחים בעזרת ה' להציל זה עולם שלם כמו שאתם יודעים.

שאלה: איך אתה מסביר את זה שסכנת מלחמה אמיתית מרחפת עלינו איך זה שגדולי הדור לא מעוררים ומזהירים אותנו?

תשובה: זה התרדמה של לפני משיח כל אחד עסוק בלברוח מהמציאות כל אחד רוצה שיהיה חיים כמו שתמיד הכירו חיים של הנאות, חיים של כספים זורמים, חיים של שפע, לא מבינים שבשך הכל זה נגמר לא יקח הרבה זמן ותהיה קריסה טוטלית של כל הצד הכלכלי. כשזה יקרה, זו המכה הכי קשה לאנשי השקר, כי מה עוד יש להם?

אי אפשר לדחות את התשובה עד שמשיח בא. אם לא מתחילים עכשיו כשעוד יש כמה חודשים עד ללידה.

דבר ראשון, כל אחד צריך לשבת ולהסתכל לתוך הלב שלו ולעשות תשובה אמיתית, לפרט לעצמו כל עברה ועברה עד כמה שהוא יכול לזכור, מאז שהוא זוכר את עצמו עד היום הזה. לעבור על כל עברה ולהצטער עד דמעות, כי כל עברה עושה ריחוק בינו לבין הקב"ה, ולכן הדבר בראשון זה להגיד את כל העברות, לקבל את זה כעברות שבאמת עשינו להגיד את זה לקב"ה ברור – אשמנו וכו'... אבל באמת לעשות תשובה על כל אחת ואחת ובאמת להצטער על כל עברה ועברה. אחרי שבכינו והצטערנו על כל העברות שלנו, להחליט להשתדל לחיות לפי רצון ה', ואז לנקות את הבתים שלנו, את הרחובות שלנו, את החיים שלנו מכל אותם העברות. אחרי זה לעבוד על הביטחון שלנו בה'.

לדעת - לא משנה מה קורה, אנחנו בידיים שלו בלבד, וכל מה שקורה לנו, הוא יודע והוא מכוון את זה לטובתינו, לא משנה כמה כואב לנו – הכל לטובתינו. ולהאמין בזה ולהיות שמחים, כי אם הקב"ה פוסק שאנחנו לטובתינו חייבים למות לפני הגאולה - זה לטובתינו. ואם בעזרת השם הוא פוסק שאנחנו צריכים לחיות ולקבל משיח, גם זה לטובתינו. וזה שמת לפני שמשיח בא, בעזרת ה' יקום, אם הוא עשה תשובה, יקום לתחיית המתים וגם יקבל משיח צדקינו.

אמרו, ופלא פלאים, זה הכל קורה במדויק. כי ה' שלח אותם להראות לעם ישראל מה עומד להיות, ואיך להבין את זה ומה לעשות כדי להינצל, ועכשיו כשמתקרבים ללידה, הצירים יהיו הרבה יותר קשים. והיהודים יסבלו, אבל כל העולם יסבול. כל העולם יסבול. אדום ייהרס לגמרי, ותהיה פה מלחמה שכולם מכירים כגוג ומגוג. זה לא פשוט כל המלחמות, וכל הסבל וכל הסכנות, נשק גרעיני וכו'.

וכל אחד יכול גם לראות שפה בארץ ישראל מחכה לנו מלחמה מאד גדולה ומסוכנת קרוב מאד זה לא יכול להיות אחר, הצדיקים שיעשו תשובה יעברו את הצרות הגדולות האלה ויחיו, אז ככה זה יהיה.

אוי, אוי, אוי, עם ישראל למה אנחנו כל כך קשי עורף. למה, למה לא מבינים באיזה סכנה עומדים, ושכל זה בא להציל אותנו שנוכל להגיע לשלמות הבריאה. שלימות הבריאה. מה יותר טוב להגיע לשלמות, או להישאר שבורים ועצובים.

מה עוד אפשר להגיד מה עוד אפשר לומר. תפתחו את העיניים.

וכשתגיע הגאולה השלימה, עם כל הצדיקים נעלה להר הבית ונקריב קרבנות.

שאלה: בתוך עמי אנוכי יושבת אנחנו מכינים את מצב העם את הקשיים החולשות האדישות הקרירות ואם כן מה אפשר לעשות לעורר את עם ישראל את הנקראים החרדים לדבר ה', בלי שיקרה ח"ו אסון?

תשובה: אני אסביר לכם משהו חשוב שקודם כל הקב"ה עכשיו עושה הרבה דברים גם בתוך עם ישראל וגם מחוץ לעם ישראל כדי להעיר את כולנו. הגשר באמריקה לא נפל סתם. ארבעת הצדיקים שנהרגו, לא נהרגו סתם. הכל זה תכנון. היו הרבה מאד טרגדיות ל"ע אישיות, והרבה טרגדיות בעולם הגויי דברים יותר גדולים בגודל. זה הכל כדי להעיר את עם ישראל. מה לעשות יותר, אנחנו יהודים קטנים יחסית, אין הרבה מה לעשות אבל זו החובה שלנו להשתדל לתת תוכחה, להגיד את הנבואות שאנשים יראו, ככה הקב"ה אומר, ככה זה יהיה בעז"ה. אם זה לא מפחיד אותם, אז להגיד עוד, אני לא יודע כמה יחזרו בתשובה, אבל חייבים לנסות.

ידי שמירת הברית מקבלים החרב דקדושה שהוא התפילה.

עוד אמרו חז"ל (ברכות ה) כל הקורא קריאת שמע כאילו אחוז חרב של ב' פיות, אז מי שמקפיד על קריאת שמע בזמנה ותפילה, יש לו חרב נגד כל המזיקים, שבצעם נבראים מהעבירות שלנו.

עוד אפשר לומר שעל ידי מצוות ציצית כהלכתה, ושמירת עינים שהוא סוד הציצית שנאמר בו "וראיתם אותה" "ואחרי עיניכם" זוכה לחרב דקדושה לנצח החרב סטרא אחרא. כמו שכתב בספר מצות שימורים לרבי נתן שפירא זיע"א - שער הציצית, עוד סוד אחר בענין התכלת כי "תכלת" בגימטריא "שנאת חנם". כי מי שזהיר בתכלת הוא מכפר על "שנאת חנם", ובלבד שישוב בתשובה על שנאת חנם שהיה לו מקודם ולא ישוב עוד לכסלה, אזי התכלת מכפר עליו. והנה ידוע משרז"ל שלא נחרב הבית אלא בשביל שנאת חנם, ולכן קודם לכן שלא היה שנאת חנם ביניהם נתגלה החלזון ובו היו צובעים התכלת. וע"י הכח של מצות תכלית היו ישראל גוברים על כל אומה ולשון שבעולם כנזכר, כי התכלת הוא מכלה הכל שהוא דין קודש ונורא שממית החיצונים, אבל אח"כ שהיה בין ישראל עין של "שנאת חנם" שהוא במספר "תכלת" שיש לו תמיד שנאה עם החיצונים הנקראים "חנם" כנודע. והם פגמו בו, תכף התחיל להסתלק אותה הארה של תכלת למעלה. וזה העון גרם לישראל שהאומות גברו עליהם ועשו בהם כרצונם. כי נסתלק מהם הכלי זיין של ישראל שהוא התכלת הנקרא חרב קדישא חרב נוקמת נקם בריה. וכל הזהיר במצות ציצית בזמן הזה, שאעפ"י שאין לנו תכלת עם כל זה בחינת תכלת של מעלה מתגלה בתוך אלו הציצית לבנים כנז"ל, אזי הוא זוכה שמשפיעים עליו הארת של תכלת של מעלה שהוא כלי זיין, ובזה יש לו כח להכניע היצר הרע, עכ"ל.

גם שוויית ה' לנגדי תמיד הוא חרב דקדושה על פי מה שכתב בספר קהלת יעקב - ערך לר: גם יש לומר דביטול זנות כמו שאמר בזוהר הקדוש (ויחי ר"מ ע"ב ועוד) חגור חרבך על ירך דישוי האי חרב לקבליה חרב

הקב"ה עושה הכל לטובתנו ואנחנו צריכים להאמין בזה ממש ולא להגיד רק, להאמין ממש, ומי שמאמין בזה ועושה תשובה אמיתית הוא ישרוד ויהיה לו חלק של העולם הבא. העולם הבא, משיח. הסוכה זה ביטחון בה', יושבים בסוכה ובוטחים בה' שהוא ידאג לנו, הוא ידאג לנו להכל, וזה מה שיציל אותנו - הביטחון הזה של הסוכה.

שלא משנה איזה נשק רוצים לזרוק עלינו, אנחנו בוטחים בה' ולא צריכים מקלט. המקלט שלנו זה הסוכה, ואפילו אם זה אחרי (חג) סוכות, אז אנחנו ניקח את הסוכה איתנו, לא סוכה אמיתית, לא רק בלב, בכל הגוף שלנו. זה הסוכה - ביטחון בקב"ה.

חלום נורא

שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי, חלמתי שראיתי את ישי ודוד המלך ואבות הקדושים ועוד צדיקים ע"ה, ונתנו לי חרב גדולה ושריון לשים על הגוף, "ותתן לי מגן ישעך", וגם נתנו לי ויטמינים ולקחתי ויטמין A וכו' עכשיו הפירוש: מה זה ויטמין A? אהבה, B זה בטחון C, שמחה D, דעת, E - אמונה וכו'.

ובשבויע לפני כן חלמתי: על סכינים ארוכים וחרבות ממש שממש פחד לצאת ברחבות בגלל אימה שיש מחבלים עם סכינים רוגים שמוכנים לדקור אנשים ב"ה היה לי חרב ארוכה ולבנה ונלחמתי בסכינים עם החרב ואי אפשר לצאת לרחוב אלא אם כן גם אתה חמוש בסכין או משהו רח"ל.

כשהתעוררתי הפסוק הראשון שעלה לי בראש הוא "וחרבי תאכל בשר" - דהיינו שהכל בגלל הבשר הלא כשר שאוכלים, אחר כך "והבאתי עליכם חרב נוקמת נקם בריה" - דהיינו שהכל בגלל פגם הברית חוסר הקדושה והצניעות (כמו שפירש הזוהר בראשית סו:) ואז "ואם לא תאבו ומריתם - חרב תאכל", אחר כך "חגור חרבך על ירך גבור הודך והדרך". ופירש הזוהר (שם רמ) שהוא חרב התפילה אחר כך איש חרבו על ירכו מפחד בלילות, וזה סוד "ויחלוש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב" ופירש הזוהר חרב הברית שבכח שמירת הברית יכל לנצח את עמלק. ובליקוטי מוהר"ן (א,ב) כתב שעל

יסורין של יראה

דע שכשם שיש יסורין של אהבה, גם כן יש יסורים של יראה, שהקב"ה ישתבח שמו מביא על האדם יסורין בכדי שירא ממנו, כי העיקר הוא יראת שמים לירא את ה' הנכבד והנורא הזה את ה' אלהיך. יראה זו זה לדעת שיש שכר ועונש, על כל עבירה יש עונש ועל כל מצוה יש שכר.

ולדעת ולזכור שיש יום הדין הגדול והנורא, שאפילו שמואל הנביא פחד ורעד ממנו, כמובא בספר שמואל ( ) עם שאל המלך ושמואל, כי יש יום דין אחר הפטירה, ויש לפני עולם הבא, שאז יזכרו לאדם כל מעשיו שעשה לא ישכח מאומה. וידונו אותו על הכל, ובזה יקבע חלקו ומצבו לעולם הבא.

וצריך להתגבר באהבה קדושה למלך אל חי וקיים רם ונשא, לרצות רק אותו, להבדל מכל שטויות העולם הזה, כי הכל הבל הבלים, ולומר קריאת שמע בכוונה, באימה ורתת וזיע, כי לכאורה קשה למה לא מזכירים את מצות יראת ה' בפרשיות קריאת שמע, כי האי גופא שקורא קריאת שמע באימה גדולה, מתוך התבוננת בגדלות ה', זה עצמו מצות היראה, כי היא קבלת עול מלכות שמים, ומלכות היא יראה, כנודע.

עצה נגד מחשבות רעות

יש עצה של מרן החיד"א זיע"א וגם הבן איש חי ועוד שיאמר בכל בוקר שהוא מבטל את כל המחשבות הרעות אם יעלו בלבו בכל עת, וזו עצה נפלאה שפשוט יש להתעלם מכל המחשבות הרעות, כי כבר מסרתי מודעה על זה שאיני חפץ כלל במחשבות הרעות.

ארמילוס שטן גוג ומגוג - בגימטריא הפאה הנכרית.

כי כידוע הגאולה תלויה בשמירת הברית והעינים והצניעות והתנאי לגאולה הוא שמירת היסוד והברית - וכמו שכתוב בספר עמק המלך. ובתורה נאמר 85 פעמים ברית כמניין מילה.

כתב בספר עמק המלך למקובל האלהי הצדיק הקדוש רבי נפתלי בדרך זיע"א ספר מקבלת האר"ז"ל - שער תיקוני התשובה - פרק י וזה לשונו: והנה חטא ופגם הברית קודש הוא סבת כל הארבע גליות.... וכל זמן שלא יעשו ישראל תשובה על הברית קודש,

נוקמת נקם ברית, והנה חרב של הקדוש ברוך הוא, הוא שמו יתברך כמבואר בתיקונים (הקדמה י"א. ועוד), וברעיא מהימנא (שופטים רע"ד ע"ב), יוד רישא דחרבא, ו' גופא דחרבא, ה"ה תרין פיות דילה'. עד כא לשון קודשו.

וכבר אמרו חז"ל כי בעוון פריצות וחוסר הצניעות כל הצרות באות ונהרגים טובים ורעים ועל הכל הקב"ה מאריך אף חוץ מהפריצות. זה לשונם: אמר רבי שמלאי מקום שאת מוצא זנות את מוצא אנדרלמוסיה באה בעולם. (ירושלמי סוטה פ"א). והורגת את היפים ואת הרעים (ב"ר בראשית פכ"ו) גירסא אחרת: והורגת הטובים והרעים, על הכל הקב"ה מאריך אפו חוץ מן הזנות. (ילקוט שמעוני בראשית). ובגמרא (שבת ל) בעון נבלות פה צרות רבות וגזירות קשות מתחדשות ובחורי שונאי ישראל מתים יתומים ואלמנות צועקין ואינן נענין שנאמר על כן על בחוריו לא ישמח ה' ואת יתומיו (ואלמנותיו [ואת אלמנותיו] לא ירחם כי כלו חנף ומרע וכל פה דובר נבלה בכל זאת לא שב אפו ועוד ידו נטויה.

גוג ומגוג הוא קליפת עמלק שהוא פגם היסוד והפריצות, וזה עיקר מלחמת גוג ומגוג (ר' צדוק הכהן מלובלין). ומי שישמור את עיניו ובריתו - יזכה לראות את הגאולה בית המקדש והמשיח, (ע"ז כ'), הרב חיד"א בנחל קדומים, טהרת הקודש).

משיח בא עוד מעט וצריך להתכונן כי לא יהיה כסף מה לאכול כי הכל יגמר (אין בן דוד בא עד שתכלה פרוטה מן הכיס, עד שיבוקש דג לחולה ולא ימצא -[סנהדרין] מתוך עניות יגאלו ישראל מהגלות [תיקוני הזוהר]), ואם רוצים משיח אז צריך לעשות תשובה, זהו אין הרבה זמן, חשוב לחשוב על ה' ולהתרכז במחשבה שאין עוד מלבדו, כי זהו עיקר החיים לעשות רצון הבורא, עכשיו נגמר העולם ומתחיל דעת חדש, והתגלות עתיקא קדישא בכל המובנים, לשמוח בה' עד בלי די, ולשמור על העינים והלשון להיות ישראל שנחזיר את החן מהגלות, אוי אבא אני כל כך רוצה אותך.

חסד – זה מאפיין יהודי אמיתי, לב טוב, רחמנות על יהודים אחרים, זה יהודי אמיתי, לא קמצן, אלא אדם שיודע שהוא כלום, ושהקב"ה מנהל את הכל, ואנחנו אמנם משתדלים לפרנסה, אבל לא צריכים יותר מדי להשתדל, כי זה סתם בזבוז כח. לחפש אדם שאין לו 'אגו', אין לו גאווה ולא נפגע מאנשים אחרים, אדם שעובד את ה' בשמחה, ובאהבה, וכמו עבד, כעבד ומשרת - הוא האדם שתתקרב אליו.

הקב"ה ידקדק עם הצדיקים כחוט השערה: כידוע מהתורה יש הרבה שחיצונית נראים צדיקים, אבל עושים מעשים שלא יעשו וחושבים מחשבות רעות! שיתכוננו למכה בבית דין של מעלה!... כי הם ידעו את האמת ועשו מה שאסור!..

עיקר עולם הבא

עמלק ראשי תיבות לברוא קליפה מלאת עיניים, אמרו עליו על מלאך המות שכולו מלא עינים, בשעת פטירתו של חולה עומד מעל מראשותיו וחרבו שלופה בידו, וטיפה של מרה תלויה בו, כיון שחולה רואה אותו מזדעזע ופותח את פיו וזורקה לתוך פיו, ממנה מת, ממנה מסריח, ממנה פניו מוריקות (עבודה זרה כ ב). ובזוהר (שמות רסז) כתוב שיש בה שלוש טיפות וקליפה שפיתתה אותו לחטא עצמה נוקמת בו והיא היא המלך המוות, מלאך המוות מופיע בצורת אש ירוקה, מלאה עינים של אש כחולה, ובידו סייף (חרב) שלוף מכוון כנגדו (רב סעדיה גאון. האמונות ודעות מאמר ו, פרק ז), ובכל ראה אסורה בורא האדם עוד עין למלאך המוות (החיד"א, מדבר קדמות) והמלאך משבר העינים בקבר ומכניסים אותו לבור מלא נחשים ועקרבים! (זוהר שמות רסג) ותולים אותו מהעינים בגהנם (מסכת גהנם). **והשב בתשובה, וגם שומר עינים וברית וכשרות ולשון - יזכה להנצל מראית המלאך המוות מלא עינים (קרנות צדיק), ולזכות לגאולה, ולראות פני שכינה שהוא התענוג הכי גדול בעולם, והוא הוא העולם הבא!**

לא יגאלו. וראיתי שערוריה זאת בכל תפוצת ישראל, ואין איש שם על לב לכן כל ירא אלהים יראה לתקן עצמו, וכל ישראל, שלא יהיו פושטים ידיהם בזנות ויעשו תשובה שלימה על זה. והשכינה מקוננת, 'אל תשמחי אויבתי לי כי נפלתי קמתי' [מיכה ז' ח'], ונאמר, 'ביום ההוא אקים את סוכת דויד הנפלת' [עמוס ט' א], אמן וסלה כן יהי רצון:

ובפרק יא - לכן בני ראה גם ראה, כמה מפליג הזוהר בחטא הזה, ולכן כשיזכור את ישראל בעת הגאולה יפקוד אותם בשמירת אות ברית קודש, שנאמר, 'זכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם' [ויקרא כ"ו מ"ב], שהם שמרו הברית קודש. וגם רבינו הקדוש ע"ה שהיה ניצוץ יעקב אבינו ע"ה, שבא לתקן. עכ"ל ביאת משיחנו תלוי בתיקון הברית קודש, עיקר התיקון תלוי ביסוד לתקנו, ובו תלה גם כן ביאת משיחנו באלף הששי ועיכוב הגאולה (אור הגנוז, ועוד). ובגלל זה הולך להיות מבול של מים ושל אש (הכוכב), וה' יחריב את שני שלישי העולם, (זכריה יג, וכפירוש הגר"א ז"ל) ורק הגויים הצדיקים ו היהודים האמיתיים הקדושים ישרדו! ובמיוחד בארץ ישראל!

צריך ללמוד הרבה תורה ספרי מוסר וזוהר הקדוש בקביעות והתבודדות וחשבון הנפש ולהתפלל הרבה על תיקון המדות, ובכך ננצח בעזרת השם יתברך את מלחמת גוג ומגוג הפרטית והכללית... בואו נתחיל לשמור עינים וברית ולשון והצניעות האמיתית.

לצערנו אנחנו קשורים לעגל הזהב מדי הרבה. לגשמיות, לעולם הזה זה גורם לאנוכיות ואנוכיות גורמת למחלוקת ובכל מקום, גם בין הדתיים וגם בין החילונים יש מחלוקת, מוציא שם רע לשון הרע וכו'. זה רוצח אותנו! מחלוקת זה דבר שהורג אותנו והדבר השנוא ביותר על הקב"ה! ולכן המחלוקת בארה"ב ואנגליה ובכל ישיבה ובכל בית ספר ובין בעל ואשה, בין ילדים והוריהם בין שכנים וכו' – שכל כך הרבה מזה יש בעם ישראל היום – זה מה שרוצח אותנו, חס ושלום!!

הרמח"ל) שיניקת אדם מדם וישמעאל מחלב (עם צירי וסגול) אז רואים שאם אוכלים חלב ודם מגבירים ח"ו את כח ישמעאל ואדם כי הכל בשורש רוחני! וכל כמה זמן תופסים עוד מישהו שמאכיל טריפות. לכן מאד חשוב להיזהר מה אוכלים וממי אוכלים, הלוואי שכולם ידעו מזה וישמרו עצמם מלהכשל במאכלות אסורות ח"ו.

אנחנו כמעט בסוף וצריכים ללמוד לרקוד... כי מי שלא יודע לשמוח ולרקוד תהיה לו בעיה קשה להגיע לביהמ"ק... בואו לפניו ברננה, השמחה, עם כל הצרות שלנו – להיות בשמחה עם הקב"ה. זה מאד חשוב, כי מה שיביא את המשיח זה יהיה השמחה, לא להתיאש, להיות בשמחה – לא משנה מה, להחזיק בקב"ה, ולא לעזוב, להתקרב אליו, רק להתקרב אליו באמת.

מה לעשות?

יש לנו רק דבר אחד לעשות כדי להציל את עצמנו: להצמיד את עצמנו לקב"ה, ולא לעזוב אותו לרגע! צריכים לעשות כמו מרדכי הצדיק: לקחת את מה שהוא עשה כדוגמא! ללמוד זוהר הקדוש, לצאת לרחוב, לצום ממאכלות אסורות, לשים אפר על הראש ושק על הגוף ולבכות ולבקש ולהתפלל ולהגיד תהלים, לבקש מחילה סליחה וישועה! והקב"ה יסלח לנו ויציל אותנו! להתאחד ביחד מתחת לדגל של הקב"ה ולצאת לרחוב כולנו הדתיים החרדים החילונים כולם מתחת לדגל של הקב"ה עם שק ואפר וכו' וכו'. גם בארץ, גם בארה"ב גם באירופה, איפה שיש יהודים וזה יעלה, זה ירים גם את החילונים וגם את הגויים זה יעזור להציל את כולנו... לפי ההסטוריה היהודים שבאו ביחד לקב"ה בבכי בלב שבור בראש למטה ומבקשים סליחה מחילה וישועה - הקב"ה הושיע אותם, וכן גאל אותנו במהרה בימינו אמן! ויאמרו הכל: שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד!!

רבי נחמן אמר שאין יאוש כלל בעולם ובקרוב כולנו נעשה תשובה ויבוא משיח! כי עכשיו בעתה! וכך נזכה לקבל פני משיח עוד היום בשמחה וברננה!

ובספר עמק המלך לרבי נפתלי בכרך זיע"א כתב: כי כל הצרות הבאות היום על 'שונאי ישראל' הוא כדי להחזיר את ישראל בתשובה שלימה, שכן נשבע הקב"ה שלא יגאל אותנו עד שנחזור בתשובה, ואי היא אפתח בתיבתא כמלא עינא דמחטא, אנא אפתח לה תרעין רברבין הם חמשין תרעין דחירותא [עיי'ן זוהר ויקרא צ"ה א']: לכן כל בעל נפש ישוב בתשובה שלימה, ויעשה כל התשובה המבוארת בתיקוני התשובה של האר"י זלה"ה, ואז ילמוד התורה בקדושה וטהרה, בטבילה ותפילין כל היום, ובודאי יהיה ניצול מחבלי משיח. ואם יהי בר אבהן ובר אוריין ויהי לו מעט גילוי עיניים, יראה כמעט כל הקדושה בעיניו, ויצחצח שכלו מדמיון הנבואה, ועל זה נאמר, 'כי אם עונותיכם מבדלים בינכם ובין אלהיכם' [ישעיהו נ"ט ב']. וכשמסירים בתשובה המסכים המבדילים אז יפתח עין הראות של הנשמה, ויהיו לו עיני הנשמה ולא יהיה לו עיני בשר, ויאירו חלומותיו כדמיון הנבואה ממש, אשר אין בה פסולת. כי הוא יעלה בלילה לישיבות של הגן עדן על ידי מטטרון שר הפנים המוליכו למעלה אם ראוי לכך, והנשמה אומרת, 'משכני אחרך נרוצה, הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה בך [שיר א' ד]', בשעשועין דיליה שהקב"ה משתעשע עם הצדיקים בגן עדן. ויש צרופים ומצות מסוגלות לזאת העלייה, להיות מיין נוקבין להשכינה לחדש נשמת הישנות, ואז יהיה אהוב למעלה ונחמד למטה, ויהיה נכתב בספר המשכילים אשר יבינו, ויהיה בחברת כל הכתוב לחיים בספר. ועליו נאמר, 'והיה הנשאר בציון והנותר בירושלים קדוש יאמר לו' [ישעיהו ד' ג']. ונאמר, 'ובהר ציון תהיה פליטה והיה קודש' [עובדיה א' ז'] עכ"ל.

הגיע הזמן! וכידוע שאמר האר"י ל (כתבי האר"י, לקוטי תורה, ומובא בתפילות

סגולה לכל ענין וכל הישועות

מעלת לימוד הזוהר

ידוע שבזכות לימוד הזוהר נצא מהגלות ברחמים, והרבה מגדולי ישראל בכל הדורות ציוו ללמוד זוהר הקדוש, מכל העדות והחוגים לכל הגילאים למן גדולים ועד קטנים, האר"י ז"ל הגר"א והבעש"ט זיע"א ותלמידיהם, וכן גדולי דורנו דור הגאולה, וכן פסקו הבד"ץ העדה החרדית.

וכן פסק מרן שר התורה הגר"ח קנייבסקי שליט"א שבחורים ואברכים
למדו כל יום 5 דקות זוהר.

ולהבדיל בין חיים לחיים - מרן הגראי"ל שטיינמן זיע"א עודד את לימוד הזוהר גם
לבחורים ולכל אחד ואחד כידוע, ואומר שמסוגל לטהר הנפש אפילו אם לא מבין וכו'
וצדיקים רבים.
וכן מרן הראש"ל הרב עובדיה יוסף זצ"ל כתב ללמוד דף זוהר בכל יום והרבה מגדולי
הספרדים.

**יש קטע בזוהר שנקרא פתח אליהו וטוב לאמרו בכל יום לפני תפילת
שחרית**

תיקון מ"ח: בראשית תמן

(נמצא בסידורים הספרדים לאחר שחרית)

סגולה נפלאה לאדם לתקן עצמו, נפשו, רוחו ונשמתו, והיא חצובה מהאור המופלא
רבנו האר"י ז"ל, לומר בכל יום ויום אחר התפלה תיקון מ"ח מתיקוני הזוהר הקדוש,
והוא מסוגל לתיקון עוון פגם הברית, ובפרט מן הפרט ביום שראה קרי ח"ו. והשם יזכנו
לתקן נר"ן, ולא נייעול בכיסופא לעלמא דקשוט (ולא נכנס בבושה לעולם הבא).

ואלו מן המעלות שזוכה בהם מי שאומר התיקון הלז בכל יום:

- א. מתקן נפשו, רוחו ונשמתו.
- ב. ס"מ וסיעתו בדלים ממנו.
- ג. אינו בא לידי פגם הברית במהרה.
- ד. אינו רואה מיתת בניו.
- ה. ה' יזכהו ליראת השם.
- ו. מצליח בכל דרכיו.
- ז. אינו בא לידי חולי הנופל.
- ח. ירום מזלו ואינו מתמוטט.
- ט. לא יבוא לידי חסרון כיס ועניות, ולא יצטרך לבריות.
- י. כל אויביו נופלים תחתיו.
- יא. יזכה לאריכות ימים.
- יב. ויזכה לעולם הבא, אמן כן יהי רצון.

**ויש סגולה לומר גם כן את התיקון מח והפתח אליהו 40 יום רצוף
לכל הישועות ואפשר לומר כמה פעמים ביום וכו'.**

תקון מ"ח (עם תרגום ללשון הקודש)

בראשית, שם תר"י, שם שב"ת, כמו כן ב' ראשי"ת בר"א שי"ת, והן שתי שבתות, עליהם נאמר ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת וגומר. פעמים הזכיר כאן שבת, כנגד השכינה העליונה והתחתונה. לדרתם, מה זה לדרתם? אלא אשרי הוא מי שעושה אותם דירה בשבת בשני בתי הלב, ומפנה משם יצר הרע שהוא חלול שבת. ברית עולם, זה צדיק, ששניהם שורים עליו, אחד למלאת אותו ואחד להתמלא ממנו.

בני ישראל הם שתי כליות - נצח והוד, בני ישראל סבא - העמוד האמצעי, שלש שביעי שביעי שביעי אלו שלשת האבות, ענג שבת ונ"הר יוצא מעד"ן להשקות את הג'ו. ונהר, יש נהר ויש נהר, יש נהר שנקרא נהר פלגיו, ויש נהר שנקרא נחל קדומים, על העדן העליון נאמר עין לא ראתה אלהים זולתה, הנהר הזה הוא ו', שיוצא מהעדן העליון שהוא א', ועובר בין האבא והאמא והולך חמש מאות שנה, ומגיע עד צדיק שביעי, ומשם משקה את הגן, שהיא השכינה התחתונה.

אשרי הוא מי ששומר דירה לשבת, שהוא הלב, שלא מתקרב לשם עצב הטחול וכעס המרה שהיא אש הגיהנם, שעליה נאמר לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת, וכך הוא ודאי, שכל מי שכועס כאלו מדליק אש של הגיהנם. ארבעים מלאכות חסר אחת, הן כנגד ארבעים מלקיות חסר אחת בשבת, והם עשרה שלקה אדם, ועשרה לחוה, ועשרה לנחש, ותשעה לאדמה, ולכן אמרו בעלי המשנה אין לוקין בשבת, שאלו המלאכות הם נחשבות לישראל כנגד מלקיות.

יציאות השבת שתיים, הן עקירה והנחה, שעושה אותם בבת אחת. מי שעוקר חפץ ממקומו ומניח אותו מחוץ למקומו ומרשותו, כאלו עקר את עץ החיים, שהוא אות ברית, והניח אותו ברשות נכריה, מי שעושה את זה, גורם שעוקר נשמתו מרשותה ומניחה ברשות

בראשית תמן תר"י תמן שב"ת, כגוונא דא ב' ראשי"ת בר"א שי"ת, ואינון תרי שבתות, עליהו אתמר (שמות לא טז) ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת וגומר, תרין זמנין אדכיר הכא שבת, לקבל שכינתא עלאה ותתאה, לדרתם מאי לדרתם, אלא זכאה איהו מאן דעביד לון דירה בשבת בתרי בתי לבא, ואתפני מתמן יצר הרע דאיהו חלול שבת, ברית עולם דא צדיק, דשריין תרווייהו עליה, חד לאמלאה ליה וחד לאתמלא מיניה.

בני ישראל אינון תרין פלגין נצח והוד, בנוי דישראל סבא עמודא דאמצעייתא, תלת שביעי שביעי שביעי אליו תלת אבהו, ענג שבת ונ"הר יוצא מעד"ן להשקות את הג'ו (בראשית ב י), ונהר, אית נהר ואית נהר, אית נהר דאתקרי נהר פלגיו, ואית נהר דאתקרי נחל קדומים, עדן עלאה עליה אתמר (ישעיה סד ג) עין לא ראתה אלהים זולתה, האי נהר איהו ו', דנפיק מעדן עלאה דאיהו א', ואעבר בין אבא ואימא, ואזיל חמש מאות שנה, ומטי עד צדיק שביעי, ומתמן אשקי לגנתא דאיהי שכינתא תתאה.

זכאה איהו מאן דנטיר דירה לשבת דאיהו לבא, דלא אתקריב תמן עציובו דטחול, וכעס דמרה דאיהו נורא דגיהנם, דעלה אתמר (שמות לה ג) לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת, והכי הוא ודאי דכל מאן דכעיס כאלו אוקיד נורא דגיהנם, ארבעים מלאכות חסר חד אינון לקבל ארבעים מלקיות חסר חד בשבת, ואינון עשרה דלקה אדם ועשרה לחוה ועשרה לנחש ותשעה לארעא, ובגין דא אמרו מארי מתניתין אין לוקין בשבת, דאלין מלאכות אינון חשיבין לישראל לקבל מלקיות.

יציאות השבת שתיים. אינון עקירה והנחה, דעביד לון בבת אחת, מאן דאעקר חפץ מאתריה ואנח ליה לבר מאתריה ומרשותיה, כאלו אעקר אי לנא דחיי דאיהו אות ברית, ואנח ליה ברשו נוכראה, מאן דעביד דא גרים דאעקר נשמתיה מרשות דילה, ואנח לה ברשו

ואנח לה בְּרִשׁוֹ אֶחָרָא דְאִיהִי מְרָה וּטְחוּל, וְדָא גְרַם לְיִשְׂרָאֵל דְאֶתְעָקְרוּ מְאָרְעָא דְיִשְׂרָאֵל, וְאֶתְגַּלְיָאוּ בְּאֶרְעָא נּוֹכְרָאָה דְאִיהִי רְשׁוּת הַרְבִּים, וְהָכִי אִיהוּ מֵאן דְאֶעִיל אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ דִּילֵיהּ בְּרִשׁוֹ נּוֹכְרָאָה, שְׁבַתָּא"י אִיהוּ טְחוּל חֲמ"ה, אֶתְתָּא בִּישָׂא מְרָה, שְׁבַתָּא"י עֲלֵיהּ אֶתְמַר (בראשית לז כד) וְהַבּוֹר רַק אֵין בּוֹ מִים, מִים אֵין בּוֹ אֲבַל נְחָשִׁים וְעֻקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ, וְאִיהוּ רַעֲב וְצִמְאוֹן וְקִינָה וְהֶסְפֵּד (דף פה ע"ב) וְחֲשׂוּכָא וְקַבְלָא, וְאִיהִי גְלוּתָא לְיִשְׂרָאֵל. וְצִרְיָכִין יִשְׂרָאֵל לְמַעַבְדַּד לֵהּ שְׁנוּי בְּכֻלָּא וְהָא אוּקְמוּהָ, וְאִיהוּ דְבוּר דְחוּל דְאִיהוּ אֶסּוּר בְּשַׁבַּת, וְכַד לֹא אֲשַׁכַּחַת אֶתְרַ לְשָׂרְיָא תַּמּוּ, אִיהִי בְּרַחַת, כְּגֻוּנָא דְשַׁפְחָה דְאֶבְרָהִם דְאֶתְמַר בָּהּ (בראשית טז ח) מִפְּנֵי שְׂרִי גְבַרְתִּי אֲנֹכִי בְּרַחַת.

טְחוּל עֲלֵהּ אֶתְמַר (שמות ג ה) שֶׁל נְעֻלִיד מְעַל רְגְלִיד, נְעַל מְטוּנָף דְטַפְה סְרוּחָה, כִּי הַמְּקוֹם אֲשֶׁר אֶתְהּ עוֹמֵד עֲלֵיוּ אֶדְמַת קֹדֶשׁ הוּא, דָּא שְׁבַת, וְעֲלֵיהּ אֶמְרַת שְׂכִינְתָּא פְּשֻׁטִית אֶת כְּתַנְתִּי אֵיכְכָה אֶלְבָּשְׁנָה, רְחֻצְתִּי אֶת רְגְלֵי אֵיכְכָה אֶטְנַפֵּם (שיר ה ג), וּבְגִין דָּא צְרִיד בְּרַ נֶשׁ בְּשַׁבַּת לְשְׁנוּי בְּלַבּוּשִׁין בְּשִׁרְגָא בְּמַאֲכְלִין, וְצְרִיד לְמַהוּי מוֹסִיף מְחוּל עַל הַקֹּדֶשׁ, וְכֹל הַמוֹסִיף מוֹסִיף פִּין לֵיהּ נֶפֶשׁ יְתִירָה בְּשַׁבַּת, וְכֹל הַגּוֹרְעִין לֵיהּ הַהִיא נֶפֶשׁ יְתִירָה חֶסֶד

אֶחָרַת, שְׁהִיא מְרָה וּטְחוּל, וְזֶה גְרַם לְיִשְׂרָאֵל שְׁנַעְקְרוּ מְאָרְעָא יִשְׂרָאֵל וְגַלּוּ לְאֶרֶץ נְכָרִיָּה, שְׁהִיא רְשׁוּת הַרְבִּים, וְכַד הוּא מִי שְׁמַכְנִים אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ שְׁלוּ לְרְשׁוּת נְכָרִיָּה. שְׁבַתָּא"י הוּא טְחוּל חֲמ"ה, אֲשֶׁה רַעֲה מְרָה, עַל שְׁבַתָּא"י נְאֻמְר וְהַבּוֹר רַק אֵין בּוֹ מִים, מִים אֵין בּוֹ אֲבַל נְחָשִׁים וְעֻקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ, וְהוּא רַעֲב וְצִמְאוֹן וְקִינָה וְהֶסְפֵּד וְחֲשׂוּכָה וְעֶרְפֵּל, וְהִיא גְלוּת לְיִשְׂרָאֵל, וְצִרְיָכִים יִשְׂרָאֵל לְעֲשׂוֹת לֵהּ שְׁנוּי בְּכֻלָּא, וְהִיא דְבוּר שֶׁל חַל שְׁהוּא אֶסּוּר בְּשַׁבַּת, וְכַשְׂאִינָה מוֹצֵאת מְקוֹם לְשְׁרוּת שָׁם, הִיא בּוֹרַחַת, כְּמוֹ הַשַּׁפְחָה שֶׁל אֶבְרָהִם שְׁנַאֲמַר בָּהּ מִפְּנֵי שְׂרִי גְבַרְתִּי אֲנֹכִי בְּרַחַת.

עַל הַטְּחוּל נְאֻמְר שֶׁל נְעֻלִיד מְעַל רְגְלִיד, וְעַל מְטוּנָף שֶׁל טַפְה סְרוּחָה, כִּי הַמְּקוֹם אֲשֶׁר אֶתְהּ עוֹמֵד עֲלֵיוּ אֶדְמַת קֹדֶשׁ הוּא, זֶה שְׁבַת, וְעֲלֵיוּ אוּמְרַת הַשְּׂכִינָה פְּשֻׁטִית אֶת כְּתַנְתִּי אֵיכְכָה אֶלְבָּשְׁנָה, רְחֻצְתִּי אֶת רְגְלֵי אֵיכְכָה אֶטְנַפֵּם, וּמִשׁוּם זֶה צְרִיד אֶדָם בְּשַׁבַּת לְשְׁנוֹת בְּלַבּוּשִׁים, בְּנֵר וּבְמַאֲכָלִים, וְצְרִיד לְהִיּוֹת מוֹסִיף מְחוּל עַל הַקֹּדֶשׁ, וְכֹל הַמוֹסִיף, מוֹסִיף לֹא נֶפֶשׁ יְתִירָה בְּשַׁבַּת, וְכֹל הַגּוֹרְעִין לֹא אוֹתָהּ נֶפֶשׁ יְתִירָה חֶסֶד וְשְׁלוֹם.

ולאחר מכן יאמר תפילה זו: יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שכל טיפה וטיפה שיצאה ממני לבטלה בין באונס בין ברצון, בין בשוגג בין במזיד שלא במקום מצוה – עשה למען שמך הגדול היוצא מפסוק "חיל בלע ויקיאנו" שתחזירים למקום קדושהוונכי לתקיון הברית בשלימות אמיתי ולא אפגום עוד לעולם, והטוב בעיניך עשה.

תפילה לשמירת עיניים רבון העולמים, מודה אני לפניך על כל החסדים והטובות, הנסים והנפלאות, אשר עשית עמדי, והגדלת חסדך על עבדך, והחיייתני עד כה. רבונו של עולם אתה אוהב אותי, אני אוהב אותך, אבל אבא! נראה שקצת איבדנו אחד את השני, לא חבל? קרבני אליך באמת הושיעני! מודה אני לפניך שפגמתי בעיני מאות אלפי פעמים באונס וברצון בשוגג ומזיד, ואני מתחרט חרטה גמורה על זה ומקבל עלי מעתה לשמור עיניים באמת! ומבקש ממך מכל הלב הנשבר ובבכיה - סליחה על הכל, לא התכוונתי להכעיסך!

אתה יודע אותי ממש והדור שלנו, וכמה קשה לשמור על העיניים, אבל זאת חובתי, והכי טוב בשבילי, לכן באתי בתחנון לפניך: שתזכני לרצות מאד לשמור העיניים והמחשבה, ולא להתיימש מזה ומהצעקה על זה לעולם.

ועבר בי נשמת יוסף הצדיק שיסייע אותי להתקדש ולהטהר, ואלמד תמיד על שמירת העיניים בכל יום, ואחליט החלטה חזקה שאהיה שומר עין, ואודיע לכל העולם את האיסור הנורא.

והצילני מכל ראיות אסורות ופגם הברית שבעולם - בין באונס בין ברצון בין בשוגג בין במזיד, וזכני לשמור ולהנמיך ולהסיט, ולעצום עינים בפועל ממש, ולא להסתקרן מה הולך בצדדים וכו' רק לבטוח בך שאם צריך משהו הרי אתה יוצר העין - כבר תזמן לי אותו הדבר.

ולעשות על כל נפילה תפילה ותשובה תמיד, וידוי חרטה קבלה לעתיד, וזכני להתחיל בכל רגע מחדש כאילו לא היה כלום, ולדעת ולזכור תמיד שיש שכר ועונש על כל דבר בחיים בעולם הזה והבא.

ולירא מלפניך באמת, ולחשוב ולזכור שאתה רואה הכל, והכל מוסרט ומוקלט, והעונשים מאד כואבים, והשכר כל כך נעים, ואי אפשר לשער!

ולשפוט עצמי על כל דבר, ולדבק בך תמיד, ולהתגבר באש אהבתך באמת, ולזכור שאתה אוהב אותי והכל לטובתי באמת, אנא שמחני באמת.

וזכני לתענוג דקדושה להתענג עליך גם בעולם הזה, והצילני מעצבות ודכאון וכו', ומכל תאוות העולם הזה לגמרי! וזכני לשמחה עצומה ונוראה! ולדעת שרק אתה והדביקות וקיום רצונך - הטוב והאושר האמיתי! אנא זכני לרצות רק אותך ולהתגבר בחשק עצום רק אליך! ולשמוח בך ותורתך ומצוותך.

ולדעת שאתה גאה בי על כל התמודדות ומלחמה ורצון טוב ואנחה ותנועה הכי קטנה לכיוונך, ולהיות רגיל בלימוד התורה הקדושה, ולשנן האיסור, ודברי תורה בדרך כמו תהלים משניות וזוהר וכו' ולחשוב בהם תמיד.

ידעני התורה וזיו האורה, ולומר בכוונה והסכמת הלב תמיד "אין עוד מלבדו", ולא להנות ולהתפעל מראיה ובטעות, רק לקשר הכל אליך יתברך, (כדרך הבעש"ט זיע"א)

ולחשוב על שם (לא להגיד בפה, רק לחשוב - אדני, ע"פ הרבי רבי אלימלך מליזענסק זיע"א).

ולומר שמע ישראל וברוך שם בכל פעם

(כמובן לא כנגד מראה אסור). וגם לחשוב הפסוק תמיד. ה' צבאות אשרי אדם בוטח בך, ה' הושיעה המלך יעננו ביום קראנו!

זכני להלחם עם יצרי ולנצחו לגמרי, וללכת במהירות ברחוב, ובישוב הדעת, ולהיות מרוכז בך יתברך ובתורה הקדושה, תודה רבה לך ה' על כל נסיון, עמידה בו, וגם הנפילות וגם התשובה, הכל ממך! אנא זכני תמיד להודות לך על כל עמידה בנסיון, ולא להסתכל פעמיים, ולא לחשוב על מה שראיתי, אלא להתחדש! ולבכות הרבה על הכל, ולהתגעגע אליך באמת.

ויהי רצון שכל העולם יתלבשו בצניעות, ובכך יוקל עלי שמירת העינים, וזכני להכיר לך טובה ולהתבונן בזה שהרי אני וכל אשר לי שלך! ואם איני שומר קדושת - כאילו איני שייך לך! כי אני עובד היצר הרע, ומתמכר לו לעבד, וזהו עניין ההתמכרות.

אנא פדני ותשחרר אותי ממאסר היצר! חנני ברחמיך והחייני, זכני לשמירת הברית בשלמות השלימות, שאין שלימות אחריו, ויותר לא אפגום לעולם בין בשוגג בין במזיד ח"ו, ולהתענג רק עליך ממש!

ואחשוב שם הו"ה תמיד בוער אש! ולראות רק הטוב שיש בכל דבר, והניצוץ האלהי המחיהו, ואדבר איתך בכל עת ובכל מקום, על הכל! זכני לקבל עלי עול מלכות שמים ואמליך אותך תתברך על עיני.

ולא אסתכל אפילו בראיה בעלמא - בשום אשה אסורה, ואפילו צנועה, וזכני להמליך עלי והעולם, ולהרבות כבודך! אנא תקנני ועשה אותי בריה חדשה, ומחק ממני כל הראיות האסורות, וזכני להיות קדוש קדוש קדוש, ולזכות להגאל, ולראות פני משיח ובבנין בית המקדש, והשכינה והעולם הבא.

אנא תן לי חיים ארוכים בעבודתך ומצותיך, ולהיות אני רק נחת רוח אליך בכל מעשי דיבורי ומחשבותי, האר נא אורך על נשמתי, וזכך גופי ונפשי לעבדך, זכני שיהיו גופי ונפשי מזוככים, קדושים, טהורים ושלמים בתכלית השלמות.

זכני להכלל באור המתוק של אין סוף להתבטל לפניך ביטול גמור. הושיעה ימינך וענני, הושיעה שכניתך, גאל ישראל עמך, מחכי ומצפי ישועתך טהרני! והכל לכבודך ה' אחד, מקור חיים, לישועתך קיוותי ה'!

תפילה לשמירת הברית

אב הרחמן, המלא רחמים בכל עת ובכל רגע, הורני ולמדני דרך עצה נכונה ואמיתית שאזכה לקיימה, באופן שאזכה מעתה לשמירת הברית באמת ולבלי לפגום שום פגם חס ושלום אפילו בהיתר. ותעזרני ותושיעני ברחמך הרבים, שאזכה לתקן בחיי מהרה כל הפגמים שפגמתי בפגם הברית מעודי עד היום הזה, בשוגג ובמזיד, באונס וברצון. ותרחם עלי ותשמרני מעתה מכל פגם הברית, במחשבה דיבור ומעשה. "לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרב, השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני", אל תשליכני מפניך ורוח קדשך אל תיקח ממני". עזרני וזכני שיאיר עלי קדושת רוחו של משיח, השורה ומרחף על הספרים הקדושים של התורה הקדושה, ובזכותו וכוחו אזכה לצאת מהתאוה הידועה לגמרי, ולא אבוא לידי שום הרהור כלל, ולא לשום הסתכלות הנוגעת לתאוה זאת. ותעצים עיני מראות ברע, "העבר עיני מראות שוא בדרכך חייני". ותצילני מכל מיני פגם הברית, ותשמרני ברחמך הרבים אפילו מריח של התאוה, מלא רחמים, שומר עמו ישראל לעד, שמרני והצילנו ברחמך הרבים, ברחמך הרבים, "שמרני אל כי חסיתי בך".

תפילה לתיקון פגם העיניים

רבונו של עולם, אבי אב הרחמן, מלא רחמים, תזכני לשמור את עיני בקדשה וטהרה, ומחל לי ברחמך על כל פגמי העינים שפגמתי מיום שנבראתי עד היום הזה, ומחל לי על כל פגמי העינים בכל הגלגולים, ועשה ברחמך שלא אצטרף להתגלגל חלילה בעוף הנקרא 'ראה' (שער הגלגולים הקדמה כ"ב), אלא תעשה ברחמך שאזכה לתיקון פגם העינים בשלמות, ותמשיך על עיני קדשה עליונה. ותמשיך על עיני את קדשת לוחות הברית, עד שאזכה בכל עת ורגע לראות לנגד עיני את עשרת הדברות. ותמשיך על עיני קדשת מתן תורה, עד שאזכה בכל עת ורגע לראות את כל אשר נעשה שם, ותמשיך על עיני קדשת הנועם העליון. ושאזכה שעייני יתפכו לכסא קדוש, ואתה תרכב עליו, ובכל עת ורגע יצטר בעיני שם ע"ב (יוד הי ויו הי), ותקים בי מה שכתוב (ישעיה יט, א): "הנה ה' רכב על עב קל" – 'קל' גימטריא 'עין'. ותמשיך על עיני סוד ההשגחה העליונה - בזכות שם ע"ב, ותרכב על עיני, כמו שכתוב: "רכב על עב", הינו שם ע"ב, שאזכה שיצטרף כל עת בעיני, ותמשיך לי קדשה עליונה, ותשגיח עלי ברחמים וחסדים, ו'קל' גימטריא 'עין' - שתשרה השכינה על עיני ועל כל כלי, ואזכה לחזות בנעם ה' ולבקר בהיכלו. ועשה שעייני יהיו נכללות בעיניו של משה רבינו בן עמרם ויוכבד, ותקים בי "עין תחת עין" (שמות כא, כד), הינו שאזכה שעייני יהיו נכללות בעיניו של משה רבינו בשלמות שאין שלמות אחריו. ובזכות משה תמשיך לי תיקון העינים בשלמות, ועייני יהיו קדושות וטהורות, ותכפר לי על כל פגמי עיני. אמן נצח סלה ועד.

תפילה לתיקון פגם הברית

רבונו של עולם, אבי אב הרחמן, תמלא עלי ברחמים רבים, ותמחל ותסלח לי על כל פגמי הברית שפגמתי, ותזכני לתיקון הברית קדש בשלמות. ויהי רצון מלפניך אבי אב הרחמן, שכל טפה וטפה שיצאה ממני לבטלה מיום שנבראתי עד עתה; בין בגלגול זה בין בגלגולים אחרים, בין באונס בין ברצון, בין בשוגג בין במזיד, בין ער בין ישן, בין על ידי בין על ידי אחרים, בין בעשית צרכי, ובין בלכתי בדרך, ובין בישיבתי בביתי, כל טפה וטפה שיצאה ממני שלא במקום מצוה, עשה למען שמך הגדול היוצא מפסוק (איוב כ, טו) "חיל ב'לע ו'יקאנור" - שתחזירן למקומן במקום הקדש, ותכניע ותשבר ותהרג ותעקר ותכלה ותבטל כל הקלפות וכל הרוחין שדין ולילין שנעשו ונבראו ונוצרו על ידי אלו הטפות שיצאו ממני לבטלה, ותסיר מהם חיותם, ותוציא ותגזל מהם החיות דקדשה וכל הנפוצות הקדושים שבלעו. ותזכני לתיקון הברית קדש בשלמות שאין שלמות אחריו, ותעבר בי את נשמת יוסף הצדיק בן יעקב אבינו, ועשה ברחמך שהוא יתעבר בכל רמ"ח איברי ושס"ה גידיו ויסיע לי לקדשת הברית, ותזכני לתיקון הברית בשלמות כמו יוסף הצדיק בעצמו. ותמשיך עלי קדשה עליונה, והצילני מעתה ועד עולם מן המרשעת, בלח שם (עשיציי) שעולה כמספר שמה, בלח שם זה הצילני ממנה, ולא יהיה לה רשות להתקרב אלי מעתה ועד עולם. ותעבר בי את נשמות כל הצדיקים, ותמשיך לי בכל עת ורגע טהרה מן המקנה הטהור העליון. אמן נצח סלה ועד.

תפילה להמתקת הדינים לרה"ק רבי אהרן ראטה זיע"א

לאמרה בכל זמן שיש לו צער ויסורים אפילו הכי סטנים

אָנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה, שְׁזָה הַצֶּעַר וְהַיְסוּרִים שֶׁבָא לִי הוּא בְּהַשְׁגָּחָה פְּרִטִית מֵעַם ה', וְהִנְנִי מִקְבֵּל עָלַי בְּאֵהָבָה, וְכֹל זֶה בָּא לִי מִסּוּבוֹת עֲוֹנוֹתֵי הַרְבִּים, וְצַדִּיק אַתָּה ה' עַל כָּל הַבָּא עָלַי כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאֲנִי הִרְשַׁעְתִּי. וְיֵהִי רְצוֹן שְׁיֵהִיו אֱלוֹ הַיְסוּרִים לְכַפְרָה עַל עֲוֹנוֹתֵי הַרְבִּים (וְאִם בַּעַת רְצוֹן יֵאמַר גַּם כֵּן: וְלִהְיֶה בְּזֶה צֶעַר שְׁכַנְתָּ עִוְזֵינוּ כְּבִיכּוֹל וְצַעֲרֵךְ שֶׁל יִשְׂרָאֵל). וְהִנֵּה מִצַּד הַדִּין הֵייתִי צָרִיךְ לִפְרֹט וְלָשׁוּב וְלִהְיוֹת דוֹת עַל הַחֲטָא וְהָעוֹן שֶׁבִּסְבָּתָם בָּא לִי אֱלוֹ הַיְסוּרִים, אָבֵל גְּלוֹי וְזִדּוּעַ לִפְנֵיךְ שְׂאִין אֶתִּי יוֹדֵעַ עַד מָה. לָכֵן יֵהִי רְצוֹן מִלִּפְנֵיךְ אָבִי שֶׁבְּשָׂמִים, שְׁתַּמְחוּק וְתִשְׁרַשׁ הַחֲטָא וְעוֹן וּפְשָׁע שֶׁגָּרְמוּ לִי אֱלוֹ הַיְסוּרִים, וְיִמְתְּקוּ כָּל הַדִּינִים מֵעָלַי וּמֵעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְיִתְהַפְּכוּ כָּל הַצְּרוּפִים לְטוֹבָה, וְיִמְשָׁךְ חֲסָדִים טוֹבִים וּמְגוּלִים לָנוּ וּלְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל עַד עוֹלָם. אָמֵן.

"וּאִם יֵאמַר זֶה הַנוֹסַח, אִז נִמְתְּקִים מִמֶּנּוּ בַּעֲזַרְתָּ ה' כֹּל הַדִּינִים, וְיִתְהַפְּכוּ כֹל הַצְּרוּפִים לְטוֹבָה, וְיֵהִיו הַיְסוּרִים כַּפְרָה לְכָל עוֹנוֹתָיו, בְּפִרְט אִם יִרְגִיל עֲצֻמוֹ לומר זֹאת גַּם עַל כָּל דָּבָר קָטָן, אִז אֵין שִׁיעוֹר לְגוּדֵל נַחַת רוּחַ שִׁיגְרוּם לְקַב"ה בְּזֶה, וּשְׂמַחָה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, כִּי דָרְכוּ שֶׁל הַקַּב"ה לְנִסּוֹת אֶת הָאָדָם בְּאֲמוּנָתוֹ, וְאִם מִתְחַזֵּק בְּאֲמוּנַת ה', אִז גַּם אִם נִגְזְרָה עֲלָיו גְּזֵרָה ח"ו, נִמְתַּק הַדִּין מֵעָלָיו." ("שומר אמונים" מאמר השגחה פרטית, פרק י"ד)

יֵהִי רְצוֹן מִלִּפְנֵיךְ אֲבִינוּ מִלְּכֻנוּ אֱלֹהֵינוּ יְדִידוֹת אֹר נִפְשָׁנוּ רוּחָנוּ וְנִשְׁמוֹתֵינוּ שֶׁתִּשָּׁב שְׁכִינְתְּךָ לְבֵית קוֹדְשָׁנוּ, בַּעֲבוּר שְׁלוֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת שְׂאִינָן חוֹזְרוֹת רִיקָם מִלִּפְנֵיךְ, הַסֵּר מִמֶּנּוּ כֹל הַקְּלִיפּוֹת הַמְּסִירוֹת אוֹתָנוּ מִמֶּךָ, קִרְבֵּנוּ אוֹתָנוּ אֵלֶיךָ, עַד מֵתִי? מֵתִי תִרְחַם עָלָינוּ? רוֹצִים כָּבֵר אֶת הַגְּאוּלָּה הַשְּׁלֵמָה עִכְשָׁיו, לְשַׁבֵּת עַל הַבְּרִכִּים שֶׁלְךָ כְּבִיכּוֹל, וְתִקַּח אוֹתָנוּ בְּזִרְעוֹתֶיךָ, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, כֹּל כֵּךְ רוֹצִים אוֹתְךָ, אֶת הַקְּדוּשָׁה וְהַטְּהָרָה וְהַקְּרֵבָה אֵלֶיךָ, מֵתִי יִשְׂרׁוּר שְׁלוֹם וְאֵהָבָה בְּעוֹלָם וּבִינָנוּ? רוֹצִים לְשִׁמּוֹעַ אֶת נִיגוֹן הַגְּאוּלָּה. כָּבֵר אֵין לָב וְאֵין מַח וְאֵין בְּכָל מִיָּלִים לְדַבֵּר וְאֵפִילוֹ לְחַשׁוֹב כִּמָּה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים אֶת יְשׁוּעָתְךָ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲנִי תוֹשִׁיעַ שְׁכִינַת עוֹזְךָ, וְגַם גַּם כֵּן תוֹשִׁיעַ אוֹתָנוּ, אֵל מֶלֶךְ מֵלֵךְ רַחֲמִים.

הַנוֹגַע לְכָל אֶחָד וְאֶחָד לְמַעֲשֵׂה מְכַל הַסֵּפֶר

לְכָל אֶחָד יֵשׁ עִכְשָׁיו הַזְּמַנּוֹת אַחֲרוֹנָה וְעָלָיו לְבַחֵר לָאֵן פְּנֵי מוֹעֲדוֹת וְלִמֵּי שְׂאֲמֹנוֹת נִתּוּנָה. עָלָיו לְבַחֵר בֵּין הַטוֹב וּבֵין הָרַע, בֵּין הַחַיִּים וּבֵין הַמּוֹת. בֵּין נִאֲמָנוֹת מוֹחֲלֵת לְבוֹרָא עוֹלָם וּבֵין לְהַפְּקִיר אֶת עֲצֻמוֹ לְאֲבָדוֹן אֵין אֲנוּ מְדַבְּרִים וְלֹא אֱלֹוֵי דְבָרֵינוּ מוֹפְנִים. וְכֹל מִי שֶׁלֹּא בּוֹחֵר לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בַּעַת הַזֹּאת, הֵרִי הוּא נִכְלָל בֵּין אֱלֹהֵי הַנְּשִׁים רַח"ל וּמִתְחַיֵּב בְּנַפְשׁוֹ. אֲמַנֵּם כֹּל הַרוּצָה לְהַצִּיל אֶת עֲצֻמוֹ, אֶת בְּנֵי מִשְׁפַּחְתּוֹ, וְעוֹד יְהוּדִים מֵעַם יִשְׂרָאֵל, הֵרִי הַדֶּרֶךְ בֵּה יִלְךְ וְיַעֲשֶׂה וְיִנְצַל בְּעַז"ה יִקְבַּל עַל עֲצֻמוֹ מִצּוֹת עֲשֵׂה שֶׁל הַתְּשׁוּבָה, וְיַעֲשֶׂה חֲשׁוֹן נַפְשׁ אֲמִיתִי וְנוֹקֵב אֲשֶׁר כְּמוֹהוּ לֹא עֲשֵׂה מֵעוֹלָם עַל כָּל מַעֲשָׂיו עַד עַתָּה, עַד כִּמָּה שִׁידוֹ מִגַּעַת, וְאִז:

א - יִתְחַרַּט עַל כָּל עֲבִירָה שֶׁעָבַר עַל רְצוֹן ה' (לֹא תַעֲשֶׂה) וְעַל כֵּךְ שֶׁנִּמְנַע מִלַּעֲשׂוֹת אֶת מִצְוֹת ה' (מִצְוֹת עֲשֵׂה). בְּפִרְט בְּעִנְיַיִן בֵּין אָדָם לְחִבְרֵי וְעִנְיַיִן הַקְּדוּשָׁה וְהַצְּנִיעוּת, וְכִשְׁרוֹת.

ב - יְתוּדָה עַל כֵּךְ בְּכִי וּבְצַעֲרַ עֵמוֹק עַד הֵיכָן שִׁיכּוֹל.

ג - יִקְבַּל עַל עֲצֻמוֹ שְׂמַעְתָּה וְאֵילֶךְ, יֵהִי נֶאֱמַן לְבוֹרָא יִתְבַּרְךָ, יִקְיִים אֶת כָּל מִצְוֹתָיו, וְיִשְׁמֹר אֶת דְּרֹךְ ה' בְּכָל לִיבּוֹ וְלֹא יִשׁוּב לְדַרְכּוֹ הָרַע. וְכִמּוֹבֵן שְׂאֵם נִכְשֵׁל וְנִפְלָ שׁוֹב, אִז מִיָּד יָקוּם וְיִתְחַלֵּל מִחֲדָשׁ. וְגַם יַעֲסוֹק בְּתוֹרָה (וּבְפִרְט בְּזוֹהַר הַקְּדוּשׁ וְהַלְכָה) תְּפִילָה, וּמִצְוֹת וּגְמִילוֹת חֲסָדִים לְשֵׁם שְׁמַיִם וְיֵהִי קְדוּשׁ. וְיִנְצַל בְּעִזְרַת הַשֵּׁם וְיִזְכֶּה לְקַבֵּל פְּנֵי מִשִּׁיחַ צַדִּיקוֹ בְּמַהֲרָה בִּימֵינוּ, אֲמֵן כֵּן יֵהִי רְצוֹן.